Ludas Matyi

XXXIII. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1977. ÁPRILIS 28.

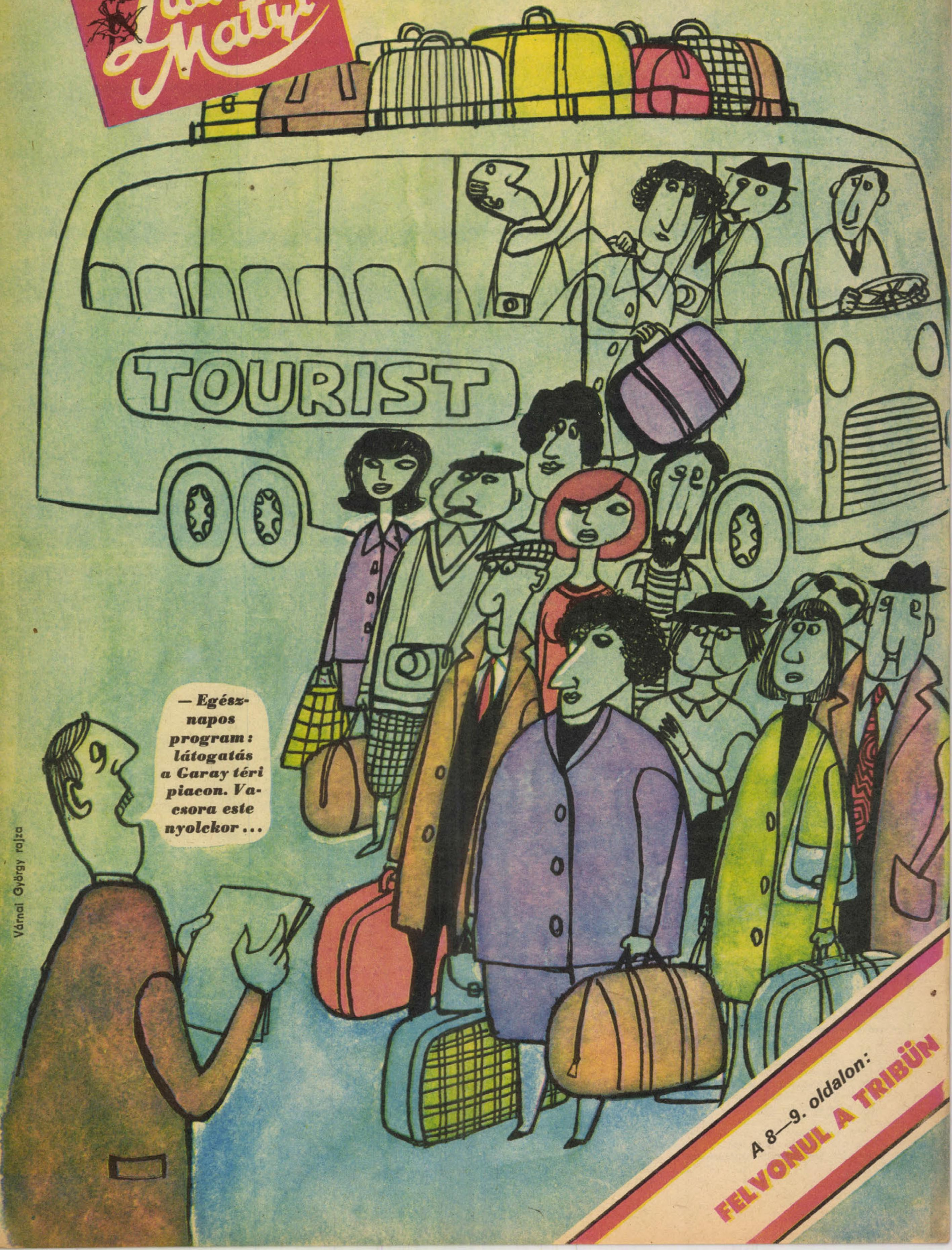
TOURIST
— Egésznapos program: látogatás a Garay téri piacon. Vacsora este nyolckor ...

Várnai György rajza

A 8—9. oldalon:
FELVONUL A TRIBÜN

KEDVES LUDAS!

NAGYVÁROSI GONDOK

TÖBB FÉNYT

Egy éve, 1976 áprilisában költöztünk be az újpesti lakótelepre, de ott a villany csak a múlt év november 7-én gyulladt ki. Sajnos, azóta csak a pirosbetűs ünnepeken égett, s akkor se mindig: idén április 4-én is villany nélkül maradtunk.

Kovács Károlyné
1043 Bp., Aradi u. 13.

LIFTET

Tavaly májusban eltávolították fáradt, régi liftünket; hét hónappal később, a múlt év decemberében, beszerelték a korszerű újat. Működött is egy hétig, de a sok emelet, úgy látszik, kifárasztotta, mert azóta gyakran pihen, olykor napokat, máskor heteket. A liftcsere óta a tető is beázik, a legkisebb esőnél széles patakban folyik a víz a lépcsőházba és az V. emelet 1. számú lakásba. Az új lift hosszú betegeskedés után végül is az egyik lakóval leszakadt. Bizonyára a lakó volt a hibás, miért merte használni? Vagy talán mégis a szerelők...?

Verőczei Ernő
1084 Bp., Mátyás tér 14.

A FÖLD ALATT

Bizonyára idén is több külföldi turista keresi fel Pestet, nem Mercedesszel, nem is Trabanttal, csak hátizsákkal. S nekik — meg a fővárosba vetődő vidékieknek — szerintem még mindig nem elegendőek azok a jelzések, amelyek a metró állomásain találhatók ahhoz, hogy kiismerjék magukat. A párizsi és milánói metrónál annak a végállomásnak a nevét mutatja a tábla, amerre a szerelvény megy, s ebből a turista, térképét is használva, már tud tájékozódni. Semmi más nem kellene, mint a Deák téri csomóponton az 1., 2., 3. számok alá a végállomás nevét is odaírni. Ilyen végállomást jelző táblák ugyan vannak a Deák téri metróban, de már csak ott, ahol a szerelvény megy, a tájékozódást azonban nem odalent, hanem fent kezdi az utas. S a külföldi a legalább ötven soros magyar szöveget akkor sem érti, ha lassan olvassa. Az sem kerülne sokba, ha a Deák téri átszállóhelyi labirintusban a Kijárat feliratú táblák mellé EXIT feliratú táblákat is elhelyeznének, amit minden külföldi megért.

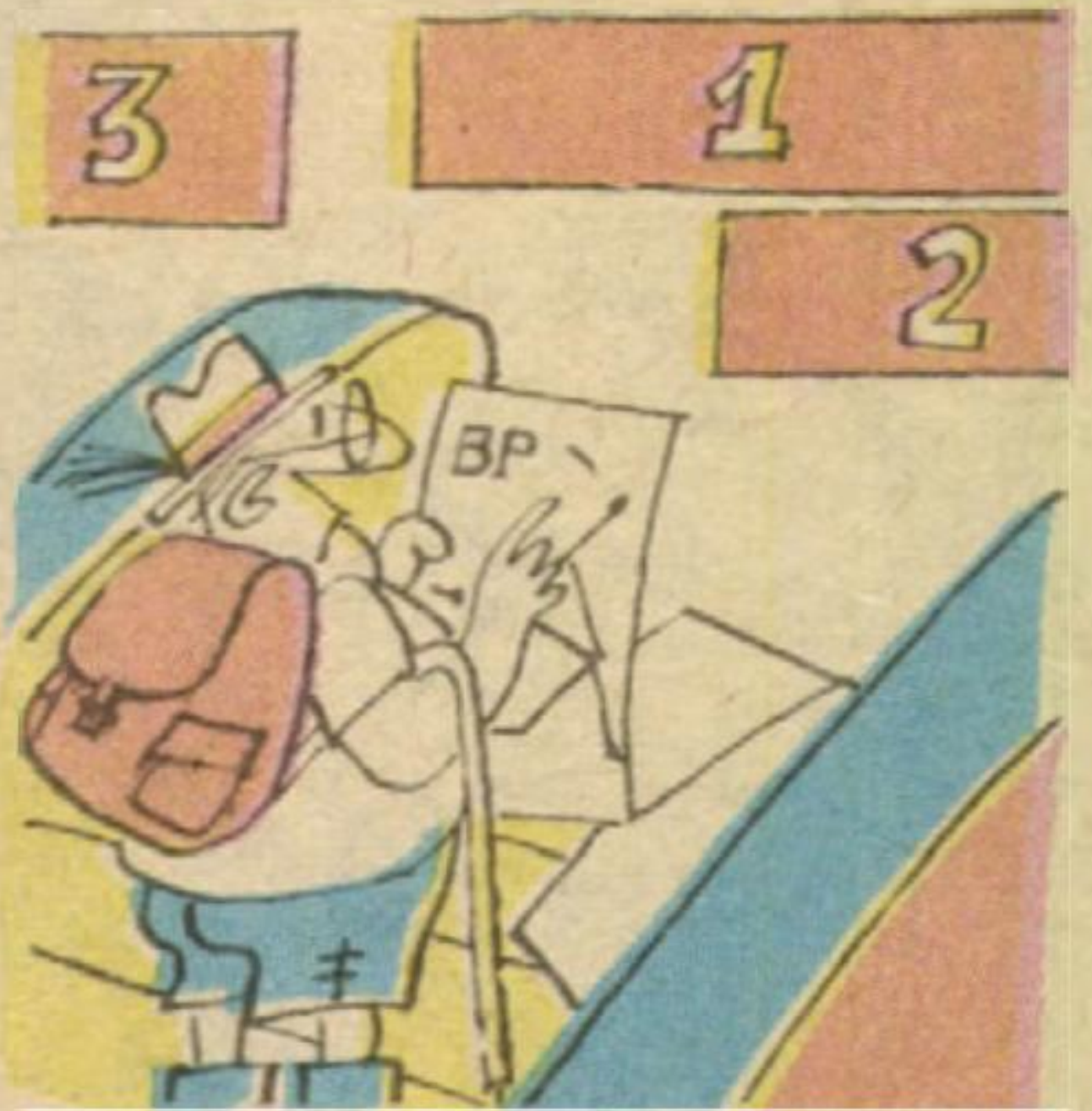

Pest Gyuláné
1141 Bp., Pitvar u. 21.

... ÉS PÉCSETT

A 6-os főközlekedési út Pécsnek is főútvonala, két oldalán épült fel a szigeti városrész. E városrésznek egyetlen kijelölt gyalogátkelőhelye van, a Szliven áruház előtt, de a legkisebb eső után is használhatatlan, mert az északi oldalán 10—15 méter hosszú és 2 méter széles tó keletkezik. Tehát vagy bokán felüli vízben gázolunk át, vagy a kijelölt helytől távol, gépkocsik közt ugrálva szeljük át az utat. Sajnos, a gyermeküket cipelő anyák is inkább az utóbbit választják. A Pécsi Városi Tanács szerint a KPM-nek kellene úgy kiképeznie az útburkolatot, hogy a víz ne álljon meg, az út gazdája, a KPM Közúti Igazgatósága szerint a tanácsnak kell csapadékvíz-csatornát építenie. Ők egymásra hárítják a teendőket, s közben nem történik semmi.

Homonnai László
Pécs, Steinmetz tér

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet hét éven aluli kislányok számára sötétkék szoknyát kapni? „Ne is tessék keresni, hiánycikk!" — mondják a boltokban. Vajon a kereskedelem nem rendel, vagy az iparnak csak úgy magától nincs kedve ilyesmivel foglalkozni?

Z. J.-né
1015 Bp., Szabó Ilonka u. 71.

...vennék egy tölgy könyvszekrényt a soproni Fenyves garnitúrából, amelynek gyártását időközben megszüntették, de talán akad valakinél felesleges darab?

Hegyháti Magdolna
9700 Szombathely, Juhász Gyula u. 14.

...IMI 805 típusú lemezjátszóm van, nagyon szeretem, de ennek a típusnak a gyártását megszüntették, tartalék alkatrészeivel együtt. Talán ki tudna segíteni valaki IMI 805-11-04 szerelt tűtartónyelvvel, valamint 33, 45 fordulatú görgővel, bolygókerékkel?

Kabók Imre
1112 Bp., Bodajk u. 11.

ROMLOTT GYÓGYTÁPSÖR

Az Észak-pesti Vendéglátó Vállalathoz tartozó Corvin presszóban március 24-én vásároltam két üveg gyógytápsört kéthetes csecsemőnket szoptató feleségemnek. Csak miután fél üveggel elfogyasztott belőle, akkor vettük észre, hogy a sör szavatossági ideje öt hónappal lejárt. Másnap visszavittem a maradványt és beírtam a panaszkönyvbe az elképesztő esetet. Minthogy az üzletvezető szerint „megver majd a sors" beírásomért, másnap, 28-án, az Észak-pesti V. V. központjába vittem el az originál és az üres üveget. Jegyzőkönyv készült, később értesítettek, hogy a „véletlenül" a szállítmányba került négy üveg romlott sört megsemmisítették, nekem postán átutaltak 12 forintot.

Április 4-én feleségem elment ugyanabba a presszóba, tejet és nektár sört kért, fizetett és csak akkor vette észre, hogy megint öthónapos sörrel szolgálták ki. Kérte adjanak frissebbet, a kiszolgáló azonban közölte vele: ilyen a raktárban levő sör is, nyugodtan fogyaszthatja! Így semmisítették meg tehát az öthónapos gyógytápsört?!

Székely Ferenc
1123 Bp., Kékgolyó u. 4.

EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCS

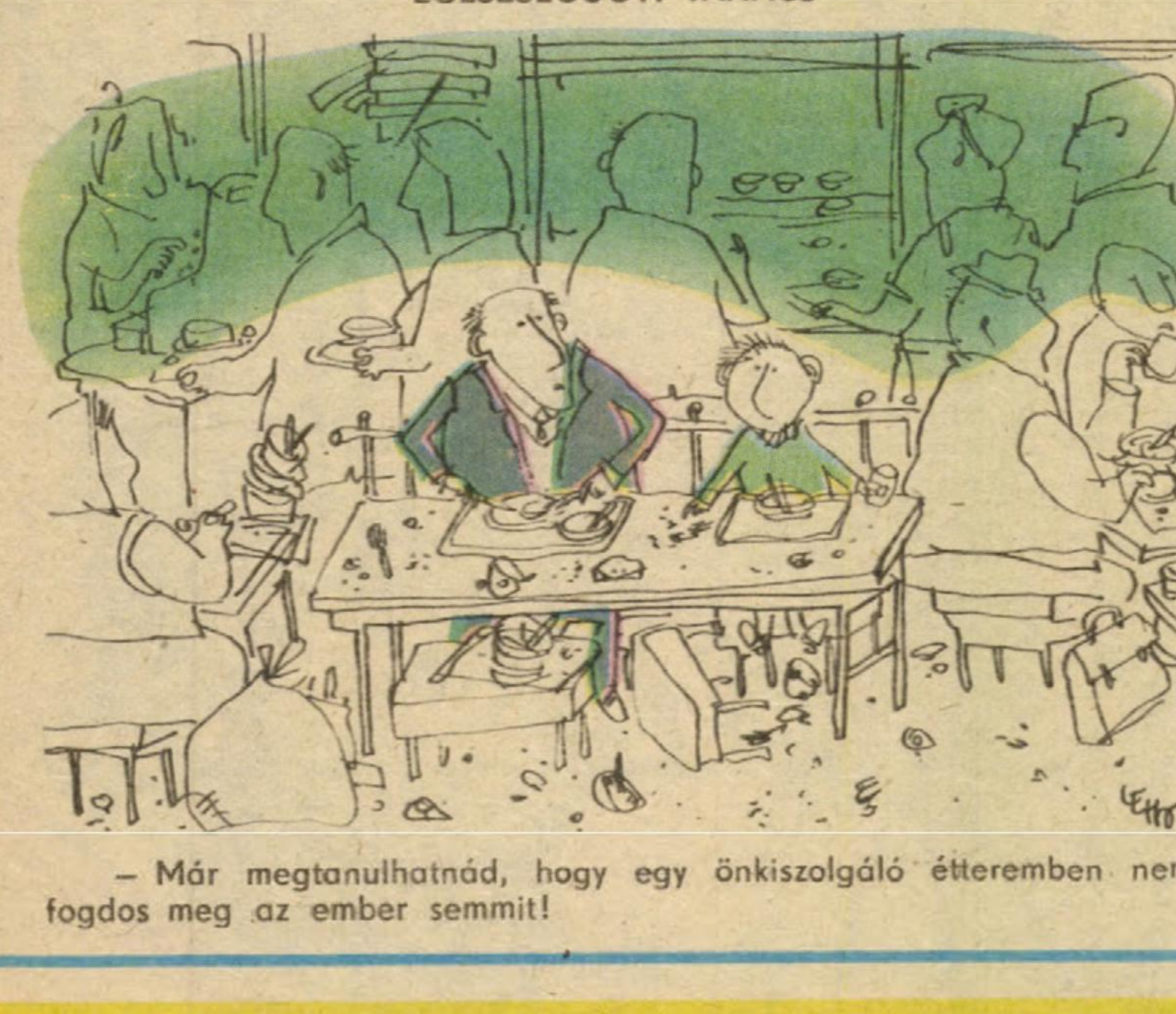

– Már megtanulhatnád, hogy egy önkiszolgáló étteremben nem fogdos meg az ember semmit!

HOGYAN LEHET EGY ABLAKOT BECSUKNI?

Ön, kedves olvasó, azt hiszi, hogy nincs ennél egyszerűbb.

Igen ám, de ha az ablak egy hónapok óta üresen levő lakásban van?

Akkor szólni kell a házfelügyelőnek, bocsánat, a tömbházfelügyelőnek, a gondnoknak, és ő majd becsukja.

Igen ám, de sem az IKV-ház tömbházfelügyelőjének, sem a gondnoknak, sem a kerületi kirendeltségnek, sem a központjában nincs kulcsa a gondozásukban levő és tulajdonukat képező lakáshoz.

A lakás kulcsa a kerületi tanács lakásosztályán van.

Kettős ünnep. Ott nincs hivatal. Mi történik, ha tűz van, vagy csőtörés?

Roppant egyszerű, hívni kell a tűzoltókat, a csőjavítókat, ők biztosan betörhetik a lakás ajtaját.

Igen ám, de egy ablak becsukásáért mégsem lehet a tűzoltókat mozgósítani, és ki vállalkozna a tettlegességre?

Pedig az ablak két éjszakán át csapkodva zavarta a környék nyugalmát. Meg kellett várni az ünnep utáni napot, telefonálni a tanácsnak, ahol megígérték, ki fognak küldeni valakit, hogy ráfordítsa az ablak kilincsét.

Miért nem bízik meg a tanács a felügyelete alatt álló IKV-ban egy lakáskulcs erejéig?

(s. l.)

Ui.: A tanács lapzártáig még nem csukta be az ablakot.

TARGONCA

Az Árpád fejedelem útja 44. lakói hónapok óta kénytelenek naponta kivinni a szemetet az utcára, a kapu elé állított kukákba. Azelőtt a házfelügyelő szállította el a szemetet, targoncán és természetesen liften. Ám eltörött a targonca és az IKV Ürömi utcai kirendeltsége azóta is csak ígéretekkel biztatja a házfelügyelőt, targoncát nem ad. Az IKV kerületi központjában, a Frankel Leó utcában kijelentették: nem tudnak targoncát szerezni. Javasolták a ház lakóinak: vegyenek targoncát és az árát „lakják le"

A küldöttségben járó lakótárs ezt nem vállalta, pedig el lehetne tűnődni az ajánlaton. Ha például a magam költségén javíttatnám meg a ház tetejét, a lépcsőházat, s ha netán födémcserére lenne szükség és azt is én hozatnám rendbe, akkor állandó „lelakásban" élnék, tán két évszázadon át sem kellene lakbért fizetnem.

Konténert, teherautót, lánctalpas traktort, tankhajót vásárolni — ez ma már nem probléma. Lehet, hogy minden szállítóeszköz közül éppen csak a targonca a hiánycikk? Vagy csak a II. kerületi IKV rest a beszerzésére?

(sti)

TAVASZI SZÓFAKADÁS

MÁJUSI ZÖNGEMÉNY

Elviharzott április,
nem sáros már Sárpilis,
a távíróoszlopon
rigó rikkant Noszlopon!...

ERDEI MERENGÉS

Szél fújja a lomberdőt,
mint zenész a bombardót...

KIPUFOGOTT RÍMEK

Ott, ahol a taxik állnak,
benzingőzök toxikálnak...

IGÉNYES VENDÉG

Nem eszem meg akármilyen
pepecs ételt,
csupán olyat, mit a meo
lepecsételt!

FOTÓS EMLÉK

Lefényképeztem egy megvadult bikát,
nekem rontott ugyan, mégsem tiport el,
miatta lettem szemvillanás alatt
fotóriporterből – futó riporter...

Szilágyi György

MAGÁNTERÜLET

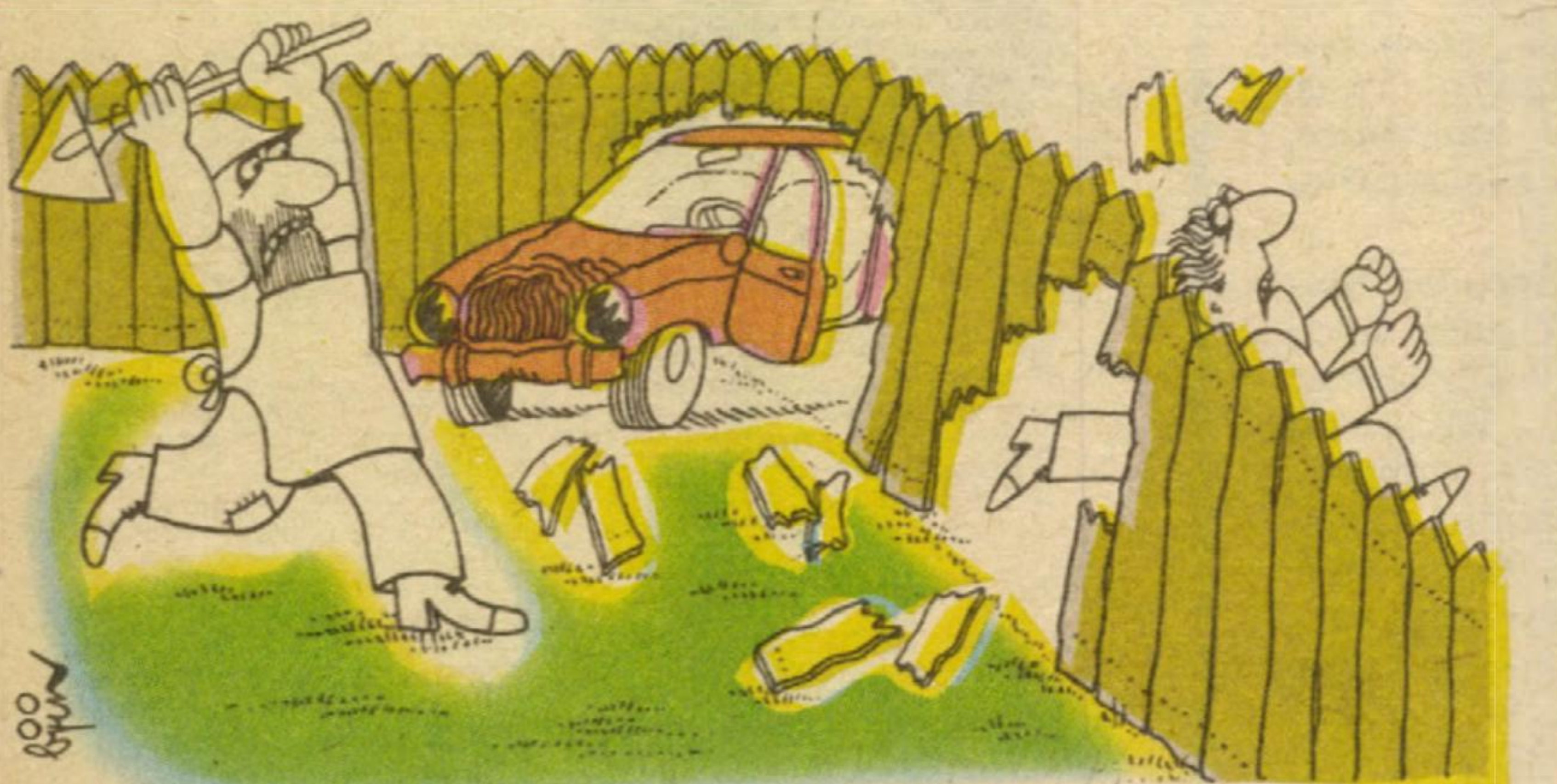

TÜRELMETLEN VÁRAKOZÓK

Balázs-Piri Balázs rajza

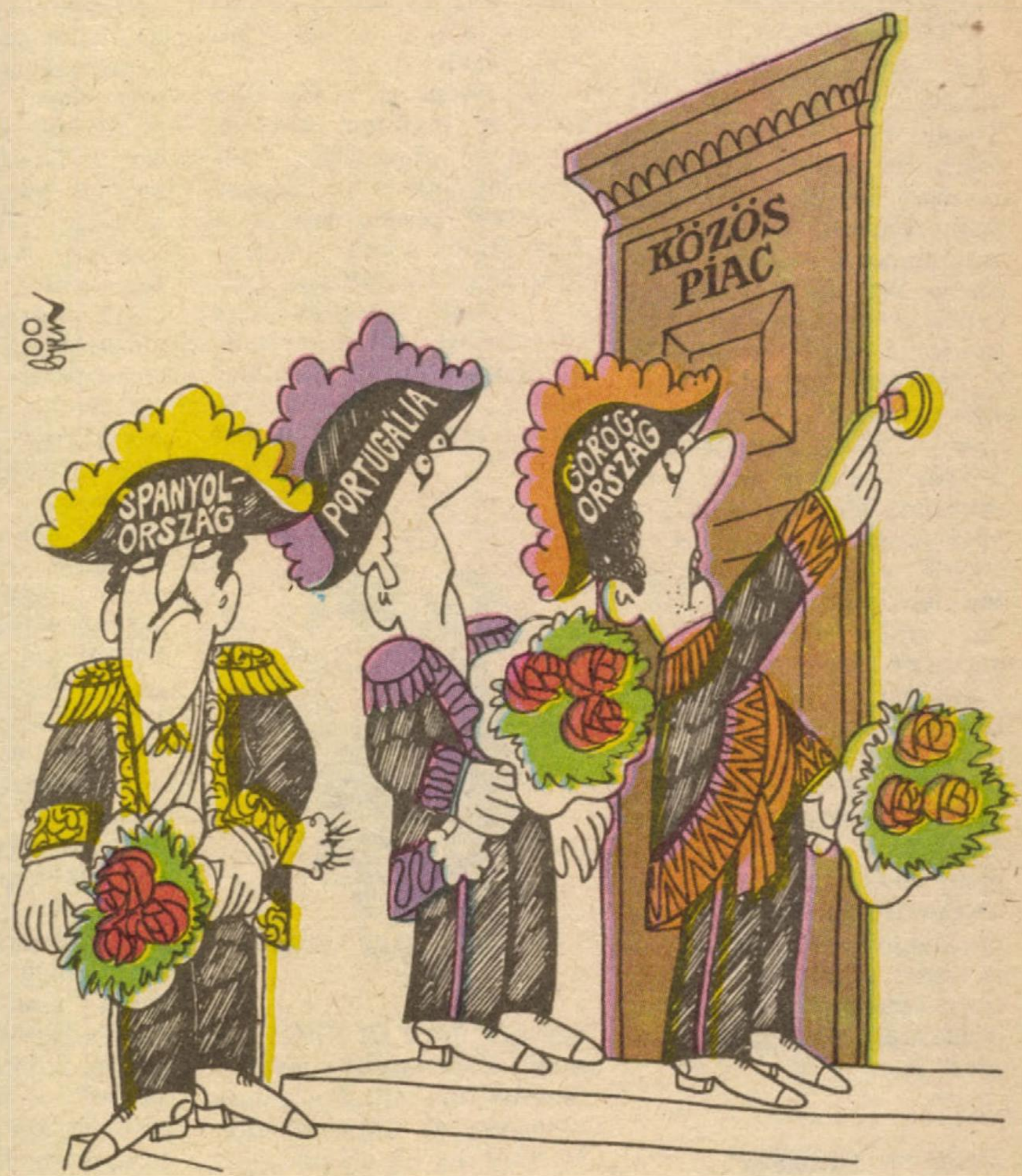

– Nagyon nehezen nyitnak ajtót...

Emléktúra

Tavaly ilyenkor elhatároztuk Gábor barátommal, hogy megismételjük a negyvenötös május elsejei utunkat. Először csak arról volt szó, hogy begyalogolunk Újpestről a Hősök terére, mint akkor... Azután köteleztük magunkat, hogy reggelire melaszos plantateát iszunk málépogácsával, és egy patentlábosban babfőzeléket viszünk magunkkal, az lesz a napi kosztunk.

Volt ebben bizonyos nosztalgia, kétségtelen: újra érezni a túlélés mámorát, és huszonéves magunkat. Volt azonban egy adag hősködés is benne, mit tagadjam: azt a néhány kilométert még most is simán lebaktatjuk.

Aztán kiderült... Először is vagy két hétig szaladgáltunk, amíg bonyolult áttételes összeköttetések árán tíz deka melaszt szereztünk. (Visszasírtuk azt a régi szép időt, amikor a Nyugatitól az Emkéig minden utcasarkon lehetett kapni akár fél kilót is egy komplett ágynemű-garnitúráért.) A máléhoz való kukoricát könnyű volt megvásárolni a csarnokban, ámde a kávédarálóm tönkrement, amikor lisztté őröltem. A tarkababból harminc forintba került egy fél kiló, de patentlábost kétszázért sem kaptunk az Ecserin, így be kellett érnünk egy kimustrált piros lábossal, amely méretben cirka egyezett a hajdani patenttel, és a fedőt ráspárgáztuk.

Végre ránk virradt a nagy nap. Kicsit elaludtam, sajnos, de taxival alig másfél órás késéssel odaértem Gáborékhoz. Ő akkor már öt perce fent volt. Felesége, aki nagy megértéssel statisztált „bolondériánkhoz”, elkészítette a plantateát, és szervírozta a málépogácsával együtt. Aztán kivette a sós vízben főtt babot a frizsiderből, gondosan lekötötte a lábost, és mondta, hogy melegítsünk be, amíg ő bemelegíti a kocsit.

Csakhamar kiértünk Újpestre. Barátom hű hitvese kitett bennünket a Baross utca közepén, a megadott ponton, jó utat kívánt, és elrobogott.

Mi meg álltunk ott, és emlékeztünk. Akkoriban az úgy volt, hogy az ember kijött a házból, aztán elindult. Csakhamar találkozott egy kisebb csoporttal, odacsapódott, és ment tovább. Mire az Árpád útra értünk, voltunk vagy százan, a Váci úton ezrek közé léptünk, és végig Pestig minden házból, minden gyárból jöttek, és jöttek közénk.

Most azonban csak ketten lépkedtünk, de mi bizony az úttesten. Gábornál a lábos bab fekete doboz-táskájában, nálam egy kulacs víz a felöltőm belső zsebében. Hátha találkozunk valakivel, és ugye mégis...

Felesleges volt az óvatosság, nem találkoztunk senkivel, mármint gyalogossal. A mellettünk elsuhanó autókból pedig nem ismerősök, hanem ismeretlenek kedveskedtek jókívánságaikkal, és küldtek... A finomabbak a járdára.

Félórai menetelés után megadtuk magunkat, és a járdán folytattuk utunkat. Újabb fél óra múlva Gábor azt javasolta, hogy álljunk meg egy percre.

— Nem lehet — mondom —, akkor sem álltunk meg.

— Igazad van — válaszolja, de tíz lépést se teszünk, sántikálni kezd. Kérdem, mi baja? Legyint. — Semmi, kavics ment a cipőmbe.

Nem firtatom, honnan került kavics a flaszteros járdára, sőt magam ülök le elsőnek a nem messze padra, amíg ő mellettem nagy komótosan megtisztítja a cipőjét.

A következő padnál meg nekem került kavics a cipőmbe, aztán megint Gábor következett.

Így csak eljutottunk három óra alatt az Árpád-hídig.

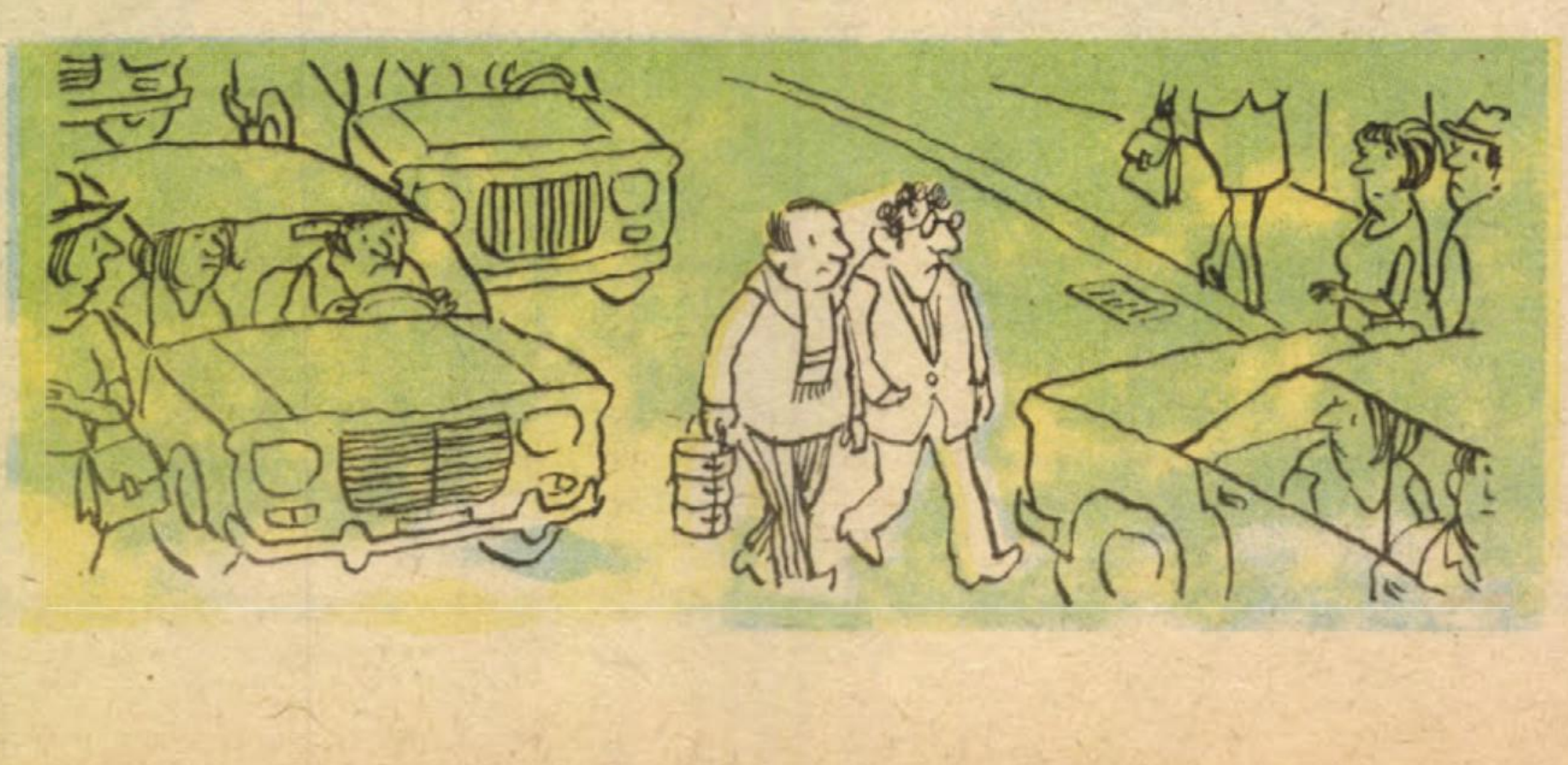

— Mi volt itt akkoriban, és mi van itt most! — mutattam körbe.

— Itt ettünk először a babból — mondta Gábor.

Határozottan emlékeztem, hogy a vurstlinál telepedtünk le egy ledőlt villanyoszlopra, de nem vitatkoztam, mert nekem is korgott a gyomrom.

Szerencsére akadt egy pad. Leültünk. Gábor térdére tette a táskát, elővette a babot, és egy lábosból két kanállal jóízűen falatozni kezdtünk.

Egyszer csak észrevesszük, hogy megáll mellettünk egy néni. Nézi nagy szemekkel, hogy mit csinálunk, vonogatja a vállát, körbejár, majd egyszercsak megkérdi:

— Hol tetszettek venni ezt a szép babot?

— Egy dunyháért cseréltem a Nyugatinál — válaszolom.

— Köszönöm a szíves információt — vigyorog gúnyosan a néni.

Becsapom a lábost a táskába, és uccu neki, futás! Gábor lihegve lohol mellettem. A szemközti taxiállomáson kocsiba ülünk.

— A Hősök terére! — adja az utasítást a barátom.

— Arra le van zárva az út a felvonulás miatt — mondja a sofőr.

— Akkor — szólok én — kénytelenek vagyunk feladni a játszmát.

— Rajtunk kívül álló okból — toldja meg Gábor.

— Tehát? — néz hátra türelmetlenül a taxis.

— Óbudára, egy jó túrós csuszára! — dalolom.

Sólyom László

Levélváltás az árdrágításról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

A Népszabadságban olvastam, hogy a Fővárosi Tanács vb javasolta: a bíróság szabjon ki gazdasági bírságot a Női Ruházati Szövetkezetre. A szövetkezet ugyanis, másfél éven át, az érvényes árhatósági rendelkezéseket figyelmen kívül hagyta és a dolgozók egy csoportjának munkabérét a termékek ármegállapításánál kétszeresen vette számításba. Ténykedésével 512 ezer forint jogellenes árbevételhez (jogtalan haszonhoz) jutott. Hibás árképzésével a fogyasztókat megkárosította. A cikkből kitűnik, hogy a vizsgálat után a szövetkezet megszüntette a helytelen árképzést, amit adminisztrációs hibák okoztak. E nagyon finom és árnyalt fogalmazás ellenére is kíváncsi vagyok arra: mikor jön el már végre az az idő, hogy egyáltalán ne kelljen gazdasági bírságokat kiróni?

Kedves Olvasónk!

A finom és árnyalt fogalmazásban igazat adok önnek: az árdrágítás mindenképpen árdrágítás. A bíróság, a szokásos eljárással, bizonyára mérlegelni fogja az összes körülményeket és kiszabja a megfelelő bírságot. Enyhítő körülménynek vélem, hogy a szövetkezet, a vizsgálat után, mint ön idézte, „megszüntette a helytelen árképzést”. Súlyosbító körülményt pedig aligha lehetne találni, hiszen nincs semmiféle terhelő bizonyíték arra, hogy a szövetkezet — az árvizsgálat után — továbbra is alkalmazta volna a helytelen kalkulációt.

Egyébként is a félmillió forintos jogtalan bevétel, ebben a témakörben, viszonylag alacsony összeg. Ennyivel megkárosítani a fogyasztót annyi, mintha meg sem károsították volna. Tessék elképzelni: (a csecsemőket is beleszámítva) nagyjából kereken tízmillió lakost figyelembe véve, mennyi jut ebből egy-egy főre? Öt fillér! Ezt még a legkisebb jövedelemmel bíró állampolgár is könnyen el tudja viselni. De még ha az ellenőrzések során leleplezett ármanipulációk miatt kirótt gazdasági bírságot mondjuk 100 millióra becsülnénk, akkor is csak tíz forint jutna egy-egy főre, amit — mai életszínvonalunkat tekintve — el tudnánk viselni.

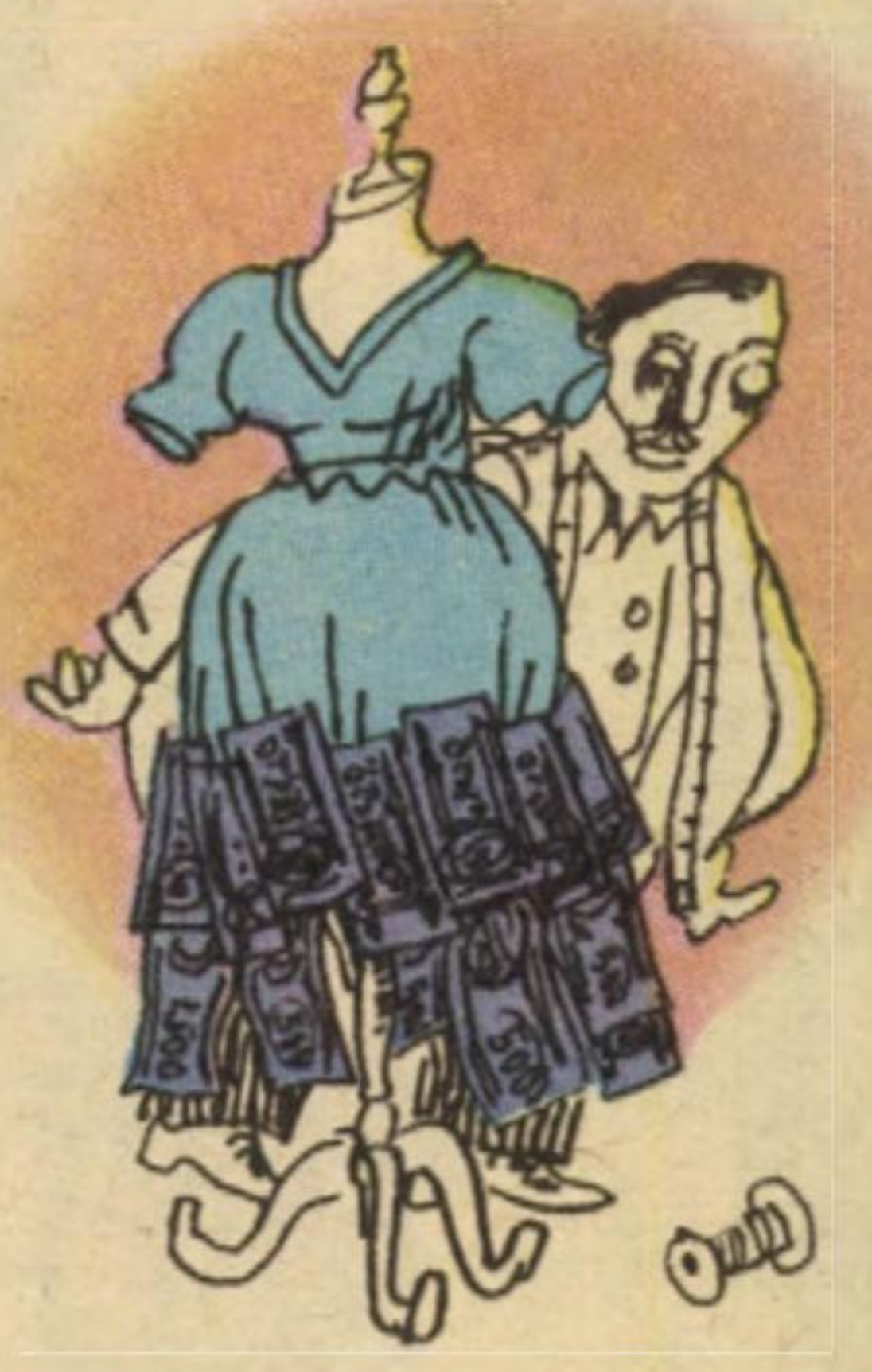

Engem nem ez a csekély teherviselési többlet nyugtalanít, és az sem, hogy a megkárosított vásárló, minthogy ismeretlen, sohasem kaphatja vissza a tőle jogtalanul elvont forintokat. Akár tévedésből követték el az árdrágítást, akár pedig, isten őrizzen, tudatosan. Engem inkább az nyugtalanít, hogy mennyi lehet az olyan jogtalan haszonszerzés, amire sohasem derül fény? Elvégre mindenhova nem láthat be sem a KNEB, sem a NEB, sem a tanácsok éber tekintete. Persze, persze, van a vállalatoknál, a téeszeknél és mindenhol belső ellenőrzés, ami megelőzhetné a jogtalan haszonszerzést és az esetleg kiszabandó gazdasági bírságot. Úgy látszik azonban, hogy a belső ellenőrzésnek rengeteg a dolga és mindenre nem terjedhet ki a figyelme. Arra sem például, hogy vajon nem kalkulálják-e helytelenül a költségeket és az árakat a saját vállalatuk kárára? Ilyen leleplezésről még sohasem hallottam, pedig ha legalább ezt ellenőriznék, akkor kiderülne az is, hogy a téves kalkuláció, véletlenül nem a fogyasztót sújtja-e?

Elismerem: tévedni emberi dolog. Tévedés ellen senki sincs bebiztosítva! (Közhelyszótár, 309. old.) És ha a vizsgálat elfogadja ezt a humánus alapelvet, akkor nehéz bizonyítani, hogy mikor fondorlatos az árbevétel növelése és mikor nem az. Ugyanis, bármiféle jogtalan árképzést le lehet egyszerűsíteni „adminisztrációs hibákra”.

Ám, hogy kérdésére érdemben feleljek: szerintem a gazdasági bírságolást akkor lehet majd megszüntetni, amikor már sehol sem törekszenek jogtalan haszonszerzésre. Vagy ha mégis, akkor az ellenőrzés nem tudja majd leleplezni.

Ezenkívül csupán egyetlen eset lehetséges: minden marad a régiben!

Földes György

NINCS MENEKVÉS

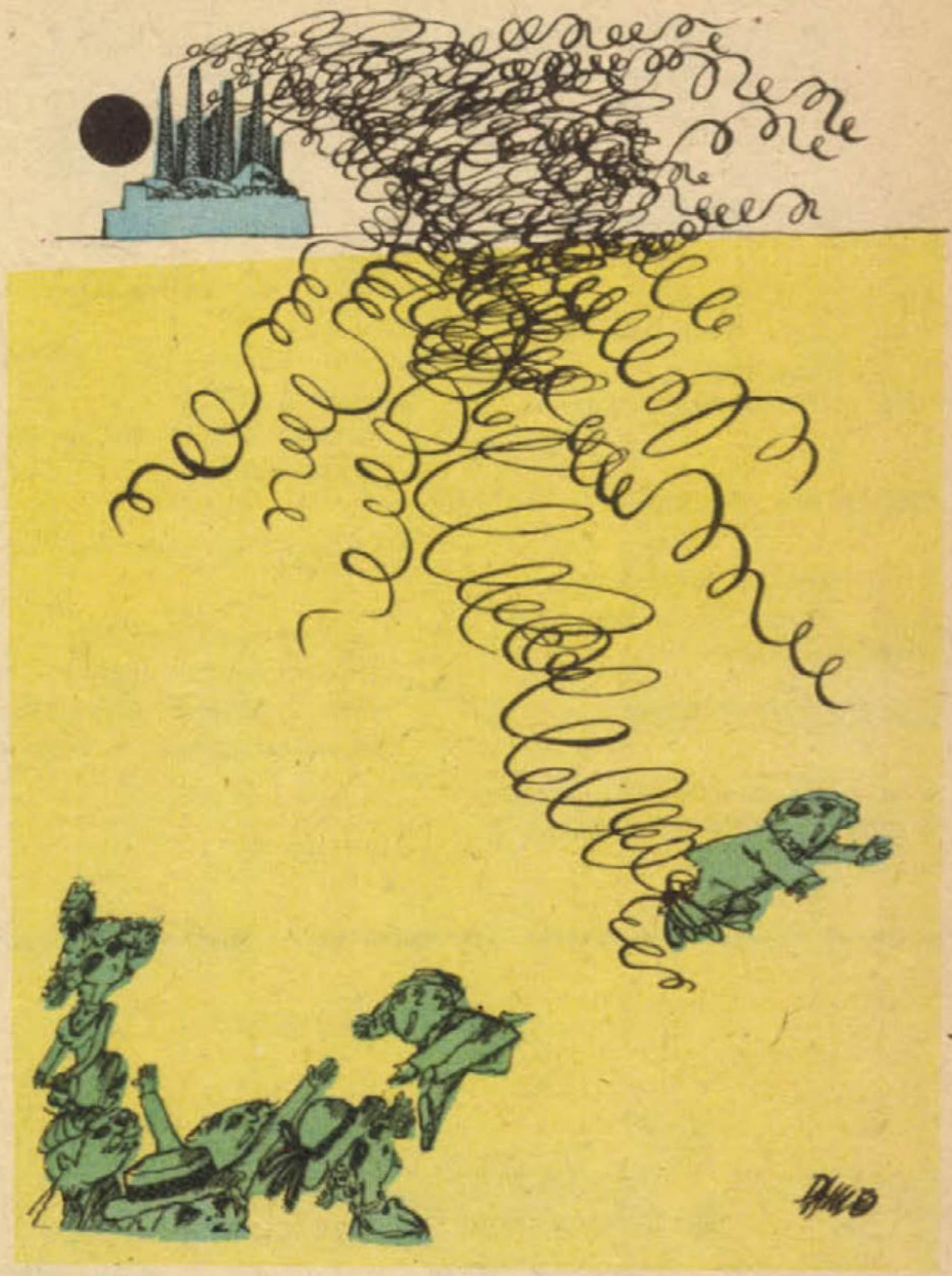

ÚT A CSODAFORRÁSHOZ

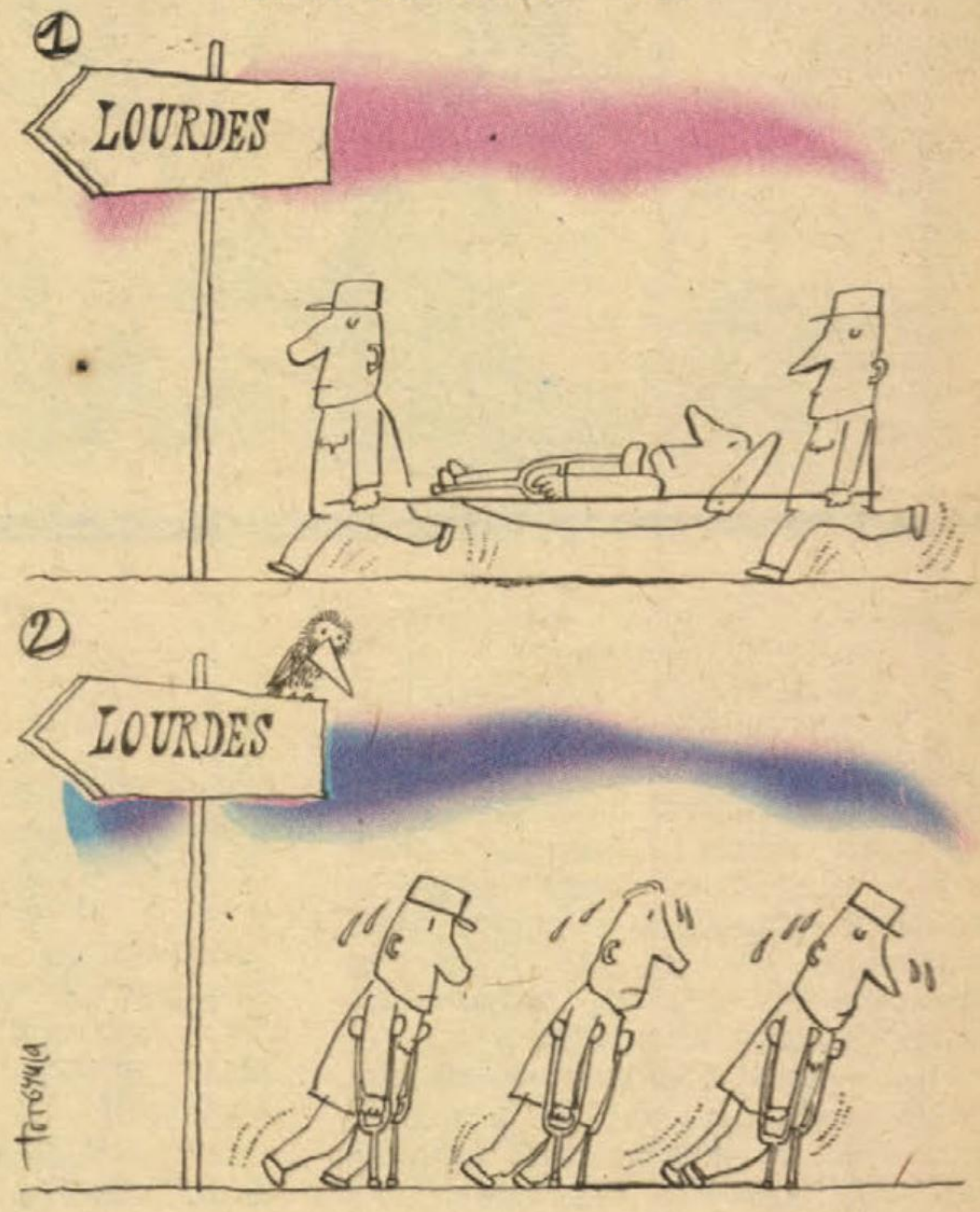

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

MIÉRT LETT 2,10 HELYETT 8,10 A TIMSÓ ÁRA?

DRÁGULTAK AZ ALAPANYAGOK.

Drágább lett a só.

Drágább lett a tim.

Eddig celofánba csomagolták, a technológia megóvásával sikerült elérni, hogy ezentúl is celofánba csomagolják.

A kék vért is elállítja, tehát arisztokraták is használhatják.

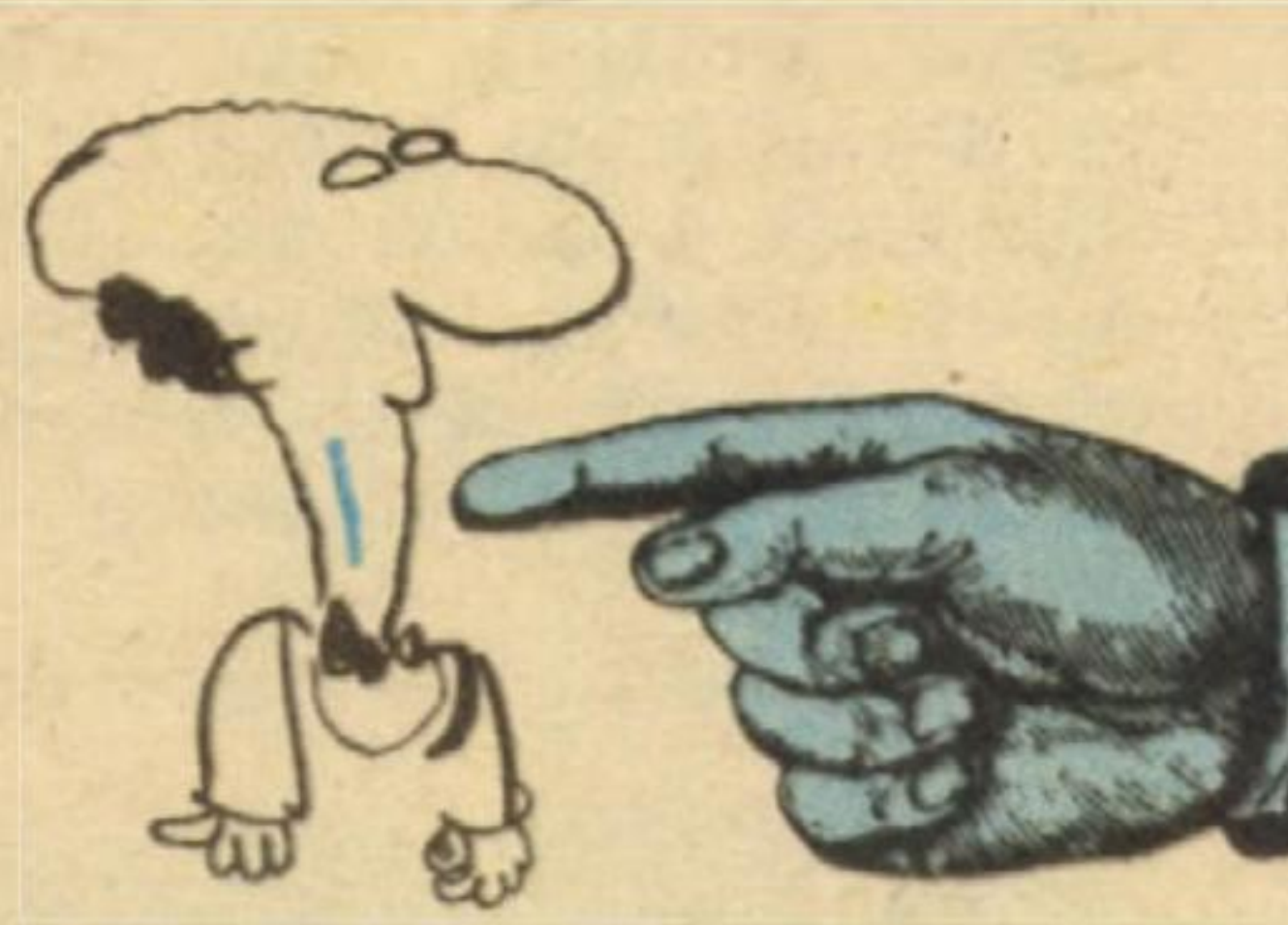

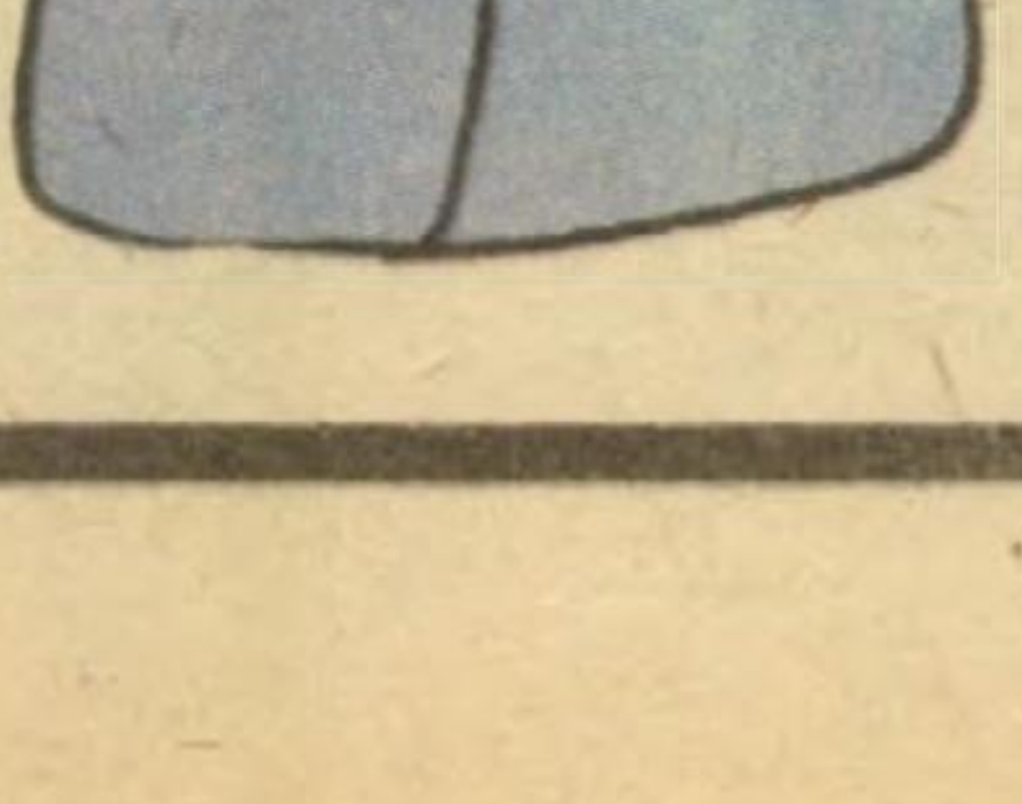

Nem lett kisebb! Ellentétben a tortával, amely drágább is lett, meg kisebb is!

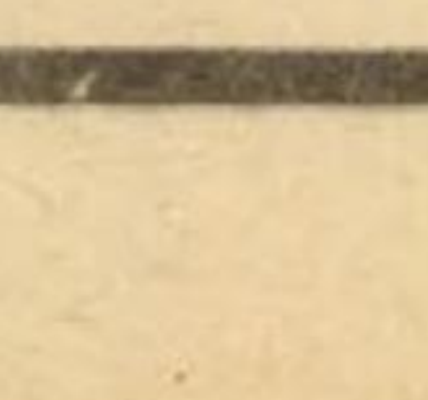

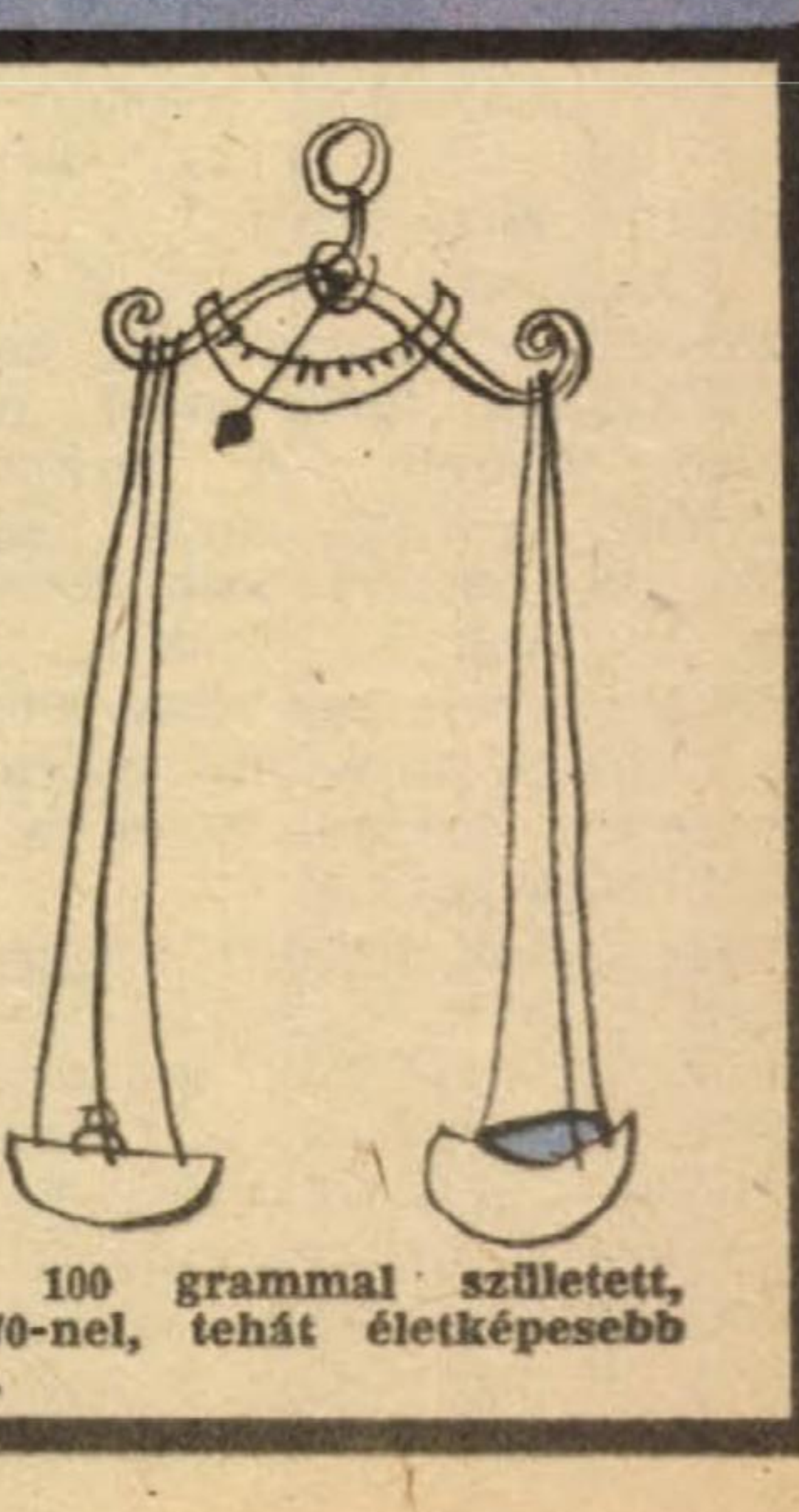

Eddig 100 grammal született, most 170-nel, tehát életképesebb példány.

SZOKATLAN HÍREK

Fülöp György rajzai

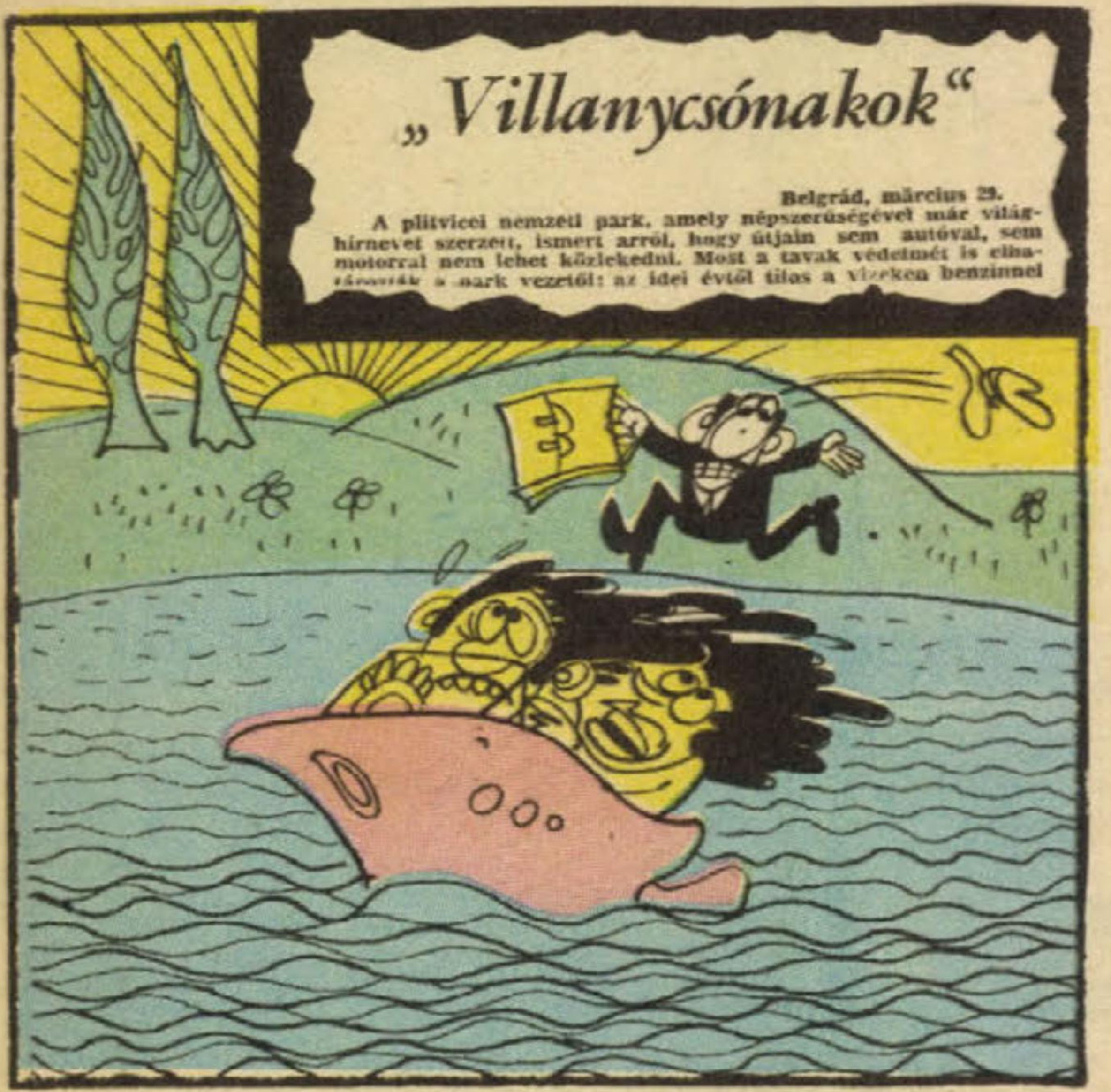

„Villanycsónakok"

Belgrád, március 29.

A plitvicei nemzeti park, amely népszerűségével már világhírnevet szerzett, ismert arról, hogy útjain sem autóval, sem motorral nem lehet közlekedni. Most a tavak védelmét is elhatározták a park vezetői: az idei évtől tilos a vizeken benzinnel

– Pucoljunk gyorsan, itt a villanyszámlás!

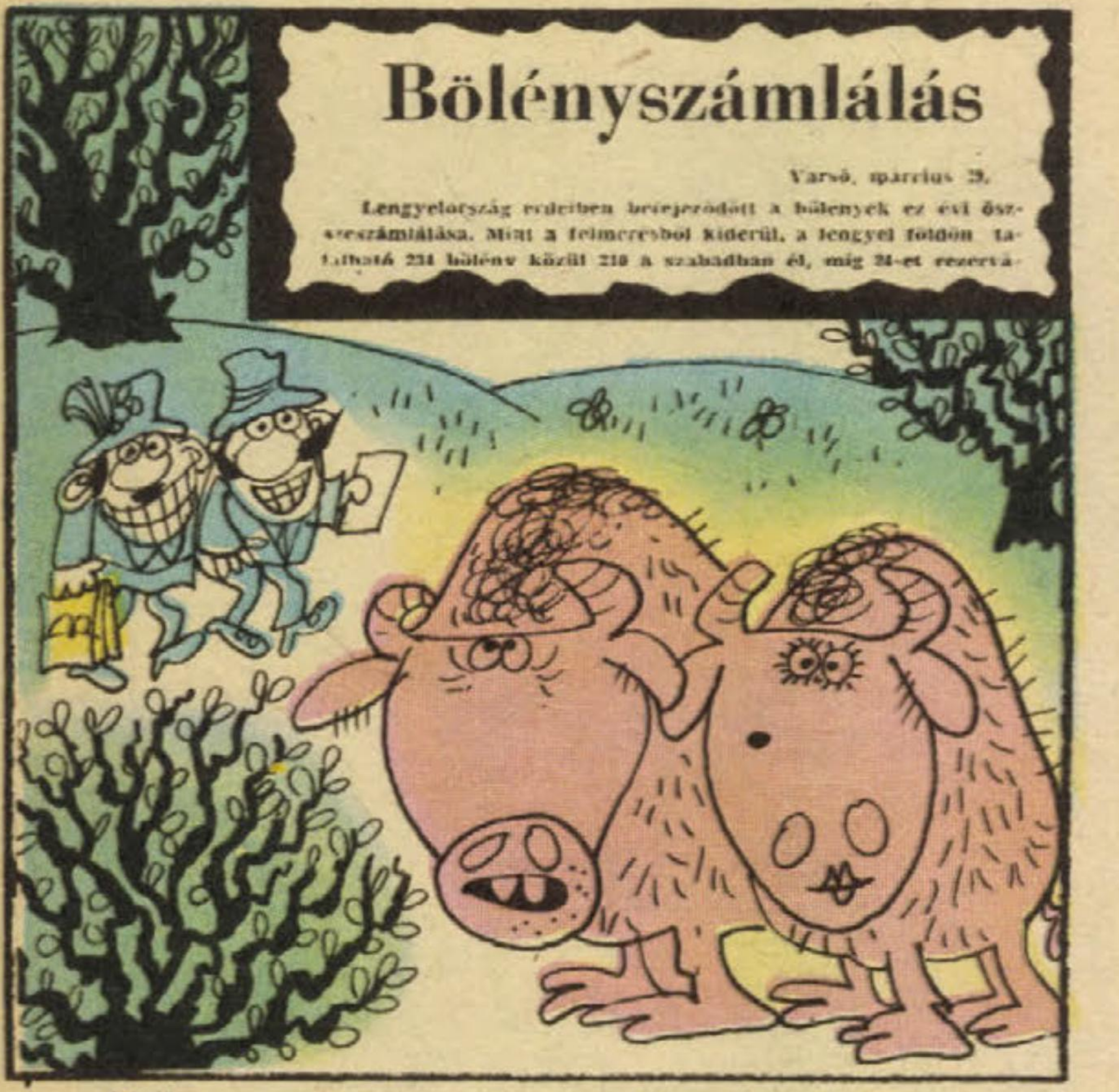

Bölényszámlálás

Varsó, március 29.

Lengyelország erdeiben befejeződött a bölények ez évi összeszámlálása. Mint a felmérésből kiderül, a lengyel földön található 234 bölény közül 210 a szabadban él, míg 24-et rezervá-

– Hűha, jönnek a népszámlálók, és mi két gyereket írtunk alá!

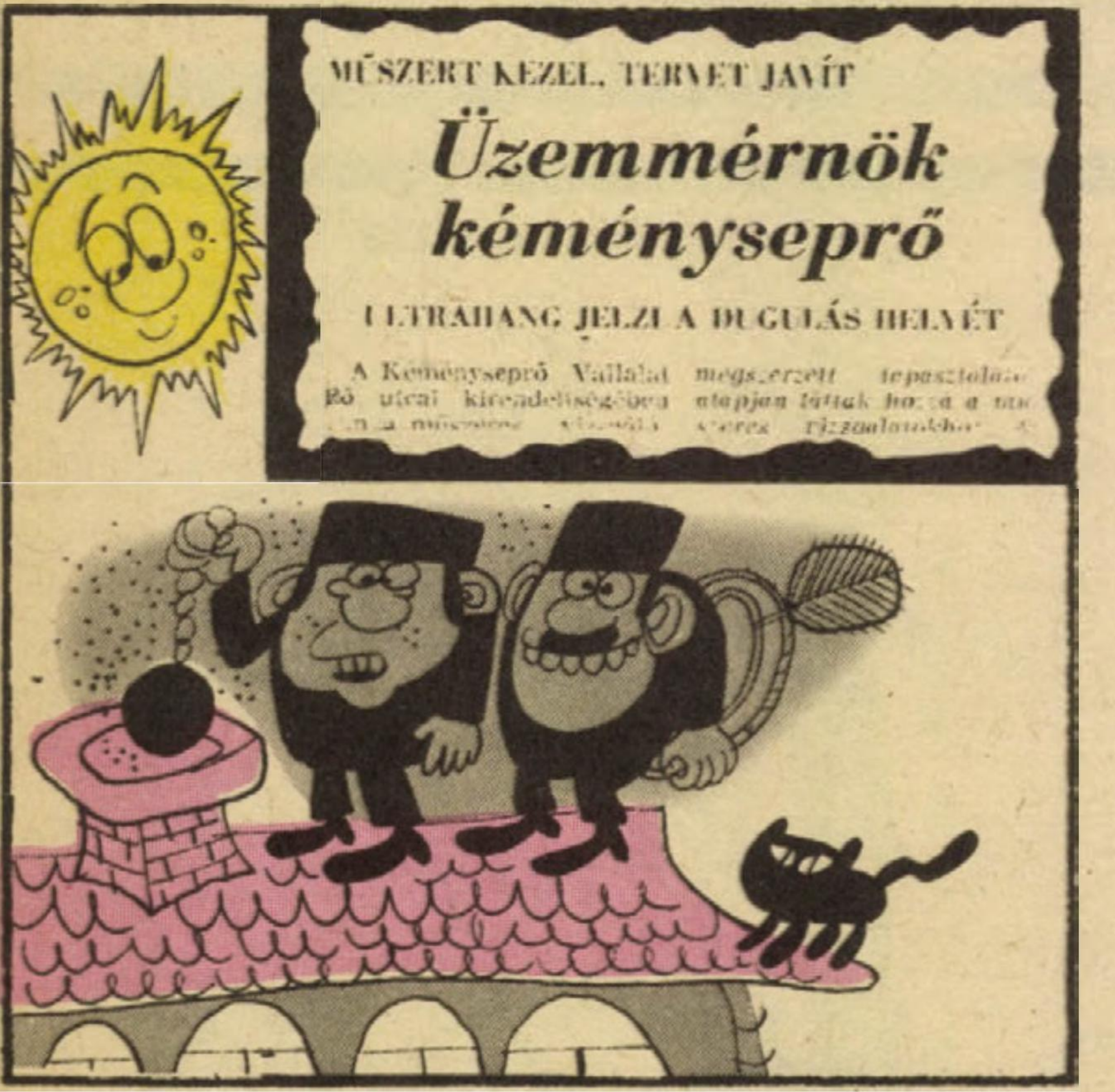

MŰSZERT KEZEL, TERVET JAVÍT

Üzemmérnök kéményseprő

ULTRAHANG JELZI A DUGULÁS HELYÉT

– A szüleim ragaszkodtak hozzá, hogy mérnök legyek, mert az fehérköpenyes pálya.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mondja kérem, ön hivatásos zenész?

— Ó nem, én csak azért játszom, hogy agyonüssem az időt.

— Akkor közölnöm kell önnel, hogy a gyilkossághoz a legjobb fegyvert használja.

BÜNTETÉS AZ IZRAELI DEVIZATÖRVÉNYEK MEGSÉRTÉSÉÉRT

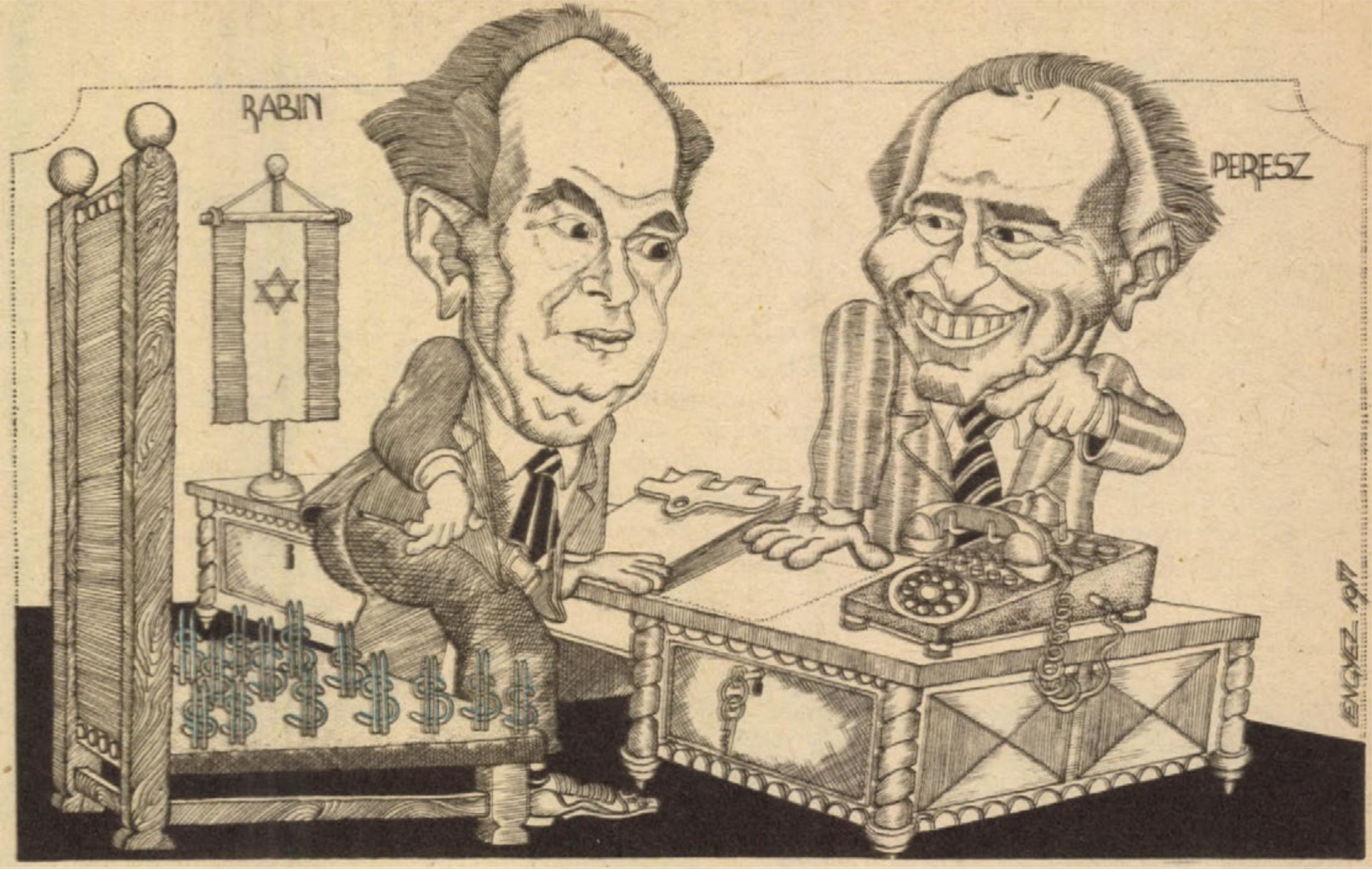

– Csak nem lett kényelmetlen a miniszterelnöki szék?

CÉZÁR SZATYMAZON

— Ave, Julius! — köszöntöttem illően a dicső Imperátort. — Ugye nem haragszik, hogy idefárasztottam, de az ügy nem tűr halasztást. Ugyanis Szatymazról van szó.

— Uram, én jártam Hispániában, Galliában, Afrikában... Szatymazon soha.

— És az Új Tükör közművelődési klubokban sem járt mostanában? Nem olvasta két héttel ezelőtt a lap híres szatymazi riportját? Sem azt a másik riportot, amelyik a Magyar Ifjúságban jelent meg, alig egy hete, szintén Szatymazról?!

— Mit kell tudni e jeles helyről?

— Van egy nevezetes szövetkezetük. A tagság szorgalmas, a gazdaság stabil, igen jól fizetnek...

— Minden nagyon szép, minden nagyon jó... Pardon, ezt nem is én mondtam.

— Csak az a baj, hogy a téeszelnök és a főmezőgazdász asszony kebelellenségei, megölő barátai egymásnak, állandóan civakodnak, huzakodnak.

— Nem kell azt úgy mellre szívni. Mi is sokat viszálykodtunk Pompeiusszal, meg a többi vezetőtársammal...

— Meg is bukott a római birodalom!

— Ötszáz év múlva. Annyi a szatymazi téesznek is elég. Egyelőre. Utána majd csak lesz valahogy... Egyébként kezdem sejteni, miért hívatott. Azonnal Szatymaz ellen vonulok a légiókkal, s olyan tüneményes gyorsasággal rendet csinálok ott, mint hajdan Kisázsiában. Pár nap múlva jelentem a Járási Szenátusnak: veni, vidi, vici!

— Csak semmi erőszak, cézárom! Árpád és Bor vére között csak a nemzet lehet a bíró! Ez benne van a szövetkezeti alaptörvényben! Vagy az aranybullában? Nem is tudom. Mindig összekeverem ezt a kettőt... A lényeg az, hogy az elnök és a főmezőgazdász közötti vitában csak a tagság dönthet. Össze kell hívni a közgyűlést, megszavaztatni a fegyelmi vizsgálatot...

— Olcsó gabona és látványos játékok kellenek a népnek! Ezt viszont már tényleg én mondtam...

— Kérem, kíméljen meg rosszmájú megjegyzéseitől! Egyébként a közgyűlés összeült, a Járás személyesen javasolta a vizsgálat megindítását, de csak 64 tag szavazott a javaslatra. Hárman álltak fel az elnökségből, s győzködték a tagságot, lelkük szakadtából, hogy rendeljék el a vizsgálatot a magukról megfeledkezett vezetőik ügyében. S miután tizenötször elmondták, hogy mi is a szövetkezeti demokrácia, elrendeltek egy második szavazást. Aztán egy harmadikat. Az eredmény: egyre kevesebb kéz emelkedett a levegőbe... Háromszor kínálták fel a szatymaziaknak a szövetkezeti demokráciát, s mindháromszor eltolták maguktól...

— Eltolták?

— El. A sajtó szerint.

— Szomorú história. De hogyan keveredtem én az ügybe?

— A kézenfekvő hasonlatosság miatt. Önnek is háromszor kínálták fel a koronát, s ön háromszor tolta el magától... Lássa be, nem múlhat el úgy a hét, hogy ne jelenjen meg cikk Szatymazról. Az olvasó sose bocsátaná meg nekünk, ha pont csak a Ludas nem írna róluk. Tőlünk várják a választ a nagy kérdésre: miért nem kellett Szatymaznak a korona?... Illetve Cézárnak a szövetkezeti demokrácia... Illetve fordítva...

— Miért, miért?... Talán korábbi kellemetlen tapasztalatok miatt... Talán bölcs megfontolásból: minek újabb terhet rakni a fejünkre, amikor amúgy is jól megvagyunk... Talán óvatosságból: hátha valami csapda van mögötte?... És már az is gyanús, ha valamit annyiszor kínálnak, s olyan erőszakosan...

— Most a szatymaziakról beszél, vagy önmagáról?

— Nem mindegy?

— Nem. Sír a Sajtó, jajong a Járás, mit mondjunk nekik?

— Cézár tudta, mikor kell elvetni a kockát, mikor kell átlépni a Rubicont. Cézár azt is tudja, mikor kell eltolni a koronát. Bízzák azt Cézárra.

— Csak egy szót még, a Sajtó megnyugtatására. Azt, hogy nem szavazták meg az indítványt, ugye nem jelenti azt, hogy a szatymaziak nem kedvelik a szövetkezeti demokráciát?

— Uram, a kutya mindenképp kedveli a kolbászt, mégsem mindig fogadja el. Megnézi, ki, és hogyan nyújtja neki...

Radványi Barna

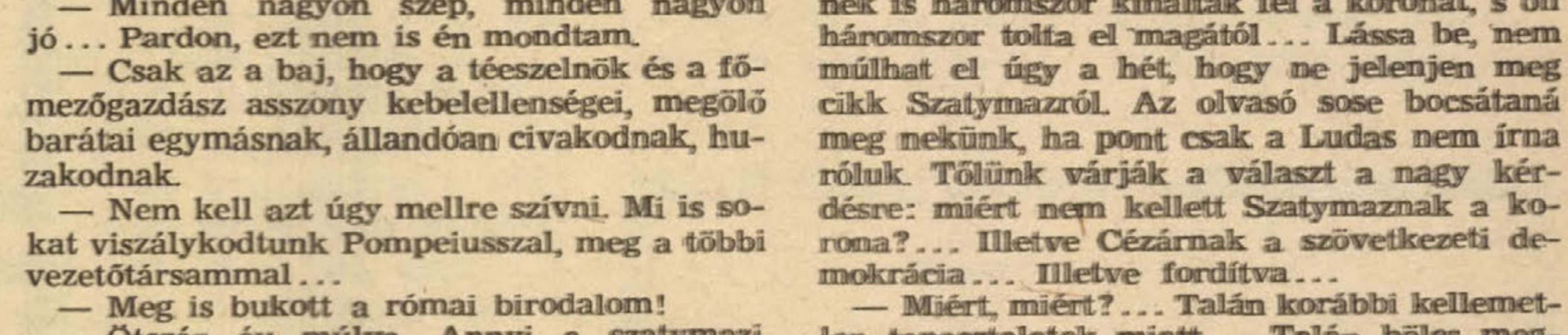

A kamion egészen nagy kamion és a mellékutca egészen kicsi mellékutca. A kamion harminc méter hosszú, tizenkét méter magas és tíz méter széles. A mellékutca nyolc méter keskeny. És teljesen foglalt. Tele parkírozó kocsival. Ezek fél lábbal a járdán állnak, mint keserves kutya a hirdetőoszlop tövében.

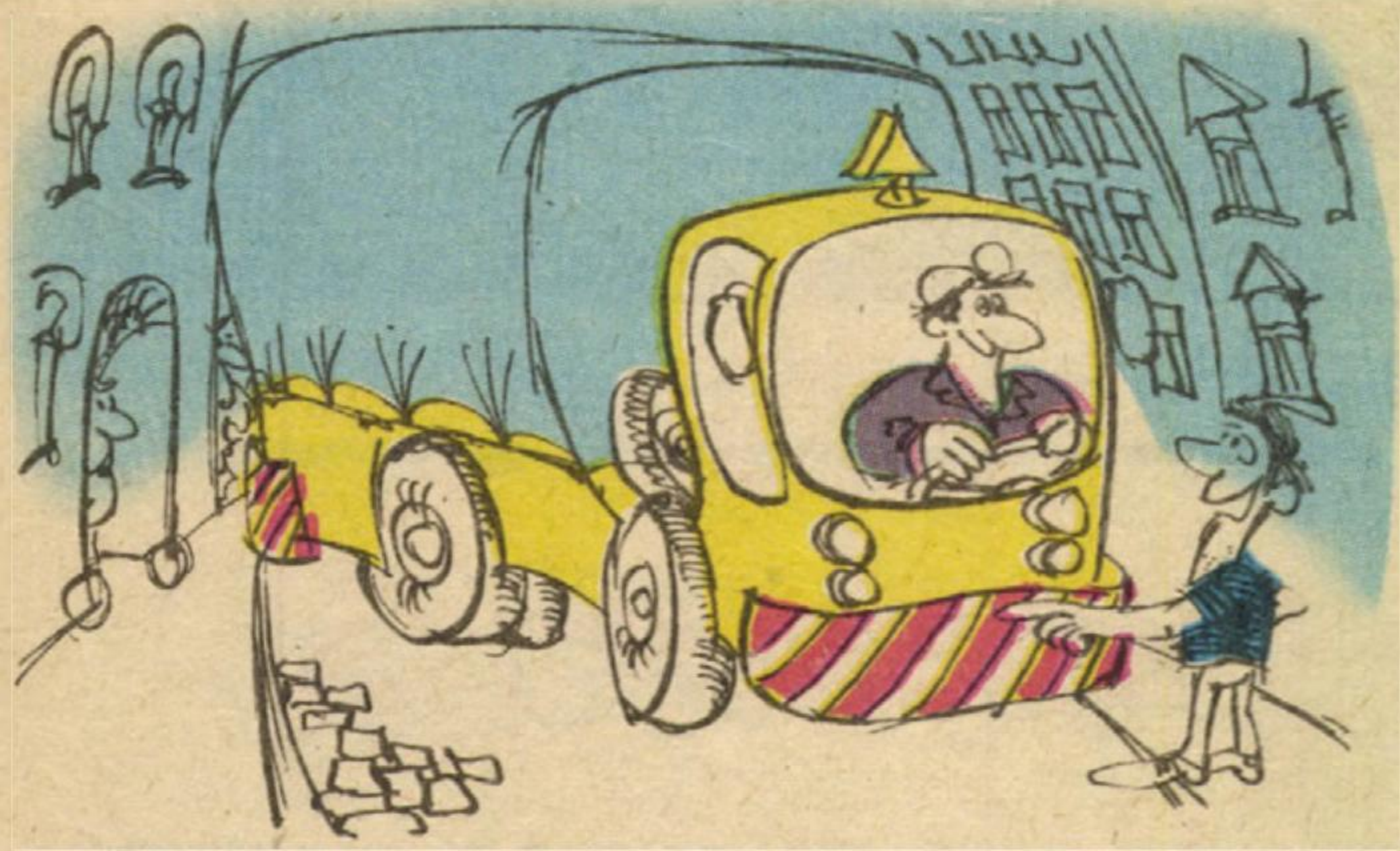

Az egészen nagy kamion meg akar fordulni az egészen kicsi mellékutcában. A volán mellett egy bőrzakós ül. Izzadó bőrzakós. Ekkora kamionnal ekkora mellékutcában megfordulni nemcsak szenvedély, hanem kín is, bár a kettő gyakran egyre megy.

Csíkos trikós nyüzüge toporog a kamion előtt és diktál.

— Most vedd alá, Pityu, most ereszd el Pityu! Állj!

Ez az állj! mindannyiszor felér egy halálsikollyal. Az őgyelgők freskót játszanak. Igyekeznek belelapulni a falba, mint Kőmíves Kelemenné. A kamion milliméterekkel araszol el az orruk előtt, egy részeg gomblyukából ki is sodorja a rezedát. Előre és hátra. Centiméterenként. Pityu tapossa, Pityu aláveszi, Pityu elereszti.

A dugó jobbra Monorig ér, balra Solymárig. Cinkota környékén elterjed, hogy jószolgálati küldöttség érkezett a Keletibe Zimbabwéből, azért áll a forgalom néhány napig. Több százan áldják csendben a külügyet.

Az egészen nagy kamion egészen kicsi kukacot játszik. Csusszan. Előre három millimétert, vissza kettőt. A tetején az a kis bigyó egy pillanatra belóg egy emeleti kalitkába. A stiglic rászáll, tollászkodik, majd visszatér a sárgarépához. A stiglic unja a kamiont.

A balkonról élemedett hajadon kakaót és kuglófot nyújt le Pityunak.

Sashalom táján elterjed a hír, hogy kiszabadultak az állatkert oroszlánjai, ők zabálják a járókelőket a Rákóczi úton, ezért áll a forgalom. Több ezren áldják csendben a kultuszt.

— Most vágd alá, Pityu, most taposs bele, Pityu! Állj!

Egy Zasztavás izzó szemmel figyeli Pityut, szódásüveget emelget.

— Ha megkarcolja a zománcomat, spriccelek.

Pityu alávág, Pityu beletapos, Pityu varázsol.

Zsámbék táján emberi kapcsolatok formálódnak a dugóban. Szerelmek szövődnek, házasságok borulnak fel, két fradista pofozni kezd egy kardalost.

A kamion körül fogadásokat kötnek.

— Rádióaktív rágógumit szállít — mondja egy pápaszemes a jól értesült kobrák fontoskodó arckifejezésével. — Nekem elhihetik, mert van egy sógorom, de ne kérdezzék, hogy hol.

— Isten őrizz! — mondja egy nénike, s a kukáspitlit tartja maga elé, mert Pityu éppen feléje csűr.

— Menjen már, fater! — szól egy simlisapkás gyerek. — Egy olyan rádióaktív micsoda a gyufaskatulyában elfér. Minek ahhoz ilyen dög nagy kamion?

— Éppen ez az — mondja a pápaszemes. — Az ellenség megtévesztése. Nehogy a SEATO rájöjjön.

Pityu egy utolsó alávágással befejezi a varázslatot. Az egészen nagy kamion megfordult az egészen kicsi mellékutcában. Gyöngyöstől Szentgotthárdig egyszerre kezd tapsolni az egész dugó.

— Nyertél — mondja a nyüzüge. — Sose hittem volna. Sajnos, most nem tudom megadni az ötvenest.

— Annyi vész — mondja Pityu. — Lejátsszuk dupla vagy semmiben. Fogadjunk egy százasba, hogy te nem tudsz megfordulni egy ilyen nagy kamionnal egy ilyen kis mellékutcában.

Peterdi Pál

TAVASZI VILÁGREKORD

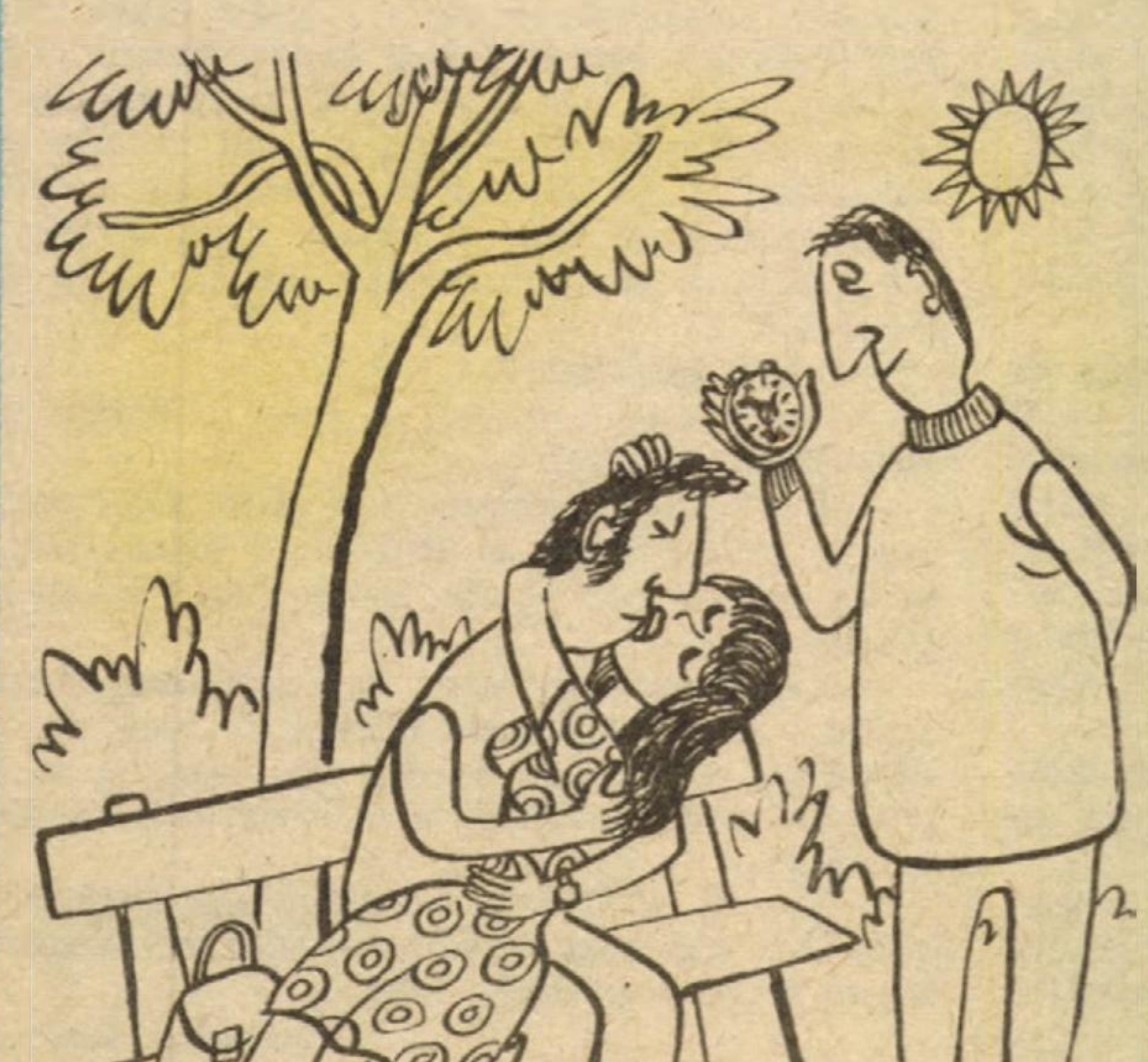

ÉSZAK–DÉLI METRÓ

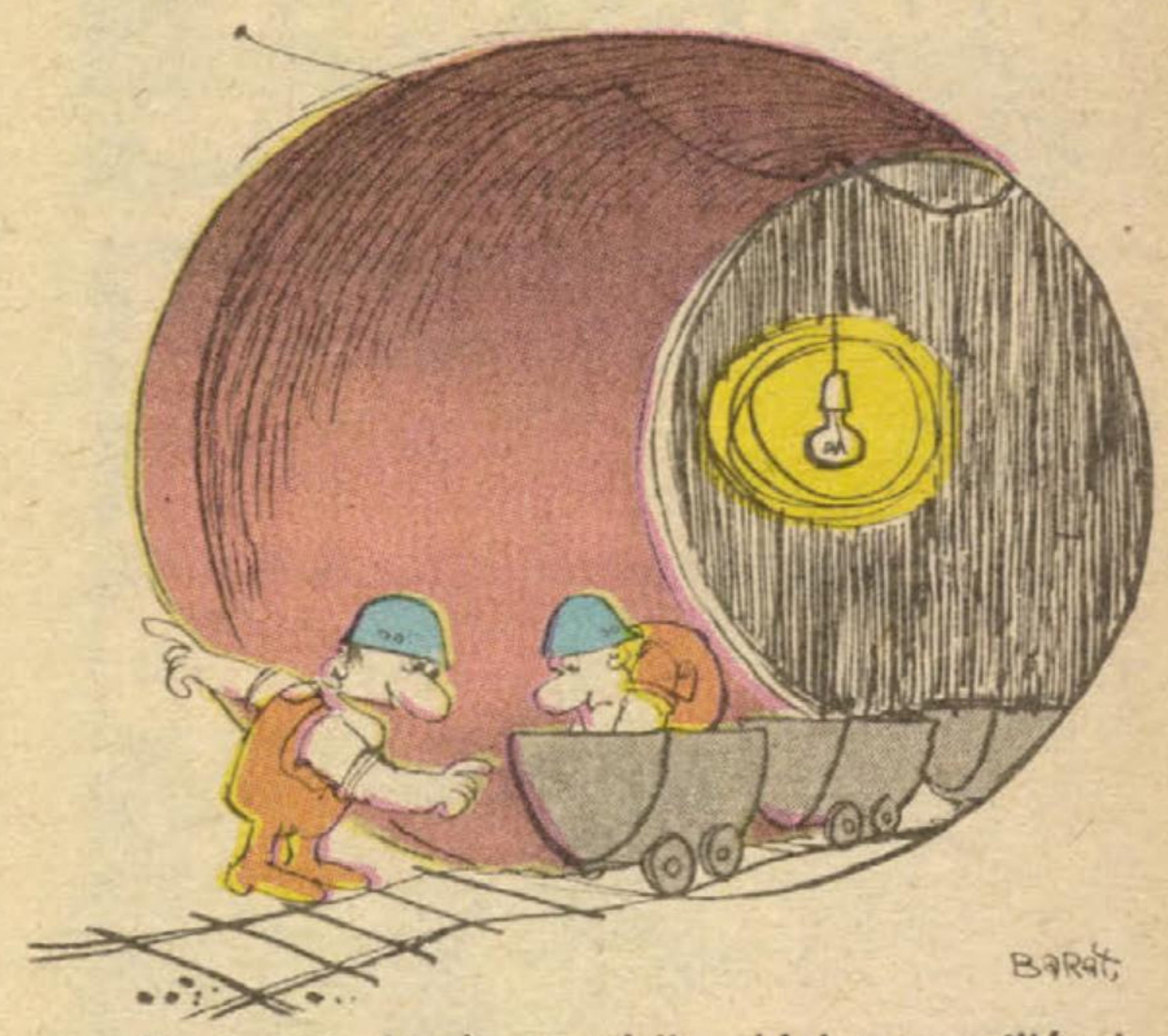

– Arra van észak, amelyik oldala a csillének mohás . . .

EGY LONDONI KOCSMÁBAN
A TESTVÉRVÁROSOK VILÁGNAPJÁN

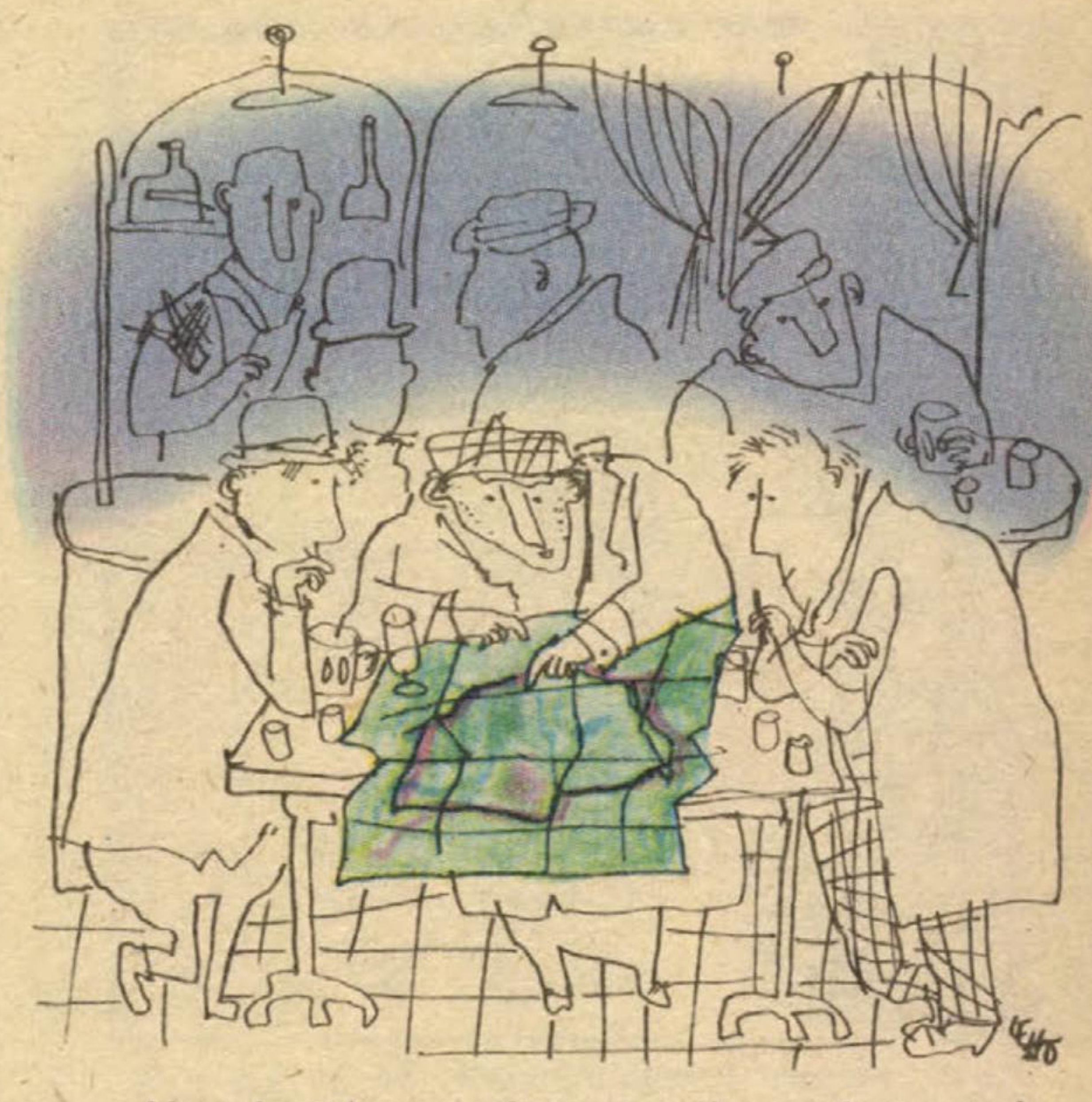

– Ha akartok egy jót inni, válasszunk magunknak egy magyar testvérvárost!

BERMUDA-HÁROMSZÖG

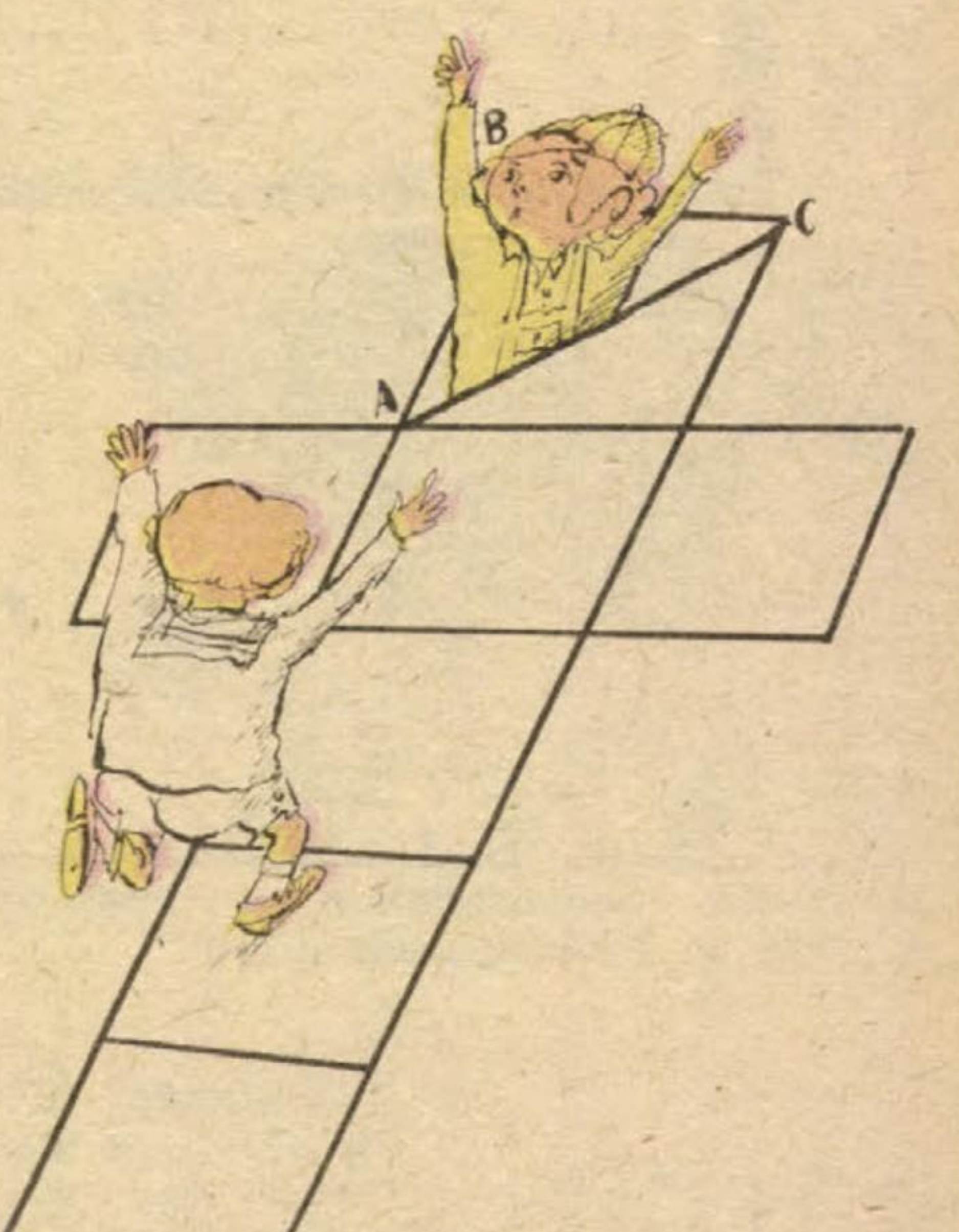

VENDÉGLÁTÓIPARI ÚJÍTÁS

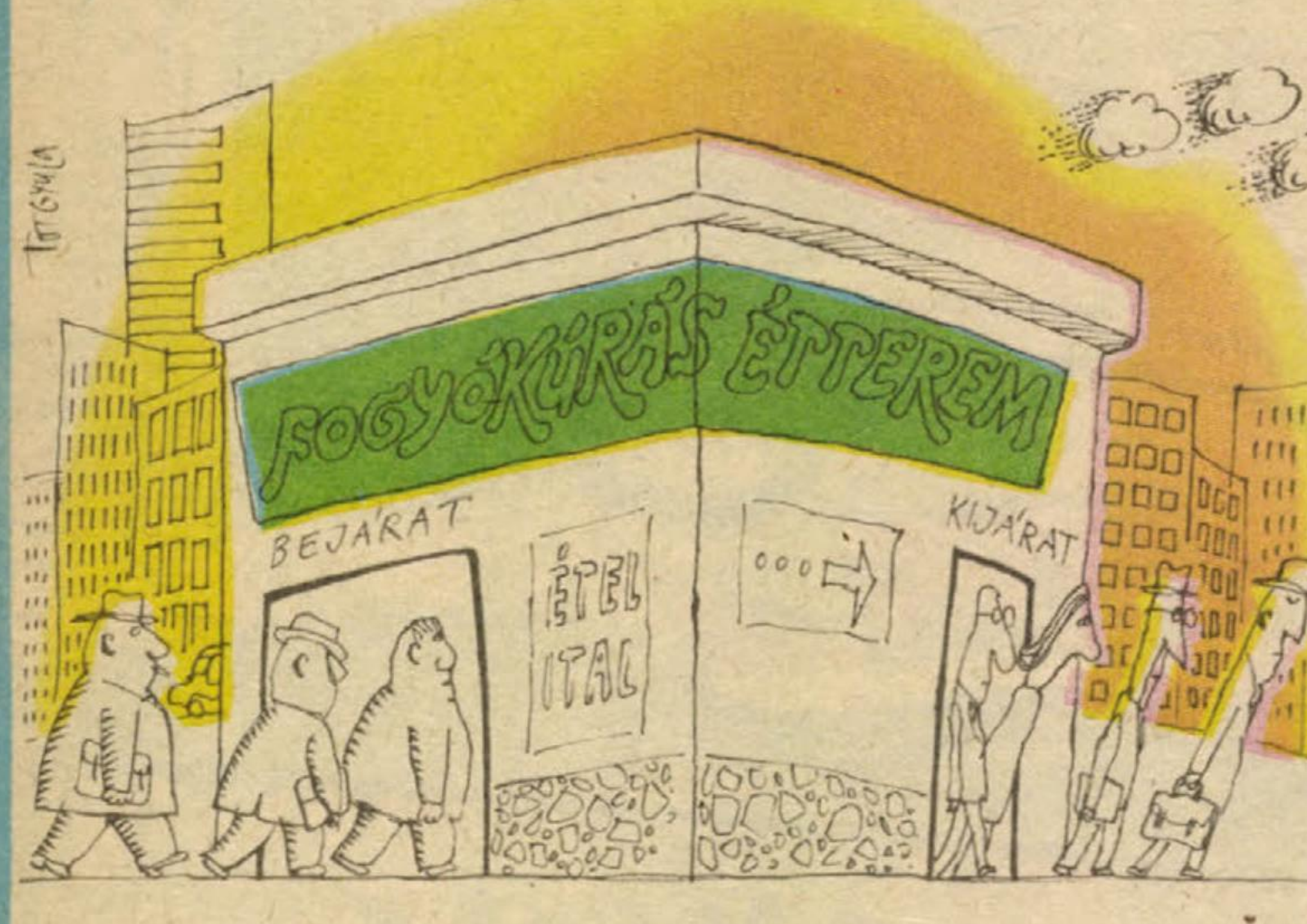

ÉRDEKEK HARCA

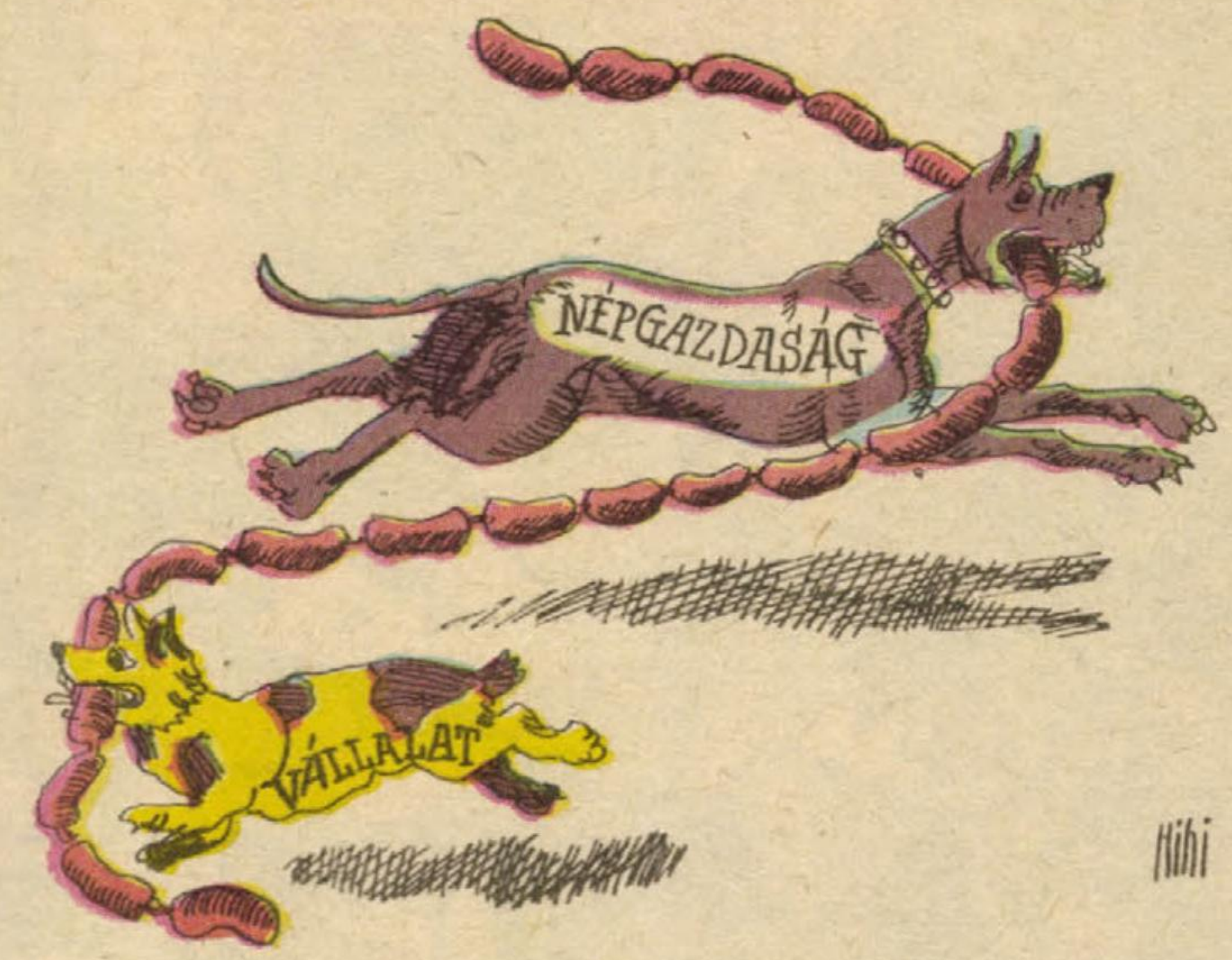

KEZDŐ ANYAGBESZERZŐ

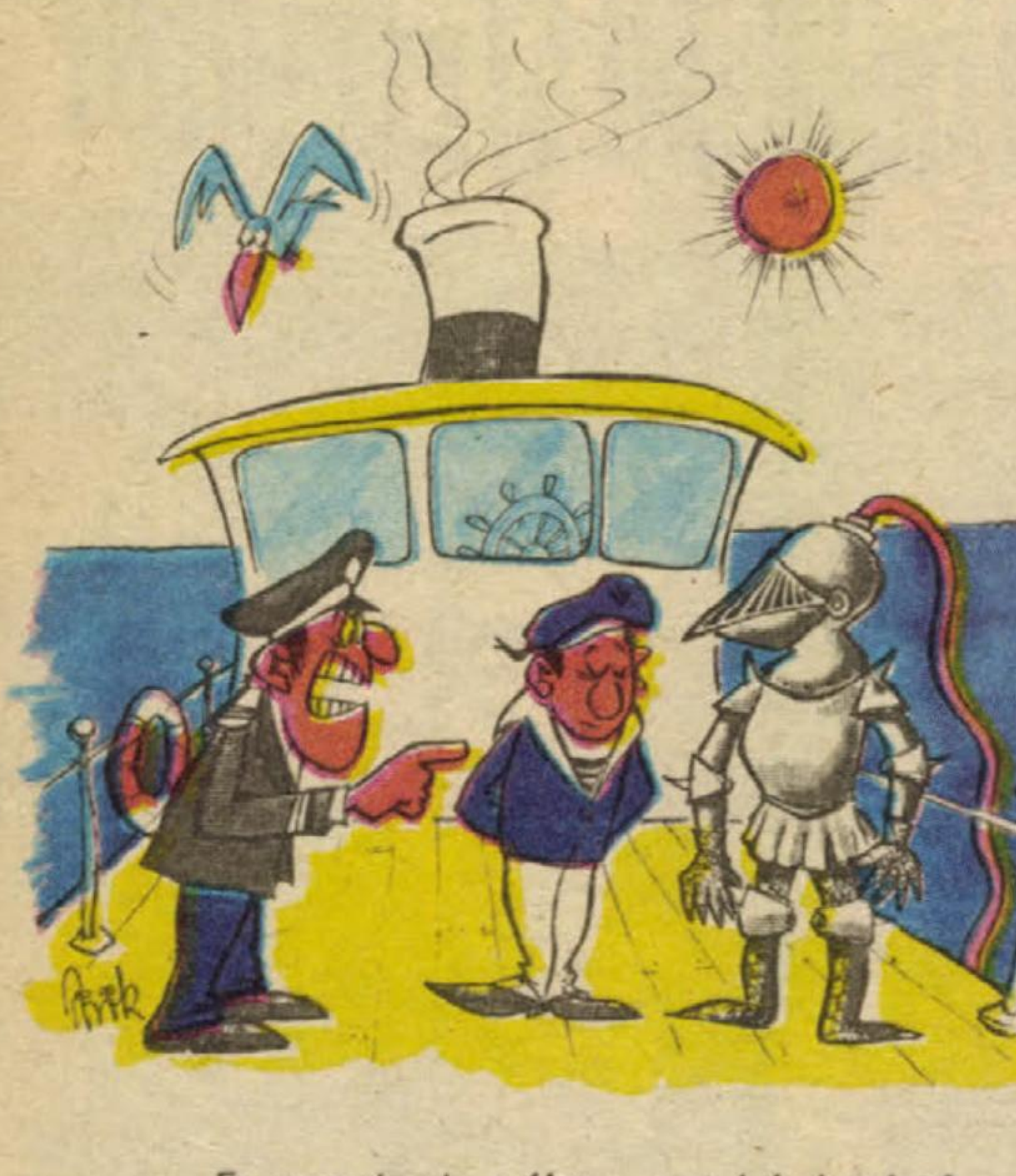

– Ez magának mélytengeri búvárruha?

MUNKAERŐ-CSÁBÍTÁS

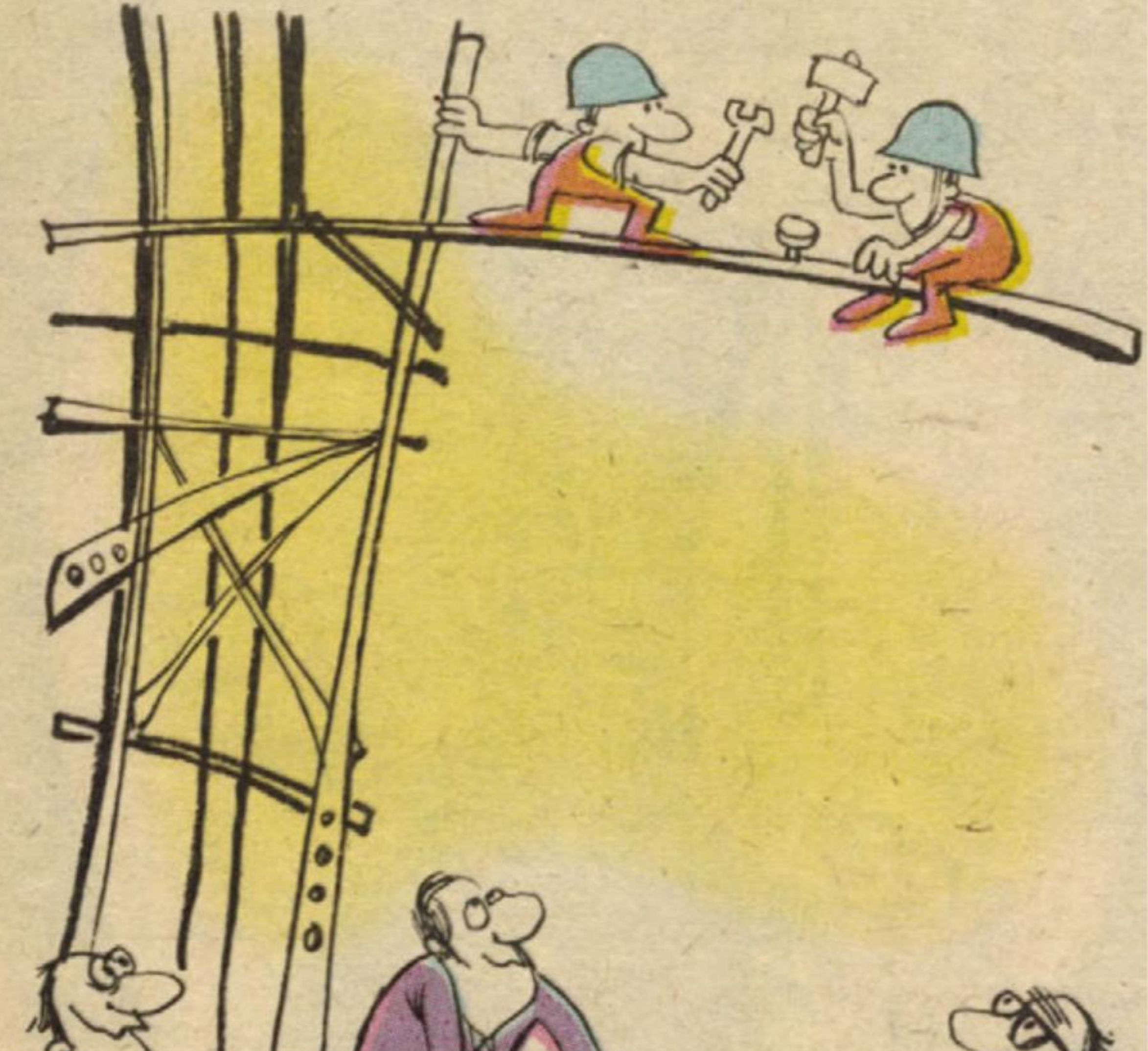

– Hátha leszédül valaki.

A KÍSÉRLET

Véletlenül futottunk össze Kislőcén: egy pesti színész, egy kiváló rendező és én. Találkozásunk színhelye: a kislőcei *Jókai Mórné, született Laborfalvy Róza* művelődési ház. Álltunk a kerítés mellett és bekukucskáltunk az udvarra, mert a kultúrház zárva volt. Véletlenül találkoztunk, de mind a hárman azért jöttünk, mert ebben a házban dolgozik az az igazgató, akinek — állítólag — eltökélt szándéka, hogy — lelkes fiatalokból álló társulatával — megújítja, felfrissíti a színházi életet.

„Valami mást szeretnék” — mondta egy újságírónak adott nyilatkozatában. — *„Fényt! Több fényt! Lehet, hogy nem sikerül, amit tervezek, de meg kell kísérelnem. Ez a dolgom, ez a kötelességem.”*

— Ez az, ami nekem kell — mondta a kerítés tövében álldogáló pesti színész. — Fény! Világosság! Vagyis értelem. Amit mi Pesten csinálunk az favágás, lélektelen robot. Kísérletezésre már nincs időnk, energiánk.

— Én csak kíváncsi vagyok — szólalt meg kedvetlenül a pesti rendező. — Kíváncsi vagyok és tanulni szeretnék. Valaki azt mondta nekem, ha nem fejlődünk, sorra becsukhatják a pesti teátrumokat. A Nemzetit, a Vígszínházat, a Madáchot . . .

— Fényt! — lelkesedett a színész. — Több fényt az agyakba! Villámokat akarok tartani a kezemben, mint Zeusz.

— Mindez csak kísérlet — próbáltam lehűteni a lelkesedését, de sikertelenül.

— Elég volt az állóvízből, a pocsolyából. Repülni szeretnék.

Jó fél órai várakozás után megjelent D. Lotaringiai Ernő, a *Jókai Mórné, született Laborfalvy Róza* művelődési ház vezetője.

— Üdv! — kiáltotta a színész. — Üdvözlet a fényt hozónak!

— Van szerencsém — morogta a rendező. — Mi azért jöttünk . . .

— Azért jöttünk — mondtam az igazgatónak —, mert azt olvastuk egy nyilatkozatában, hogy valami újat szeretne, valami mással próbálkozik.

— Ez így igaz — bólintott az igazgató. — Van egy remek kis társulatunk.

— Fényt! Több fényt! — ujjongott a színész.

— Mit értett ezen? — kérdezte a rendező.

— Több fényt a színpadon. Most csak egy darab hatvanas villanykörte világít, és szeretném kicserélni egy százas villanykörtére. Még szebb lenne, ha öt darab százas villanykörte szórná a fényt . . .

— És mi ebben a kísérlet?

— Lehet, hogy a villanyóra nem bírja a megterhelést. Akkor aztán jól nézünk ki . . .

Hazafelé menet autókaravánnal találkoztunk. Mi Pestre mentünk. Ők Kislőcére: színházi szakemberek, filmesek, kritikusok, lelkes színházrajongók.

Vonzotta őket a fény.

Mikes György

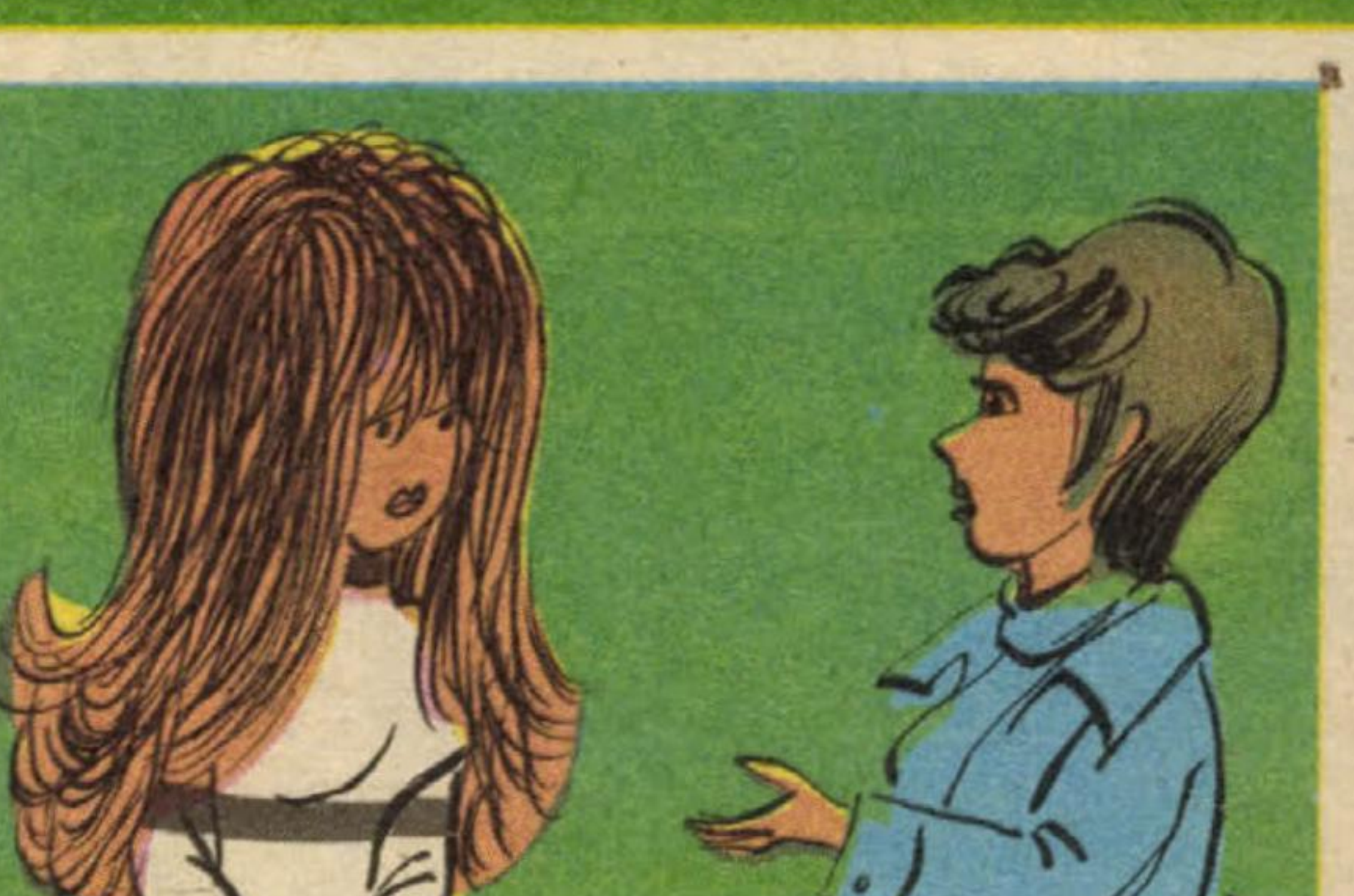

– Miért viselsz ilyen fiús frizurát?

Szűr-Szabó:
FELVONUL A TRIBÜN
LM
VEZESSÜNK AZ ÚTVISZONYOKNAK MEGFELELŐEN!
8 ÓRA PIHENÉS
8 ÓRA SZÓRAKOZÁS
8 ÓRA SZAKSZERVEZETI MUNKA
BUDAPEST SZÍNHÁZAI EGYESÜLJETEK!
ÉN MÁR EGYENJOGÚ VAGYOK!
NÉPFRONT KLUBOK AZ ORSZÁG MINDEN PONTJÁN! MINDEN HÉTFŐ NÉPFRONT HÉTFŐ!
KÖZMŰVELŐDÉS
ACZÉL PAPA KEDVENCE
ÉLJEN A NÉPHADSEREG ÉS A MEZŐGAZDASÁG MEGBONTHATATLAN BARÁTSÁGA!
ÚJ BUDAPESTI KÓRHÁZAK
ÚJ BUDAPESTI KÓRHÁZAK
ÚJ BUDA KÓRHÁZAK
ELVTÁRSAK A PÉNZ NEM BOLDOGÍT!
–NEM AZ A FONTOS, AZ EMBER HÁNY ÉVES...
LOSONCZI PÁL
KÁDÁR JÁNOS
LÁZÁR GYÖRGY
GÁSPÁR SÁNDOR
BENKE VALÉRIA
ACZÉL GYÖRGY
SARLÓS ISTVÁN
dr. MARÓTHY L.
dr. POZSGAY IMRE
CZINEGE LAJOS
dr. ROMÁNY PÁL
dr. Schultheisz EMIL
FALUVÉGI LAJOS
KPM ÚTÜGYELET
PULLAI ÁRPÁD
dr. Sághy Vilmos
ÖNKÉNTE RENDŐR
BENKEI ANDRÁS

KERTHELYISÉG

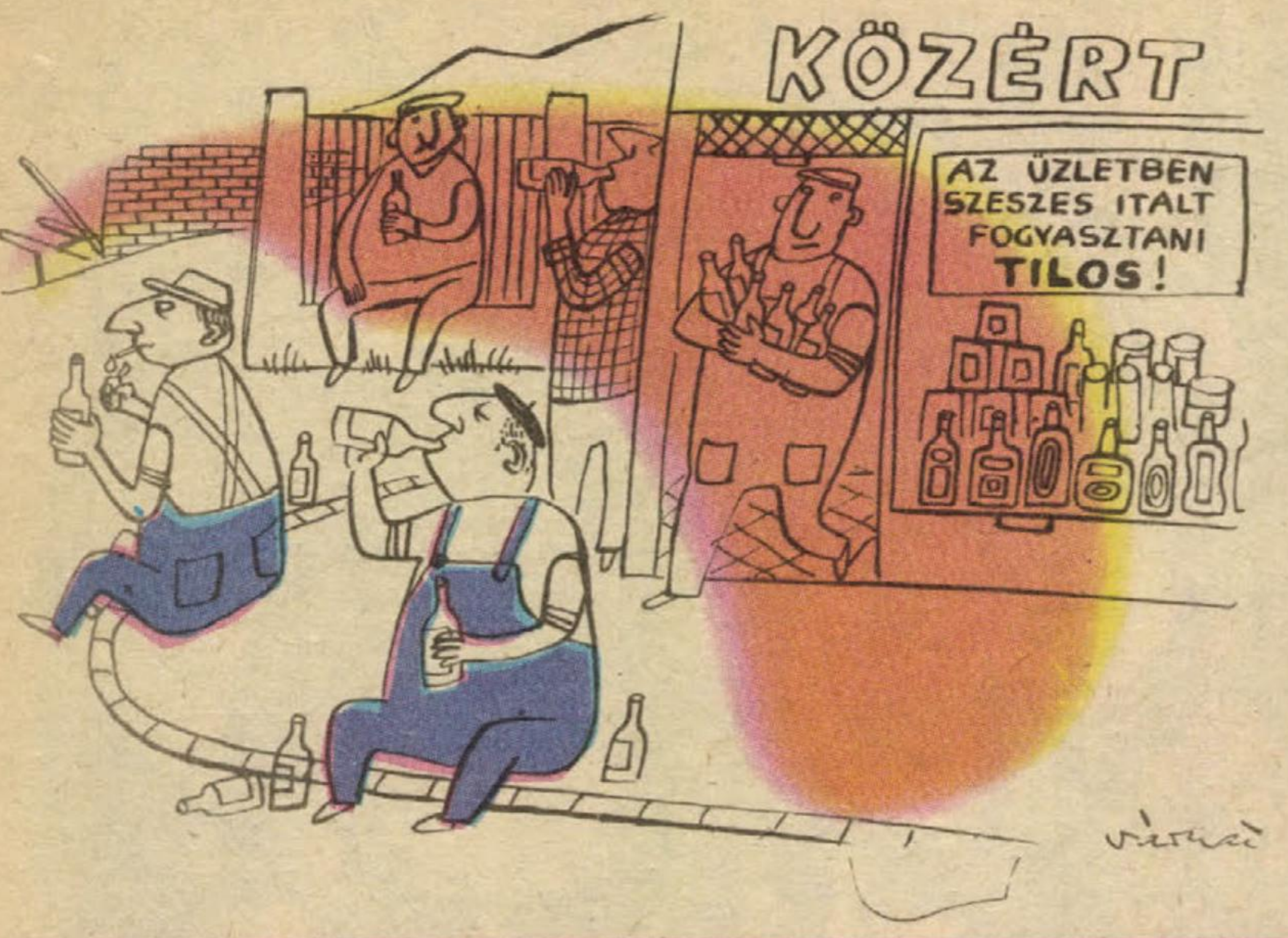
KÖZÉRT
AZ ÜZLETBEN SZESZES ITALT FOGYASZTANI TILOS!

1977: REUMAÉV

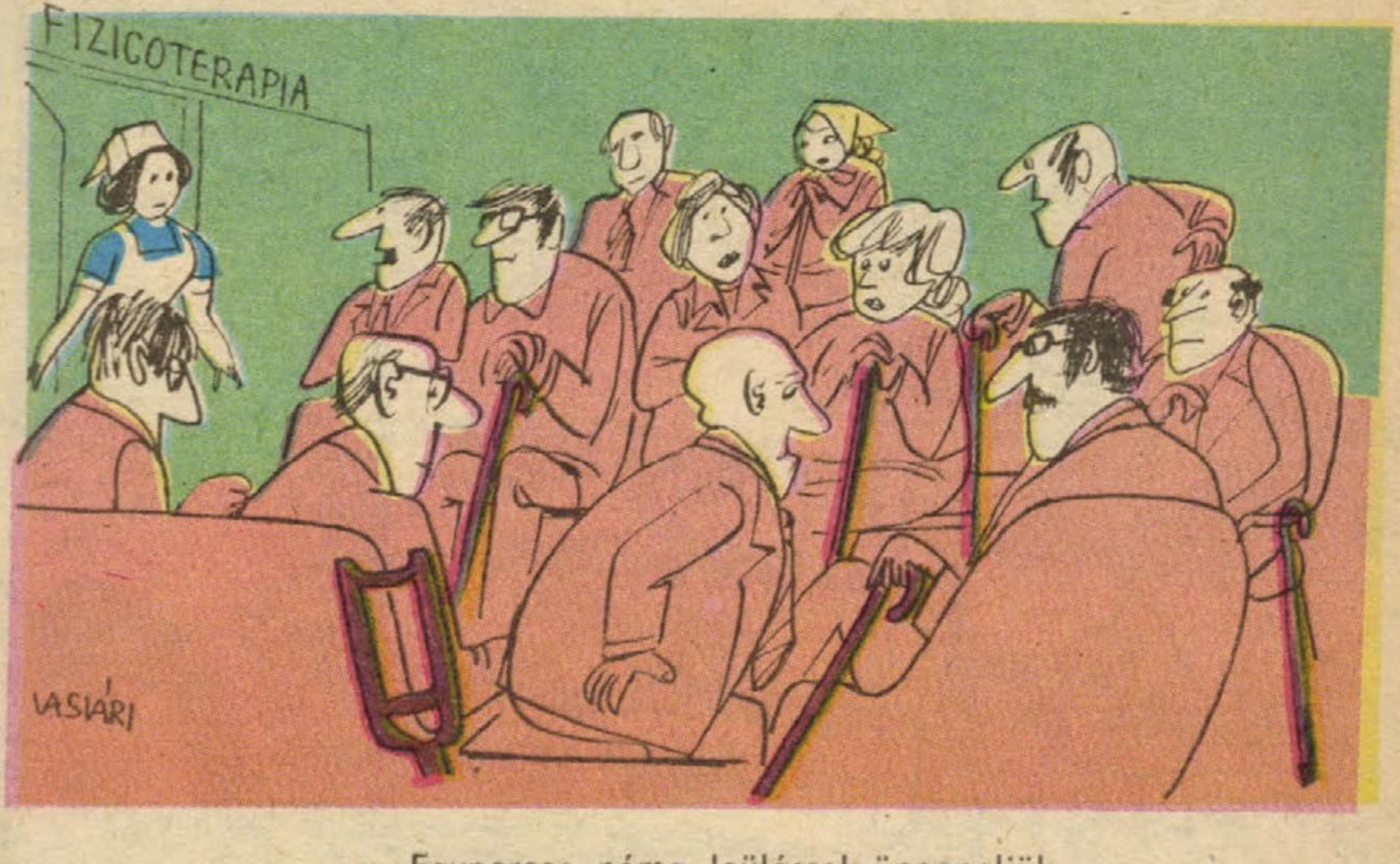

– Egyperces néma leüléssel ünnepeljük...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Tiltakozik a vendég, mert a fodrászüzletben az inassal akarják megborotváltatni.

— Ne izguljon, uram — mondja neki a mester —, nálunk bevezettük, hogy ahányszor megvágjuk a kedves vendéget, egy forintot fizetünk neki. Képzelje, egyesek marokszám viszik tőlünk a pénzt!

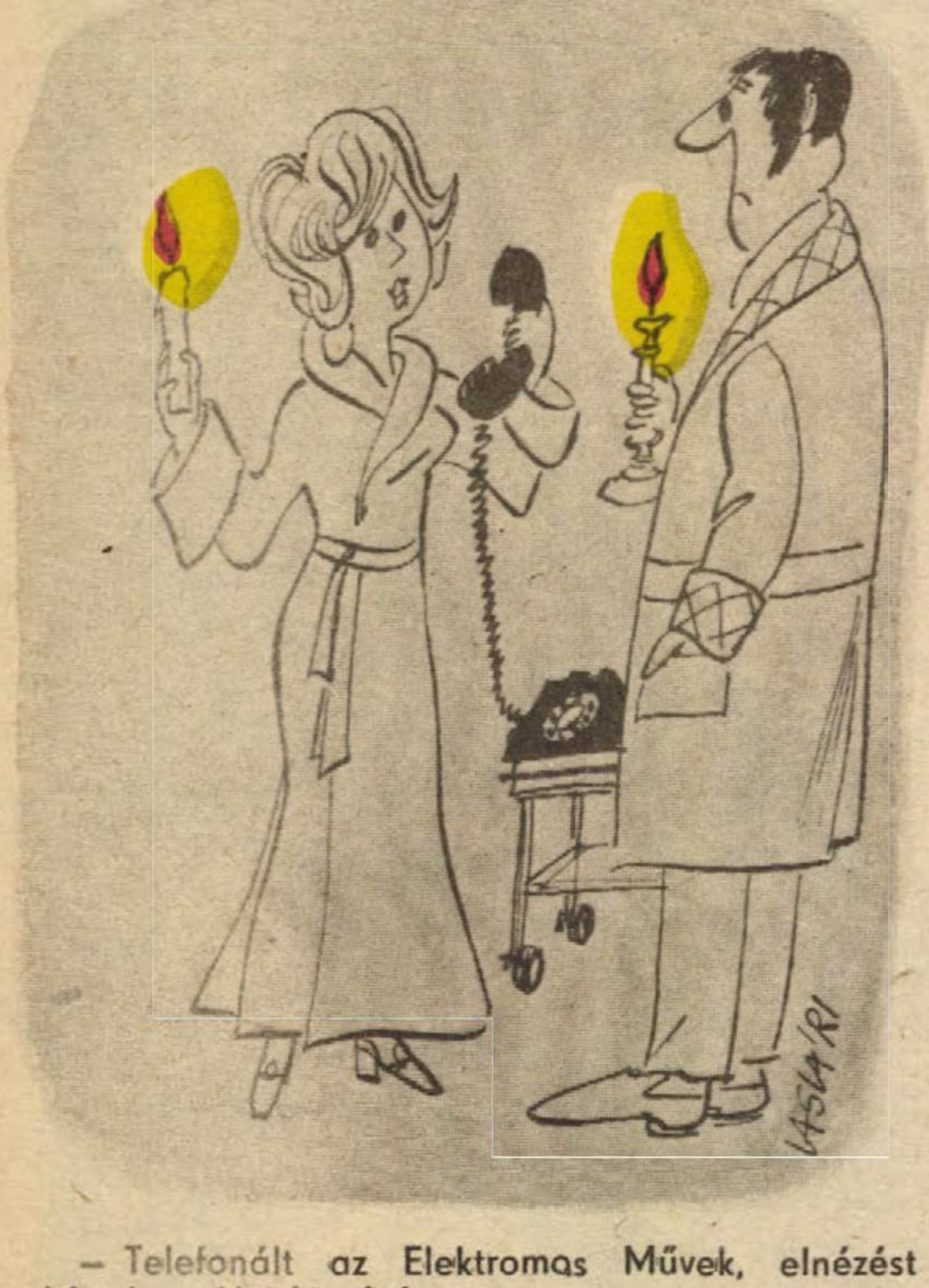

– Telefonált az Elektromos Művek, elnézést kértek a fáziskiesésért...

CENTRUMPÁLINKA

Holnapután udvariasan bekopogtattam a Centrum áruházak főigazgatójának ajtaján.

— Tessék! — sietett elém szívélyesen a főigazgató. — Minek köszönhetem a látogatását?

— Egy ötletet hoztam — feleltem. — Arra gondoltam, hogy a Centrum áruházak záróra után még tartsanak nyitva este tízig, esetleg éjfélig.

— Majd gondolkodunk rajta — mondta az igazgató és ijedten nézett rám. — Különben jól érzi magát?

— Ne értsen félre — nyugtattam meg —, nem beszélek zavarosan. — A záróra, természetesen záróra. A cipőosztályon, a konfekciónál, a fehérneműnél, a műszaki cikkeknél és így tovább. Általában az egész áruházban. Az eladók hazamennek, a kasszák zárnak, így gondoltam én is. De minden áruházban van egy kis büfé is, nem így van?

— Így van — mondta a főigazgató.

— Nos hát a büfé tartson nyitva — magyaráztam meg a tervemet —, és árusítson bort, sört és pálinkát tízig, esetleg éjfélig. Így már világos?

— Így igen — mondta a főigazgató, egy csöppet sem meggyőzően.

— A centrumhétfők nagyon népszerűek már — folytattam a meggyőzést — nos, lennének centrumkeddek, amikor este tízig borkóstoló van minden záróra után, centrumszerdákon pedig csapolt sör. Esküszöm, jó pénzt hozna a centrumkonyhákra! Még mindig nincsen meggyőzve?

— Nem kétséges — mondta a főigazgató akadozva —, de az áruházaknak más szerepük van, tudja...

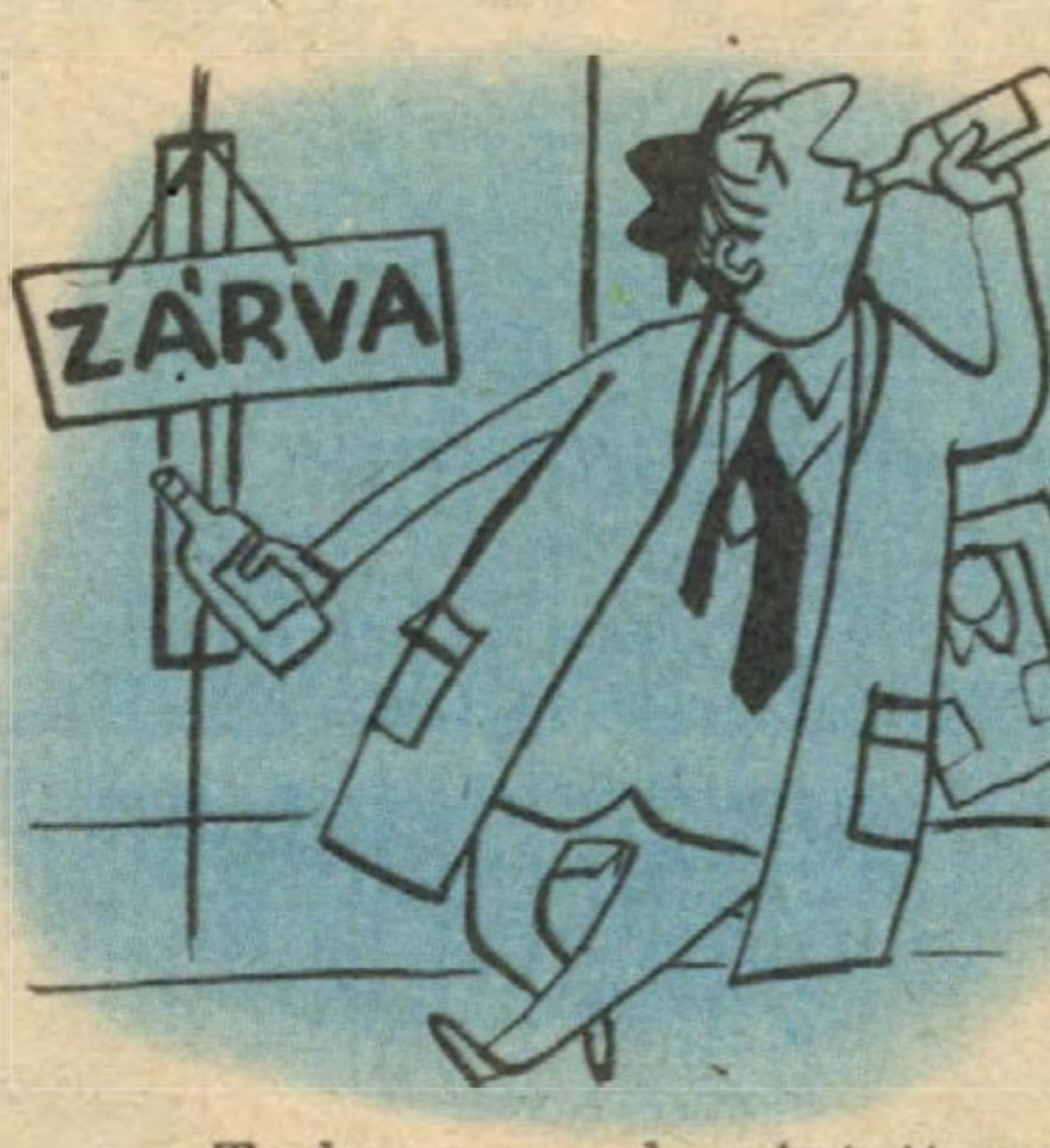

— Tudom — legyintettem fölényesen. — Egy áruházban gatyát vesznek elsősorban, meg lepedőt, meg kalapot, meg mosógépet. Ezt én is tudom. De kérdem öntől: egy étterem miért van?

— Úgy gondolom, hogy étkezésre — felelte óvatosan a főigazgató.

— Nagyszerű észrevétel! — kiáltottam lelkesen. — Az étterem nevében is étel szerepel, úgymint húsleves, főzelék feltéttel és mákostészta. Járt ön mostanában étteremben, Cegléden, Nagykőrösön vagy Püspökladányban? Esetleg a Dunántúlon vagy Szabolcsban?

— Nem jártam — vallotta be.

— Azért nem érti a javaslatomat! — mondtam diadalmasan. — Mert az éttermekben is van záróra, még a nyitvatartás előtt! Bizony ám! A konyha bezár, a szakácsnő hazamegy, a tányérokat elmossák. De italt mérnek az étteremben még sokáig, éjfélig vagy azután is, hát mit magyaráz nekem ön? Hogy mire való az áruház? Na és? Gatyát kaphat a kedves vevő fél hatig, pálinkát viszont tíz óráig. Miért lenne a Centrum áruházaknak kevesebb joga ehhez, mint egy szövetkezeti vendéglőnek? Ottan rántott szeletet adnak fél négyig, nagyfröccsöt tizenegyig.

A főigazgató a fejét vakarta, rágyújtott, kétségtelenül elültettem a bogarat a fülébe.

— Gondolja, hogy nem fognak ezért a fejünkre ütni? — fordult hozzám bizonytalanul.

— Ezen csak kacagni tudok — mondtam neki fölényesen. — Hallott már egy vendéglőről, aki kikapott volna, mert nem főz, csak csapol? Egy percig se habozzon! Már el is készítettem a legújabb Centrum-jelmondatot, ez lesz:

Lakástextil, konfekció,
nem kapható, kutyafáját!
Ne szidja az újításért
áruházunk anyukáját:
Ha nem vette, elihatja
zárórán túl a gatyáját!

Somogyi Pál

TAVASZI LOMBOK

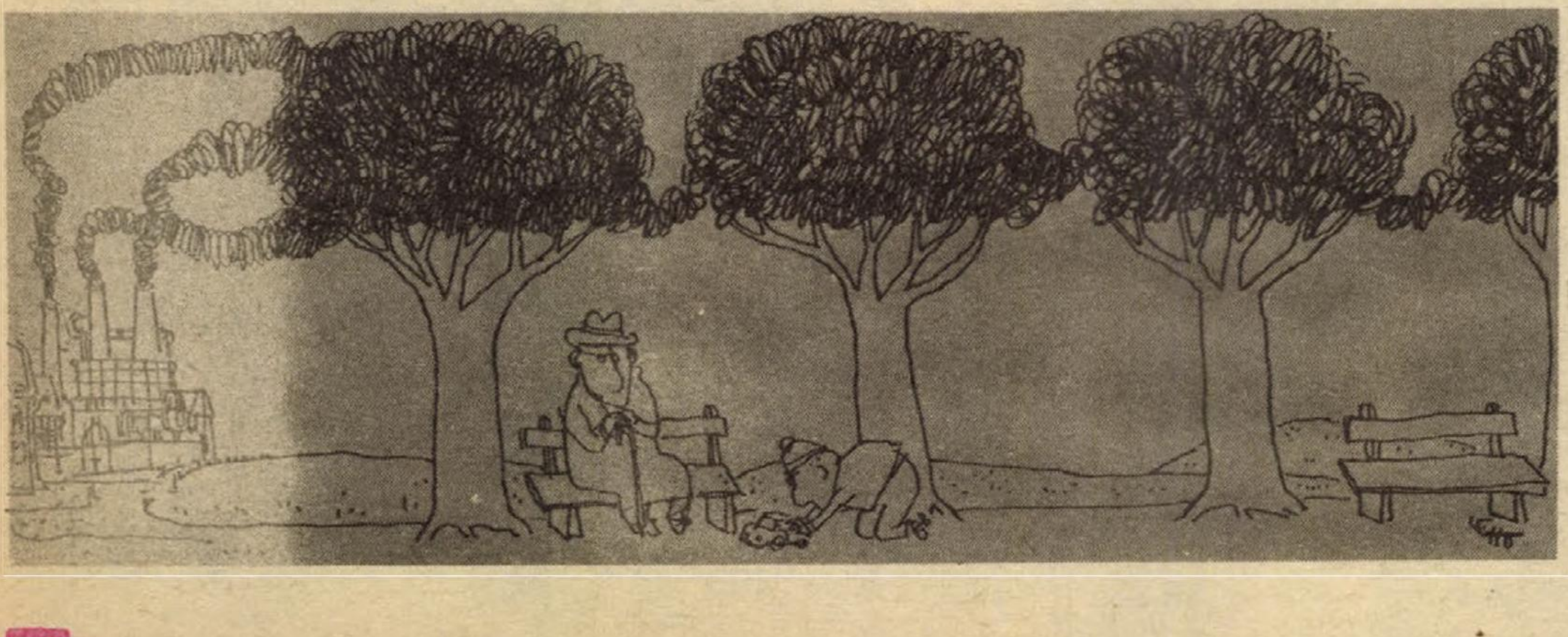

KEZDŐ NŐVÉR

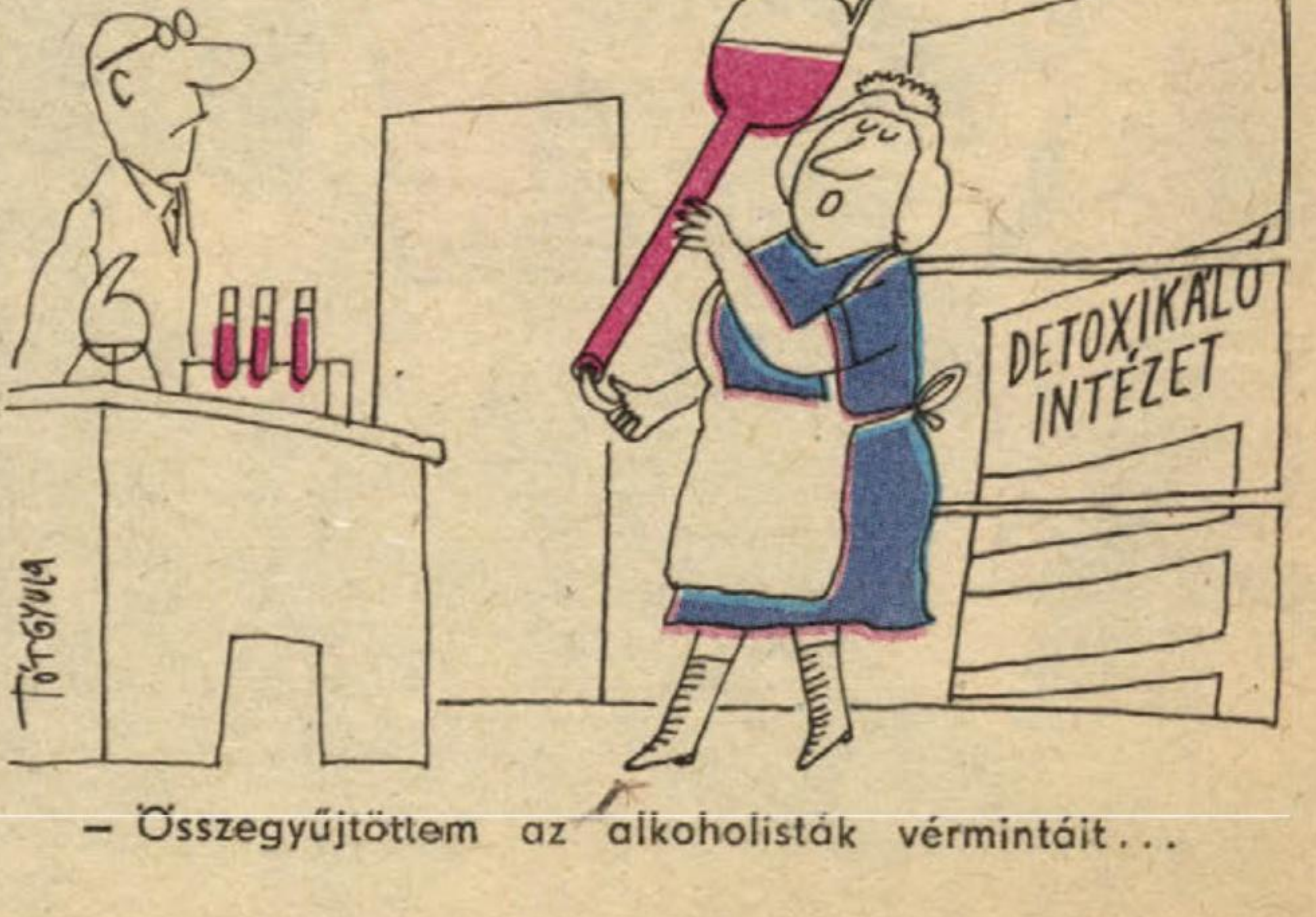

– Összegyűjtöttem az alkoholisták vérmintáit...

NONSZENSZ

VÁRNAI · BRENNER · SAJDIK · BALÁZS-PIRI · HEGEDÜS · LEHOCZKI · DALLOS

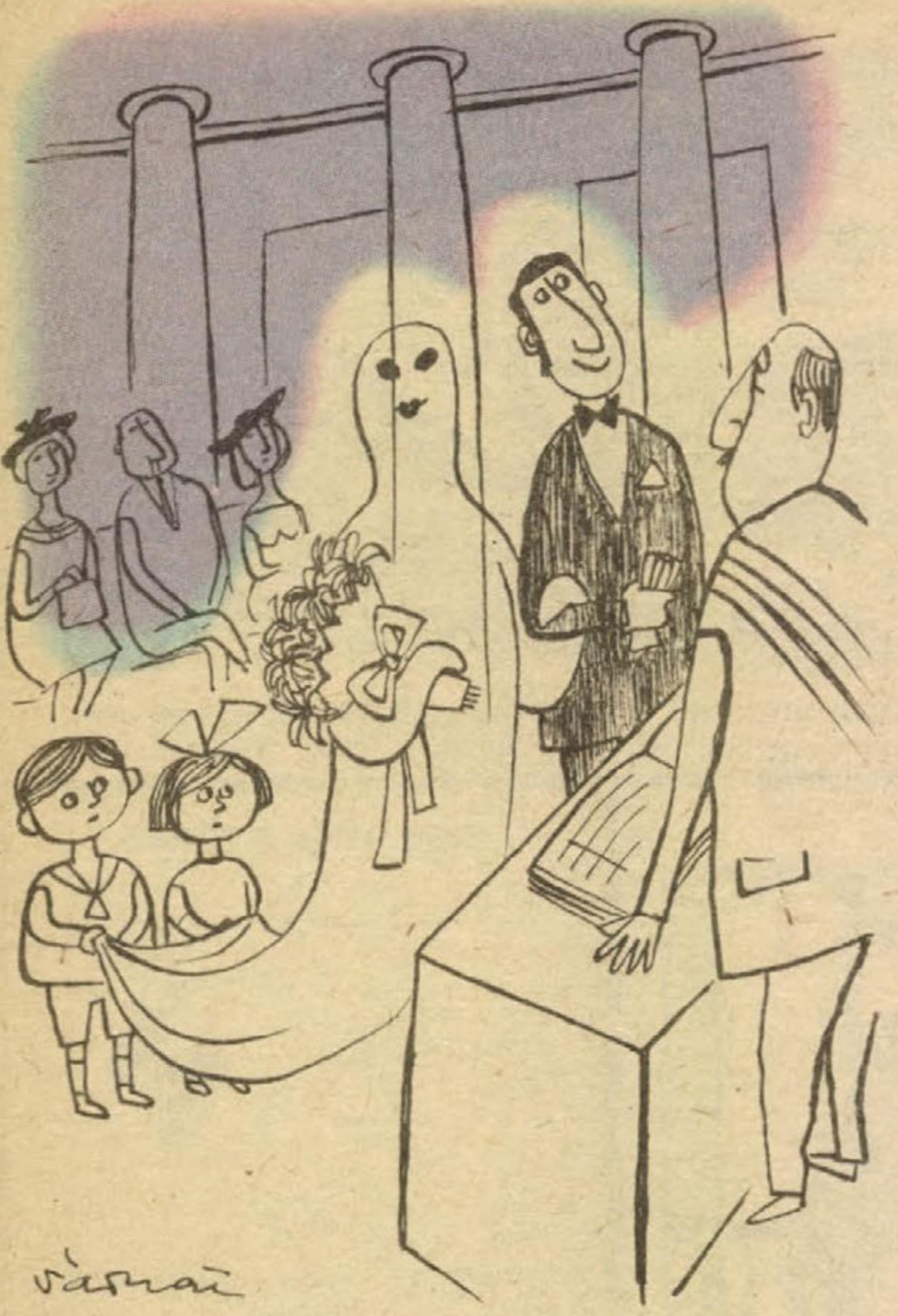

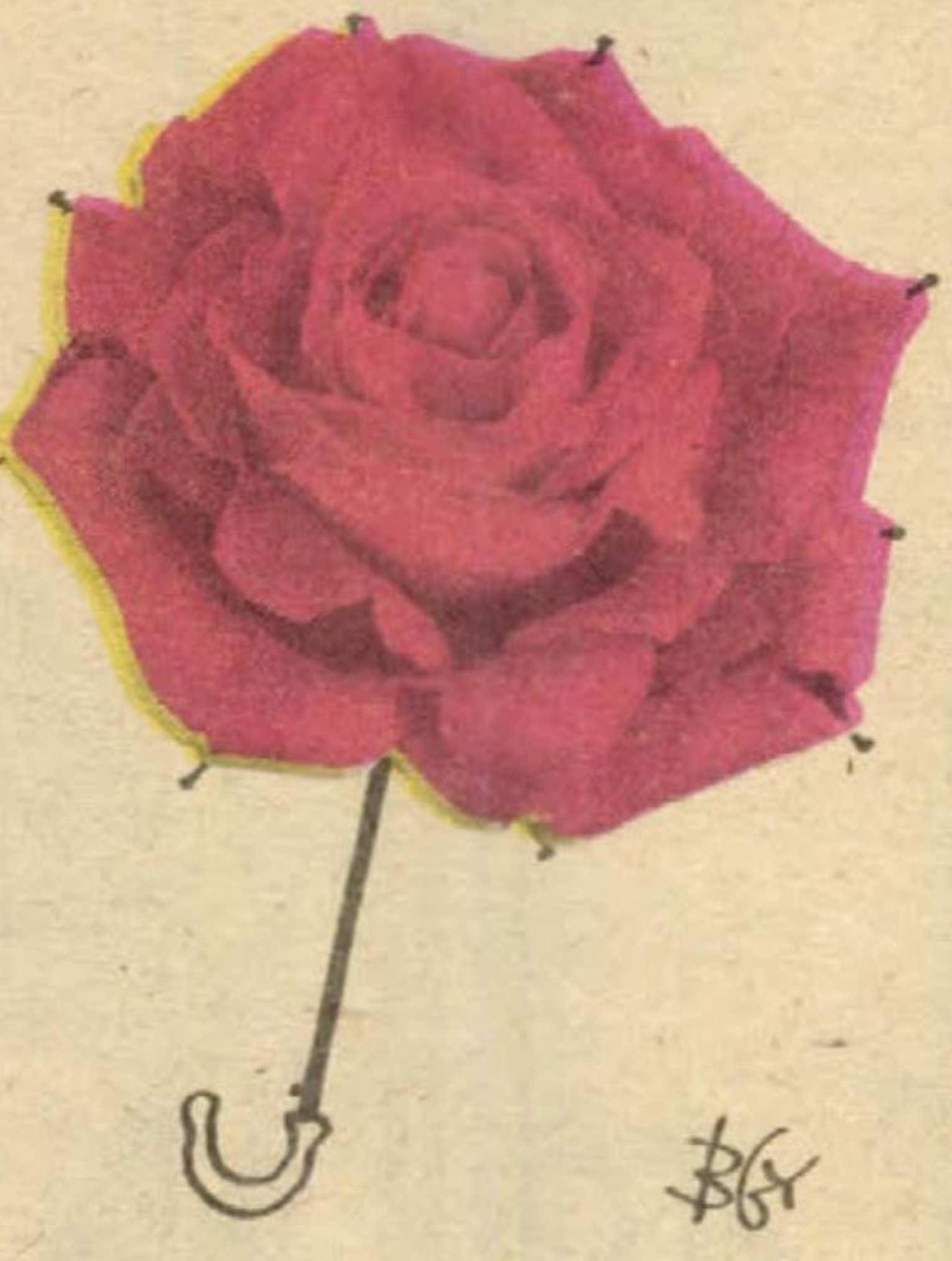

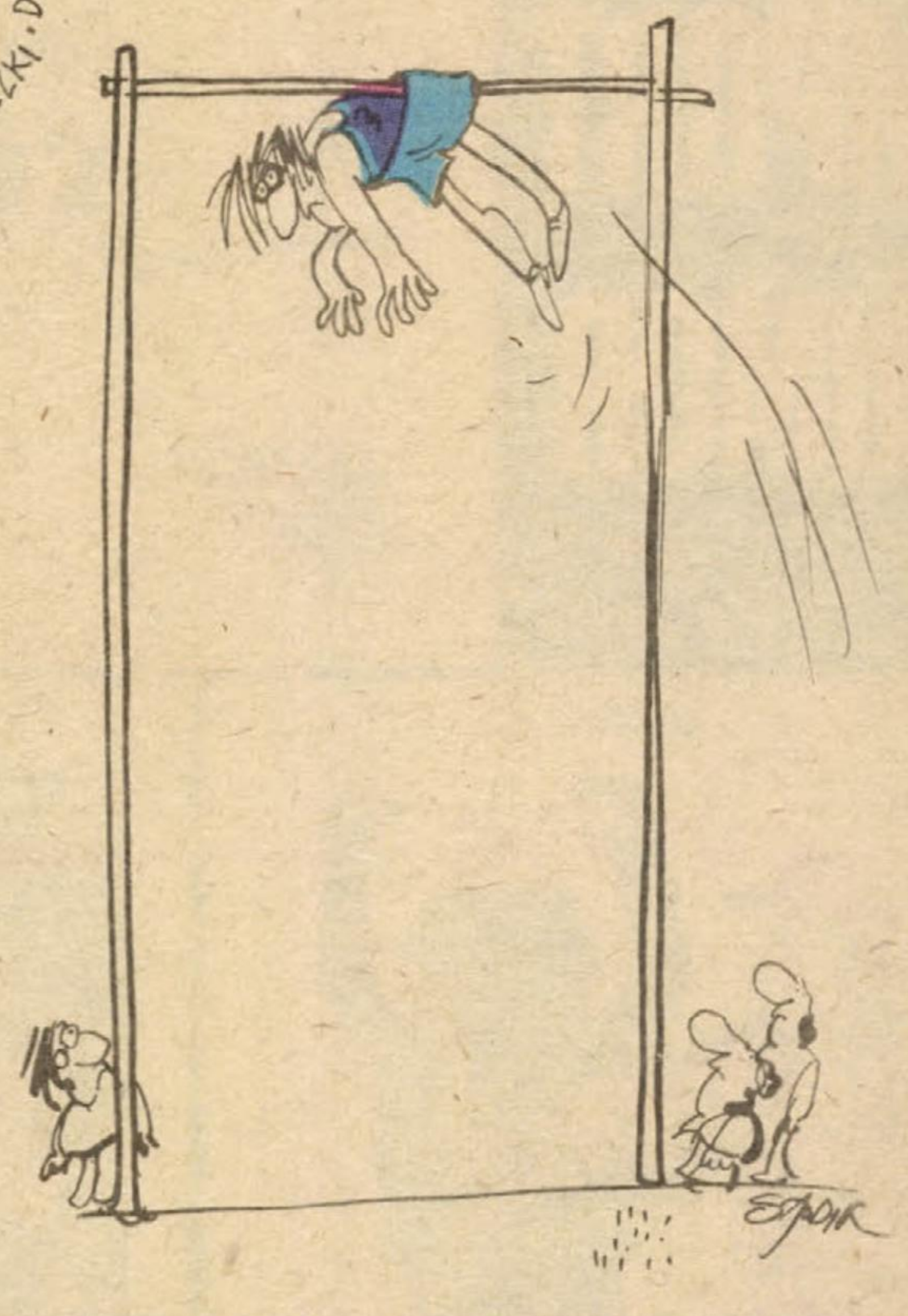

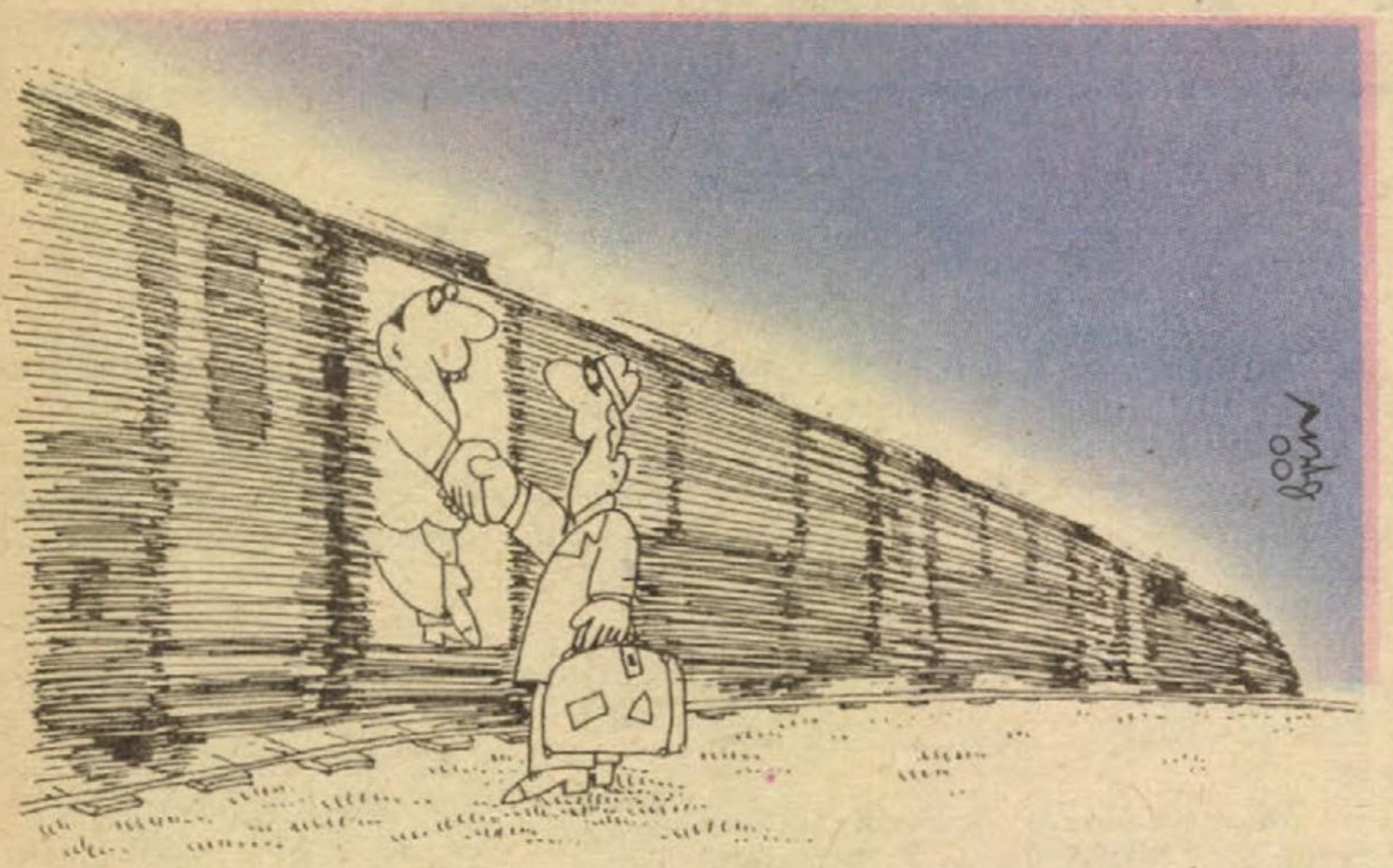

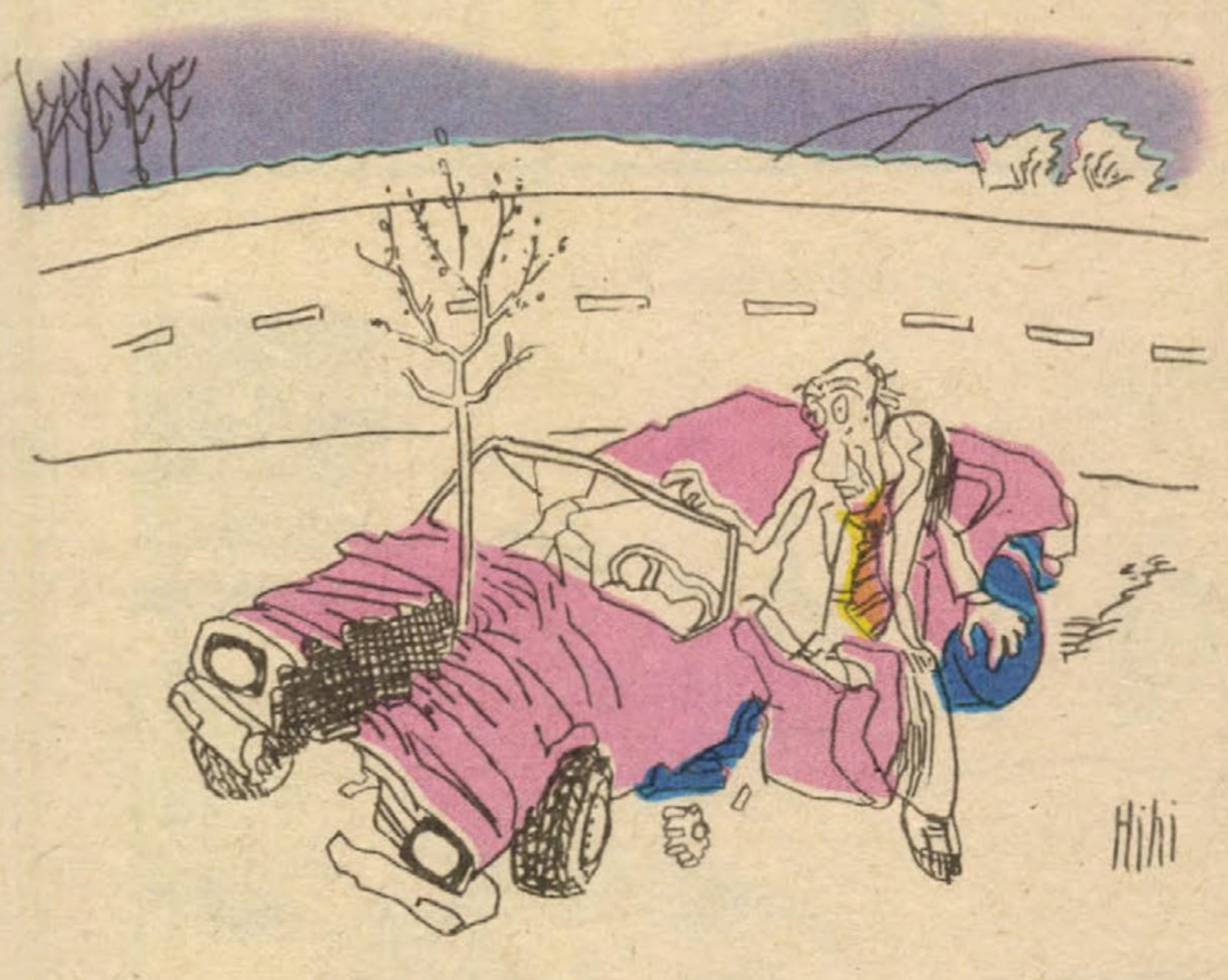

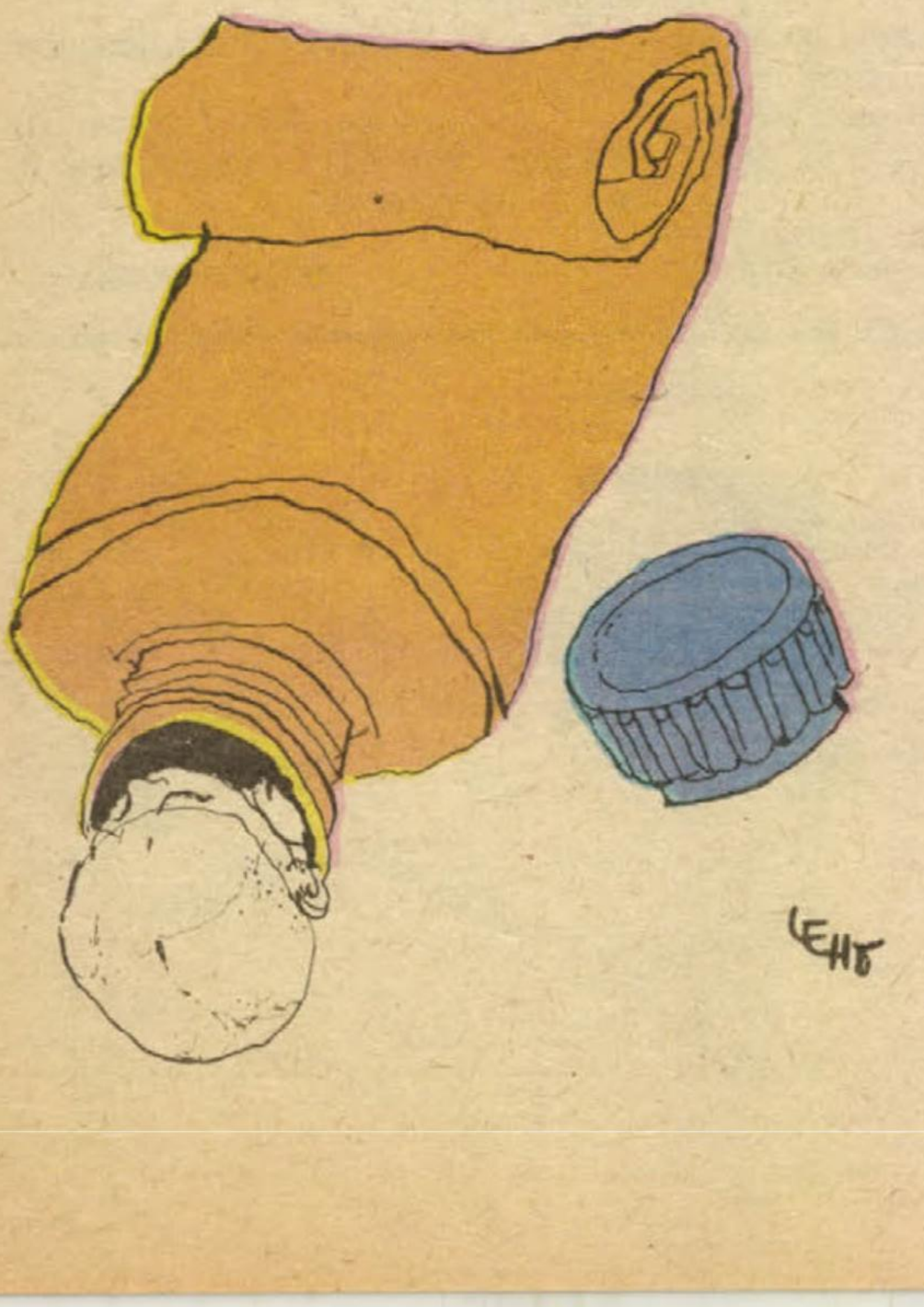

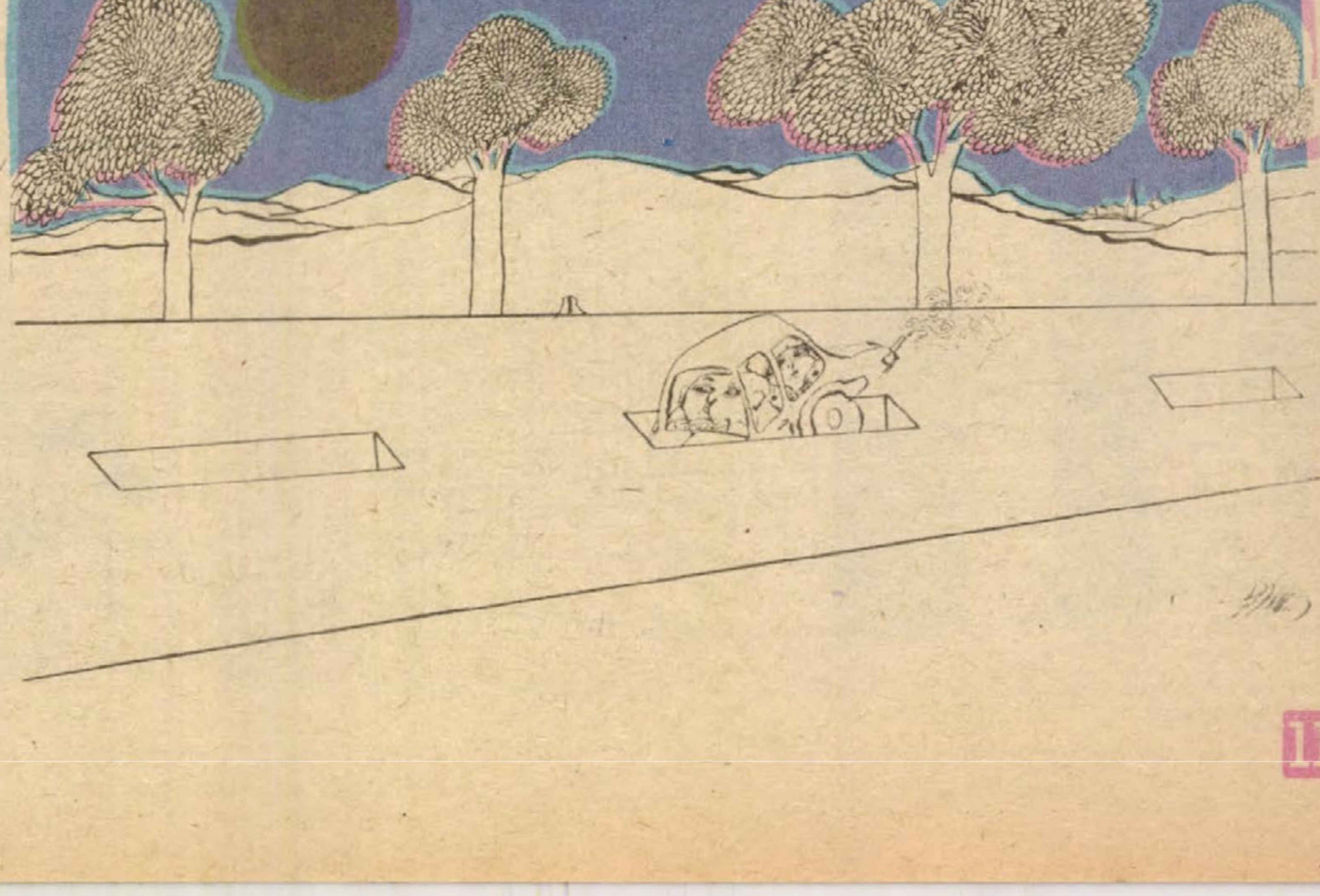

IMPORT HUMOR

PRODUKCIÓ

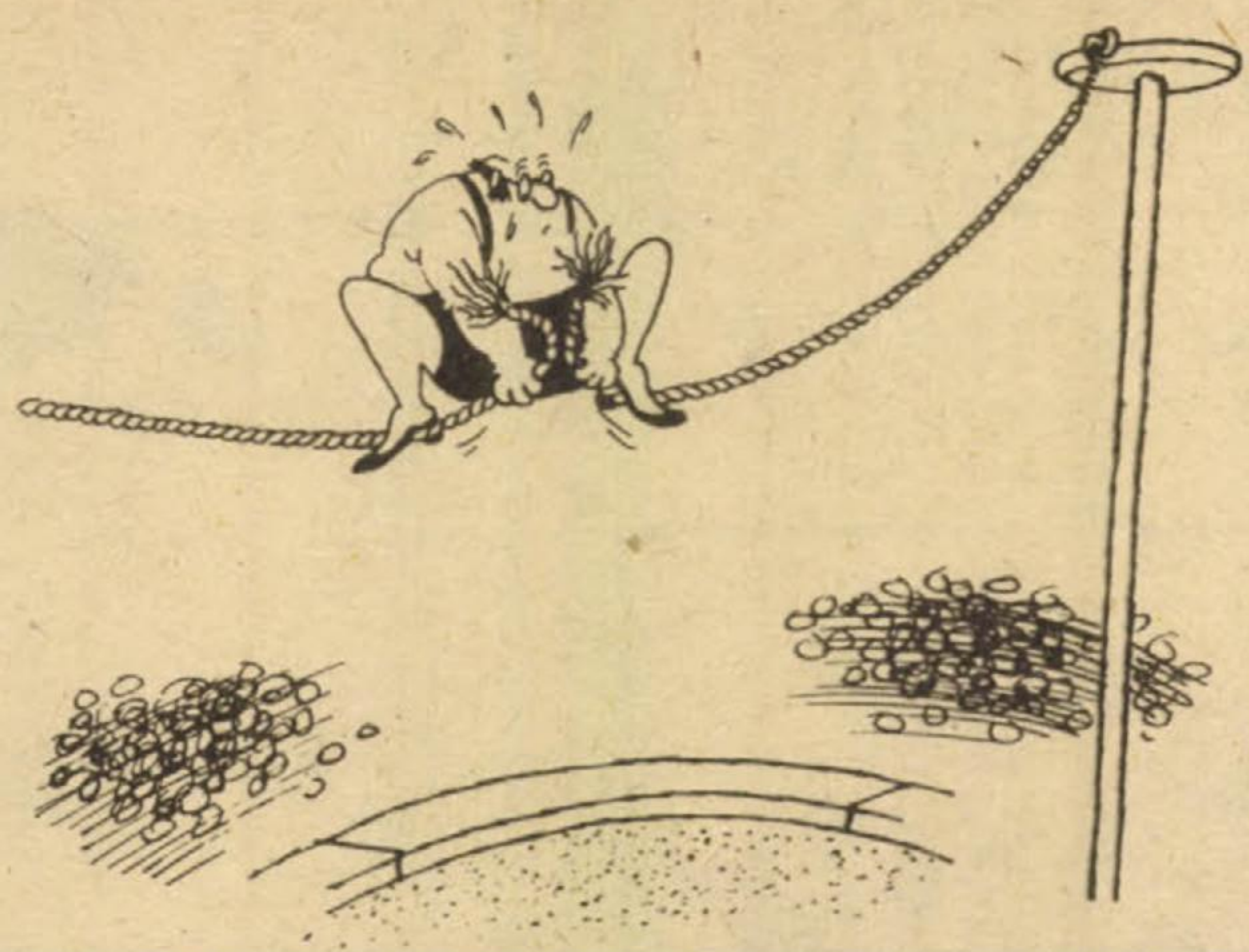

JÓKÍVÁNSÁG

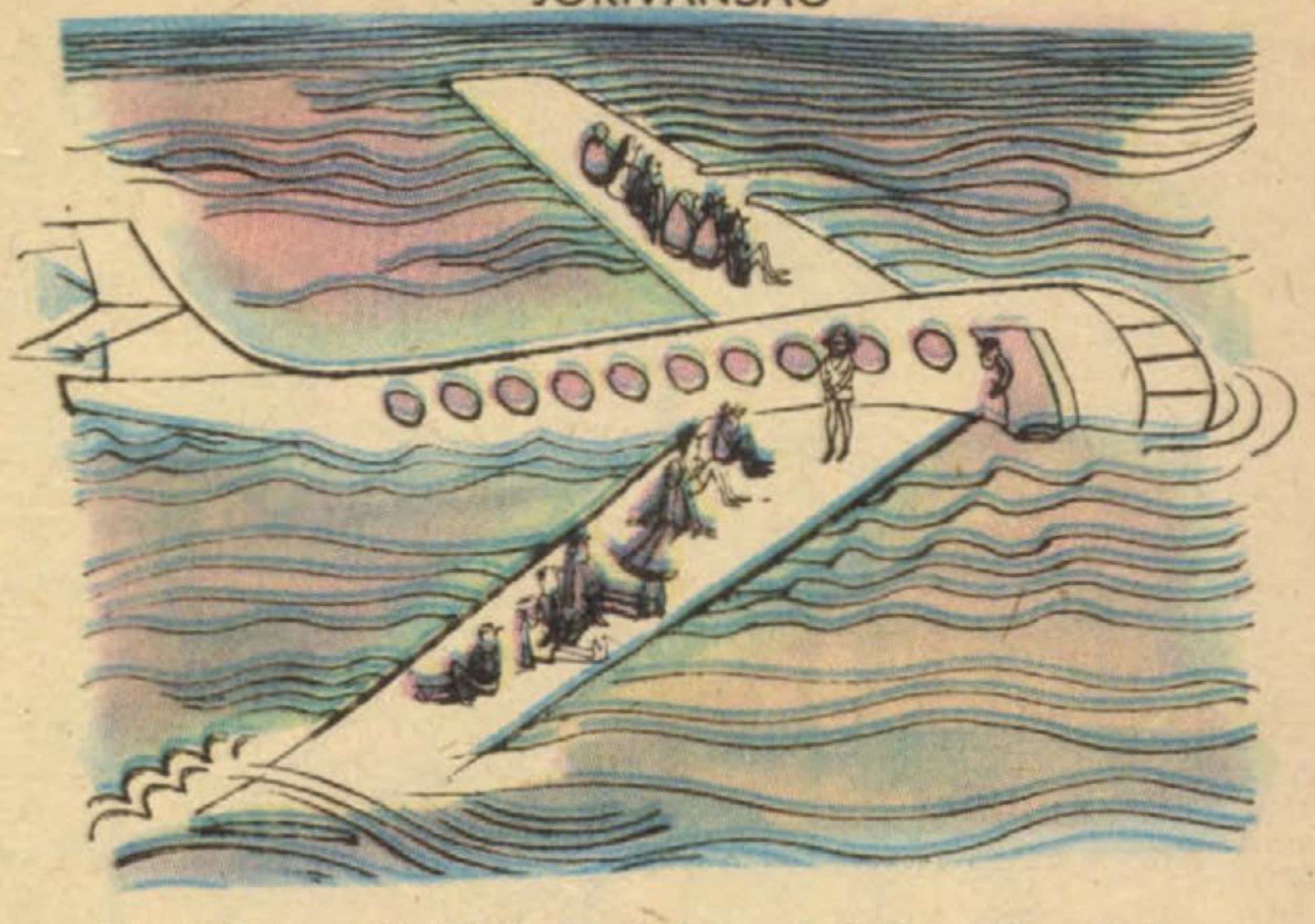

– Tisztelt utasaink! A kapitány elnézést kér a kényszerleszállásért, egyben kellemes hajózást kíván önöknek.

ÚTONÁLLÓ

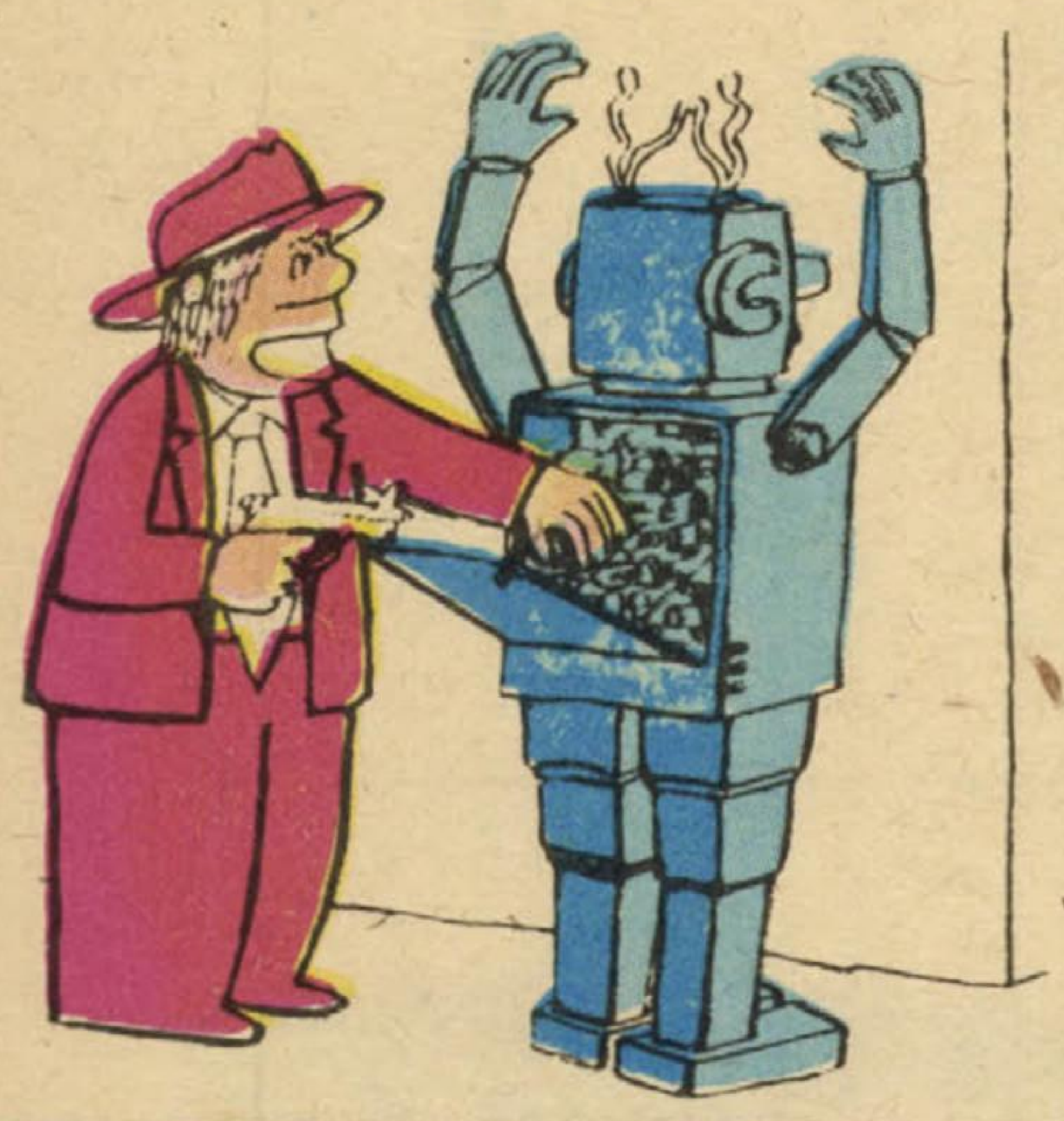

KÉSVE JÖTT A SZERELŐ

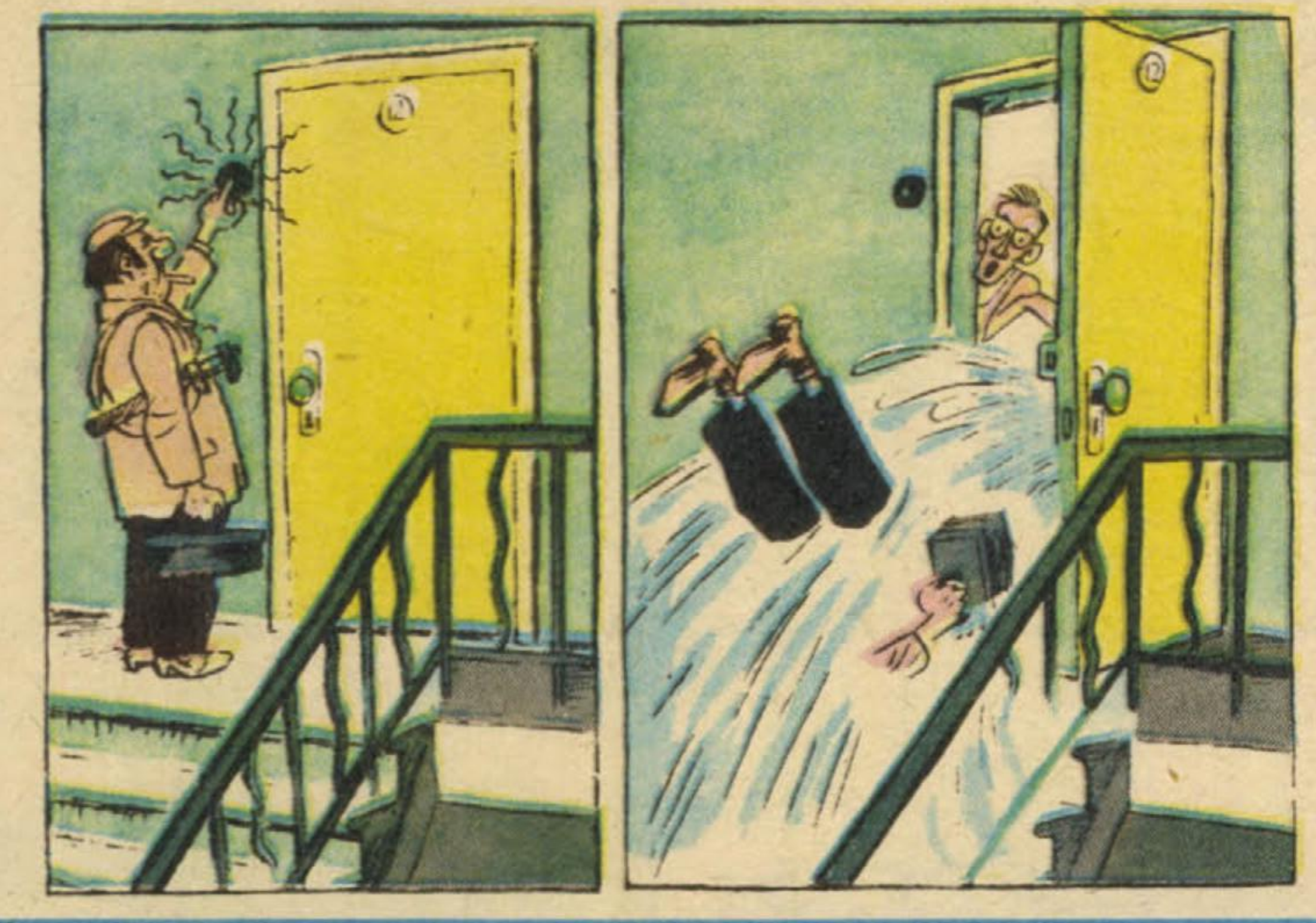

NEM ESETT A FEJÉRE

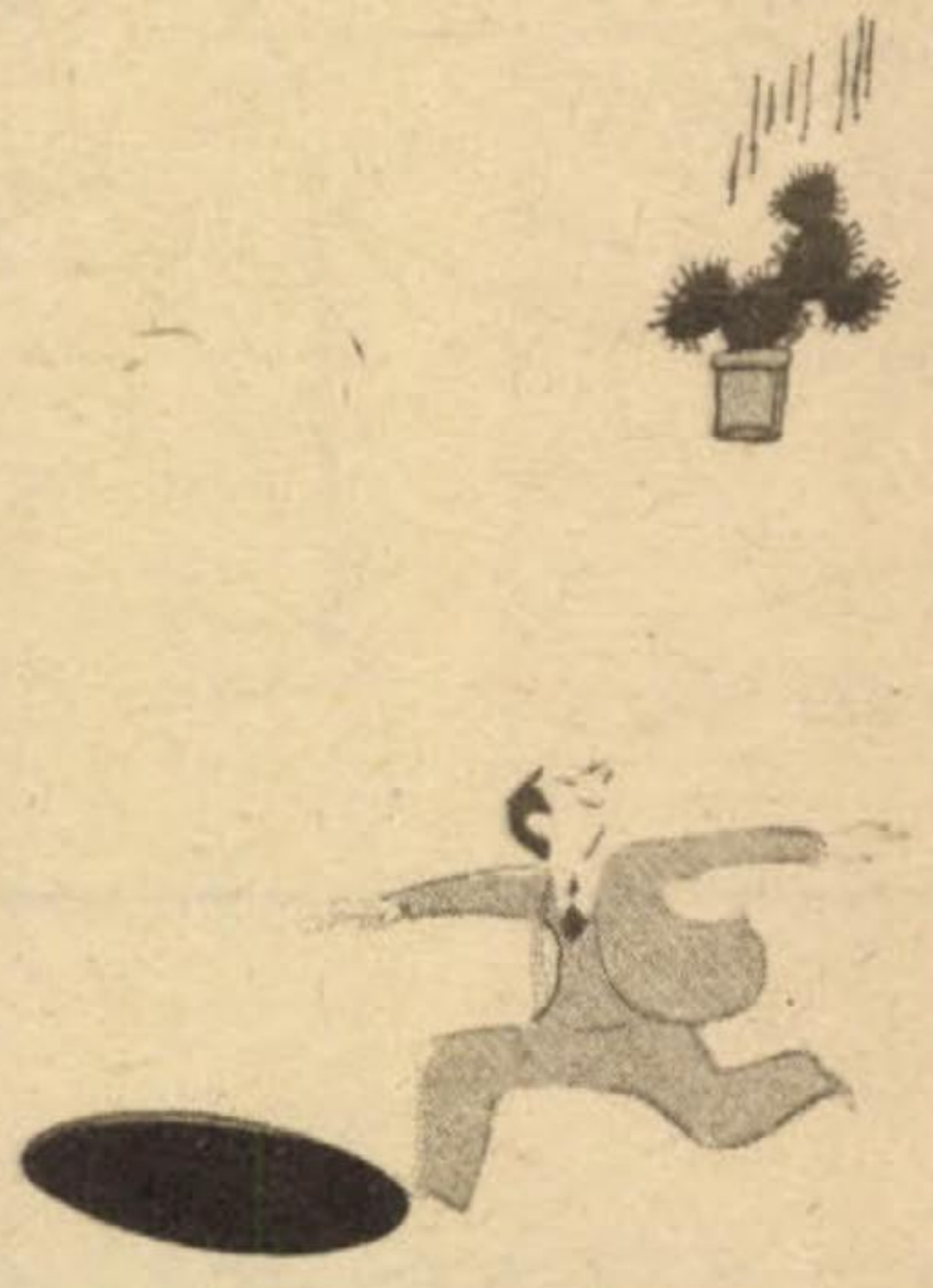

ORVOSI ÜGYELETI DÍJ

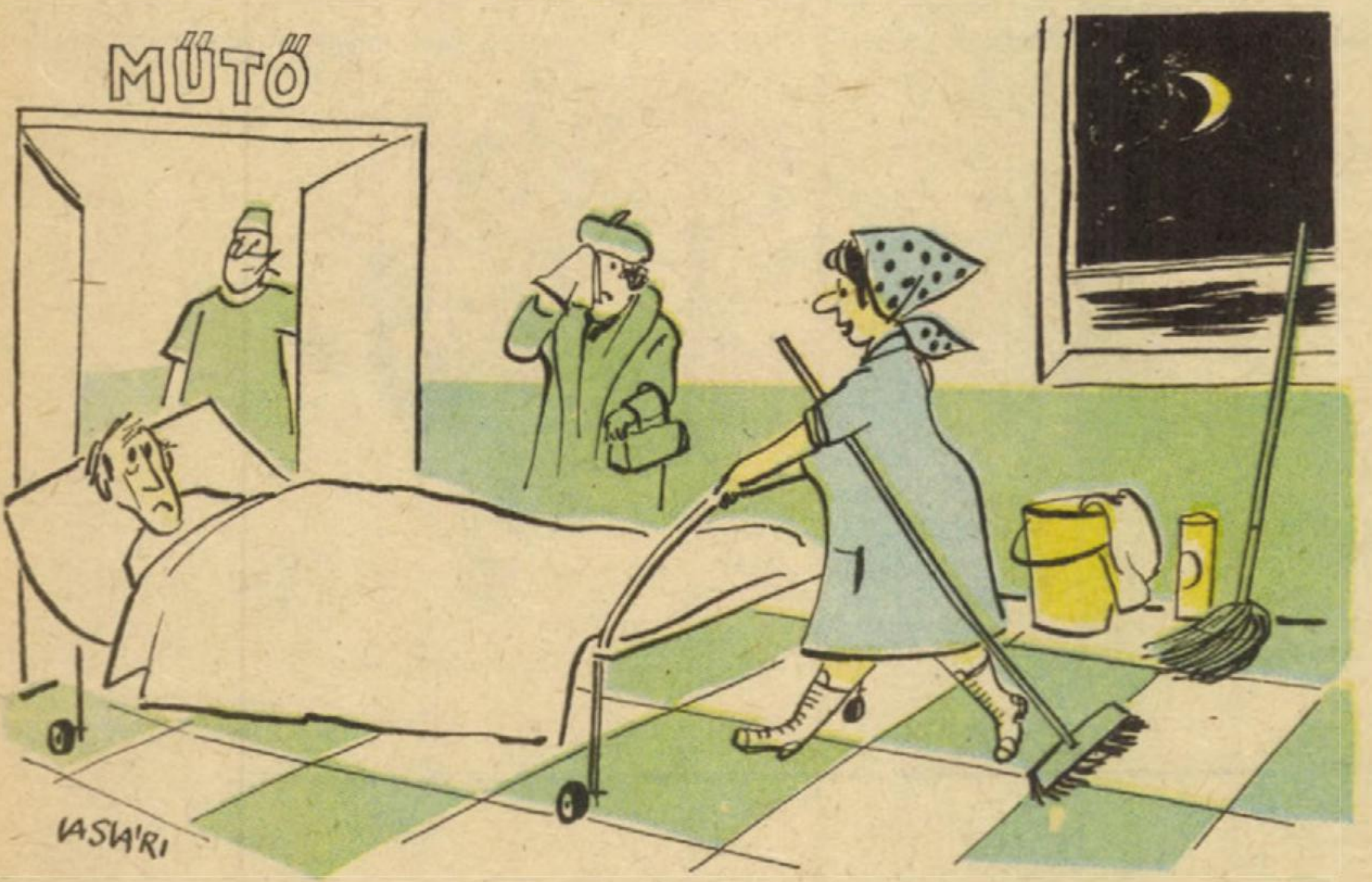

– Ne féljen, a doktor úr operálja. Ilyen órabér mellett én nem is vállalnám . . .

LAKÓTELEPI LÁTOGATÁS

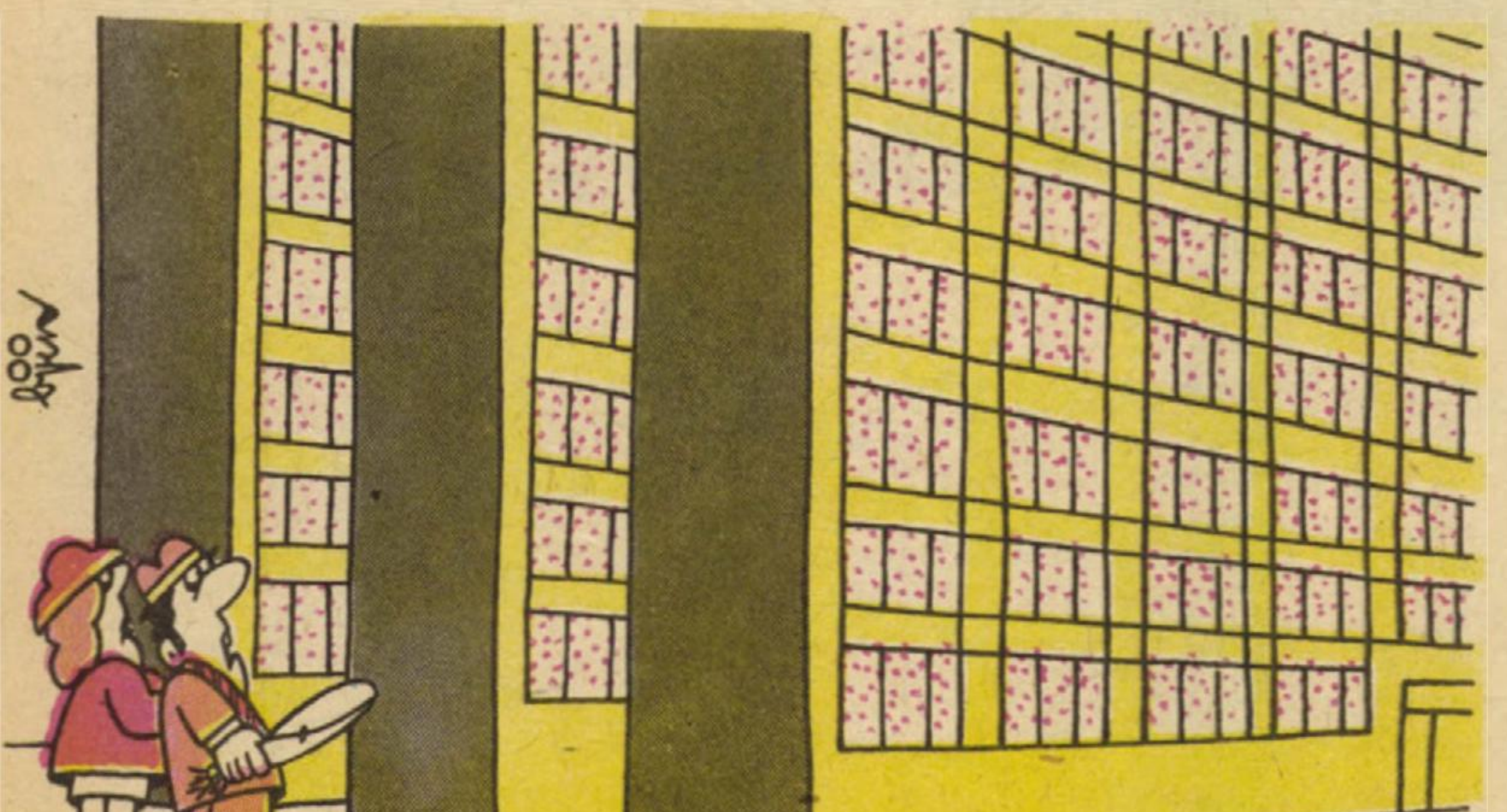

– Azt mondták, könnyen megtaláljuk őket, mert pirospettyes függöny van az ablakukon.

ZSÖLLYE

A Macskajáték 250-ik előadása után a szereplők betértek egy belvárosi étterembe vacsorázni. Greguss Zoltán töltöttkáposztát rendelt, majd ennek elfogyasztása után ismét magához intette a pincért:

— Hozzon még egy pörköltet is!

Sulyok Mária megcsóválta a fejét.

— Zolikám, nem lesz az sok?

Greguss bűnbánóan bólintott, majd odaszólt a pincérhez.

— Lehet kapni kis adagot is?

A pincér készségesen felelte:

— Hogyne kérem, máris hozom.

Greguss utánakiáltott:

— De szép nagy legyen!

*

Egy amerikai művészeti magazin felhívást intézett híres színésznőkhöz és színészekhez: „Egy mondatban mondjon valami jellemzőt a rendezőkre."

Marlene Dietrich, a „legszebb lábú nagymama", ahogy a filmvilágban becézik, ezt a választ adta:

„Némely rendező napokig töpreng azon, hogy eszébe jusson valami, aminek semmi értelme!!!"

*

Alfonzó meséli baráti társaságban:

— Idén nyáron elutazom a jugoszláv tengerpartra. Van ott egy tündéri kis szálloda, előtte nudista strand. Tavaly már voltam ott. Kitűnő hely és zavartalanul lehet pihenni! A szálloda területére csak a Nemzetközi Nudista Egyesület tagjai léphetnek be fényképes igazolvánnyal!

Gyenge Árpád közbeszól:

— És neked van ilyen igazolványod?

Alfonzó teljes komolysággal válaszol:

— Hát persze. Két fotóval. Az egyiken felöltözve vagyok, a másikon levetkőzve!

Rátonyi Róbert

HÉTVÉGE

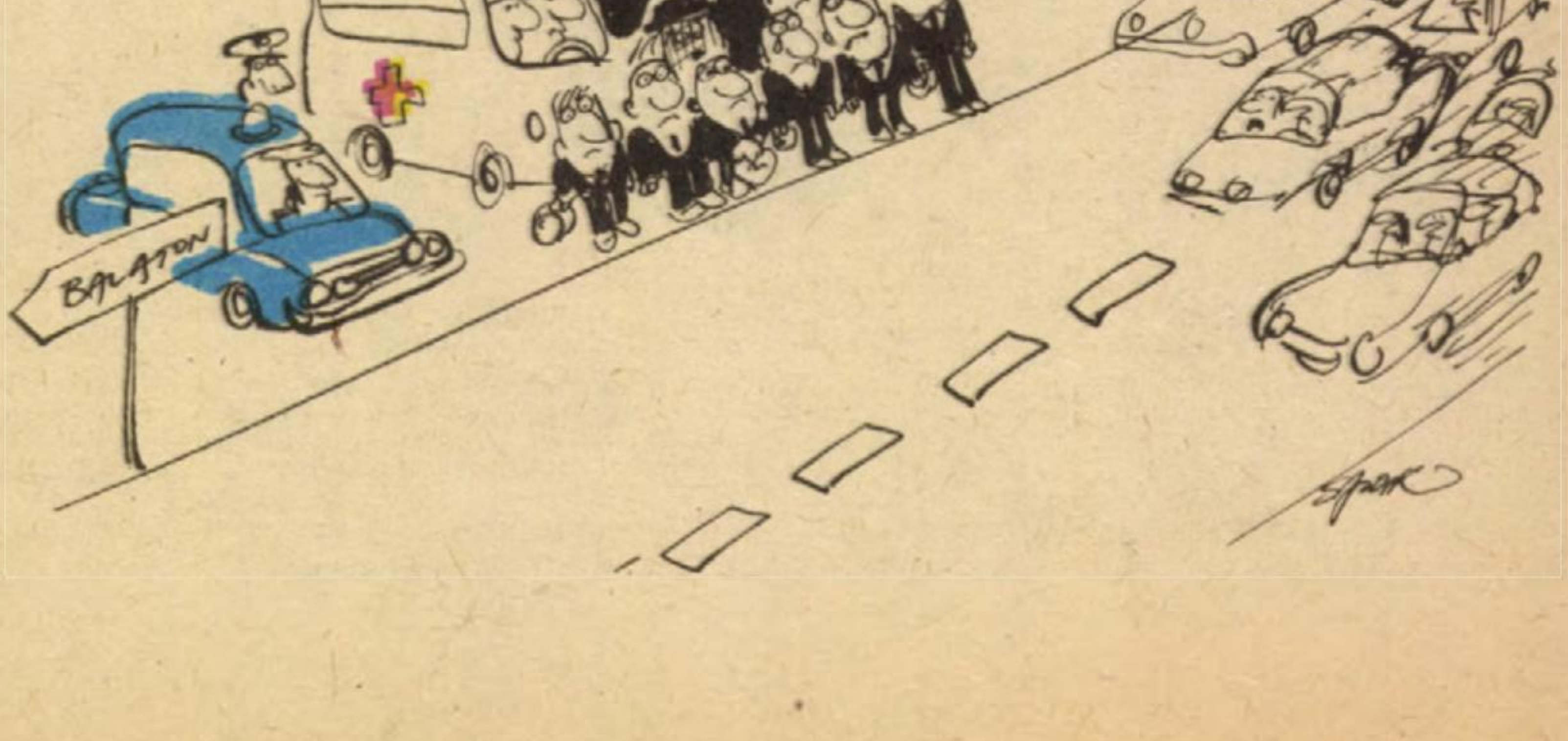

Aszongyák

hogy az NSZK-beli giesseni egyetem könyvtárából rengeteg nagy értékű könyvet loptak el a látogatók, ezért most egészen újfajta lopásellenes berendezéssel kísérletezik a könyvtár.

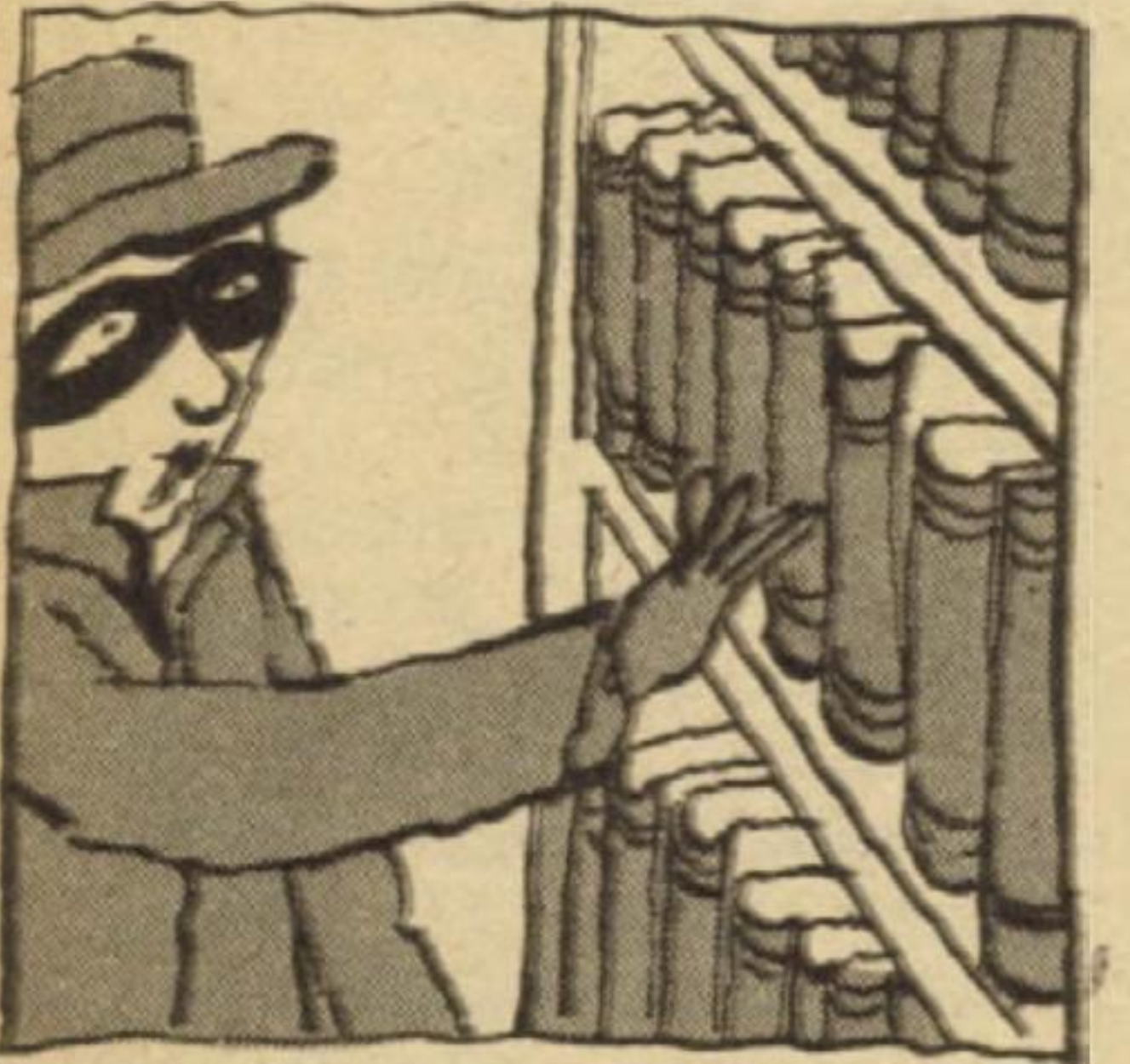

A latin közmondás szerint a lopott vizek édesebbek, de a lopott könyvekről nem szól semmilyen közmondás, talán azért, mert a könyvtolvajt nem lehet egészen egyértelműen megítélni (elítélni persze lehet), hiszen talán a kultúrszomj késztette lopásra, és nem jött még rá arra, hogy a könyvet csak kölcsönkérés útján lehet büntetlenül ellopni, ha a kölcsönkapott könyvet nem adja vissza, az egyszerű feledékenység, a feledékenység pedig nem büntetendő cselekmény, lehet, hogy az íróknak bizonyos elégtételt is jelent a giesseni bűncselekmény, mert a művészi alkotások közül eddig leginkább festményeket loptak, meg zenét, de az utóbbit nem magánhasználatra vagy öngyönyörködtetésre, hiszen a zenetolvaj rögtön közkinccsé teszi a lopott muzsikát, esetleg még fáradozik is vele egy kicsit, a szimfóniából mondjuk tangót csinál, ha komoly ember az illető, ha léhább természetű, akkor tvisztet, de ne meditáljunk ezen, maradjunk a könyvnél, mint már fentebb mondottam, nem lehet fenntartás nélkül elmarasztalni a könyvtolvajt, hiszen vannak — nem is kevesen —, akik a kezükbe sem veszik a könyvet, és a könyvtolvaj (talán így akar rápirítani a könyviszonyban szenvedőkre) még zsebre is teszi azt, ennek hallatára talán a betűiszonyban leledzők is rákapnak a könyvre, nem lehet az olyan rossz dolog, gondolhatják, ha még lopják is, de mindez csak üres beszéd, egy különös érdekessége van csupán a dolognak.

Egyesek most már nemcsak a malac könyveket, hanem a klasszikusokat is lopva olvassák.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Vetik a fűszerpaprikát

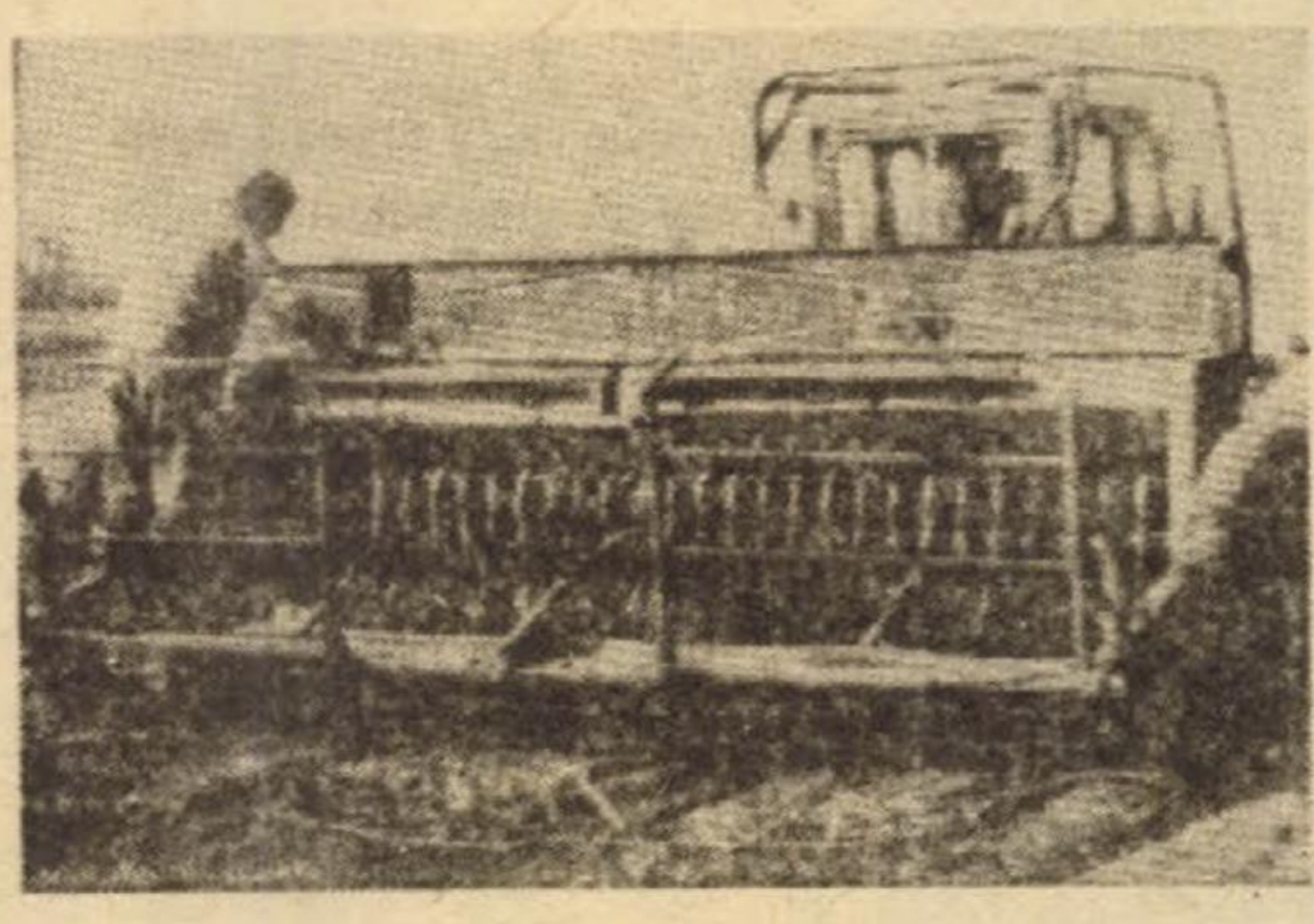

Molnár József felvétele

Ifj. Szász András traktoros és Papp István munkagépkezelő zabot vet

Most nem értjük pontosan: az paprikás, aki a zabot veti, vagy az zabos, aki a paprikát?

(A Délmagyarország c. lapban észlelte Kocsis Irén, szegedi olvasónk)

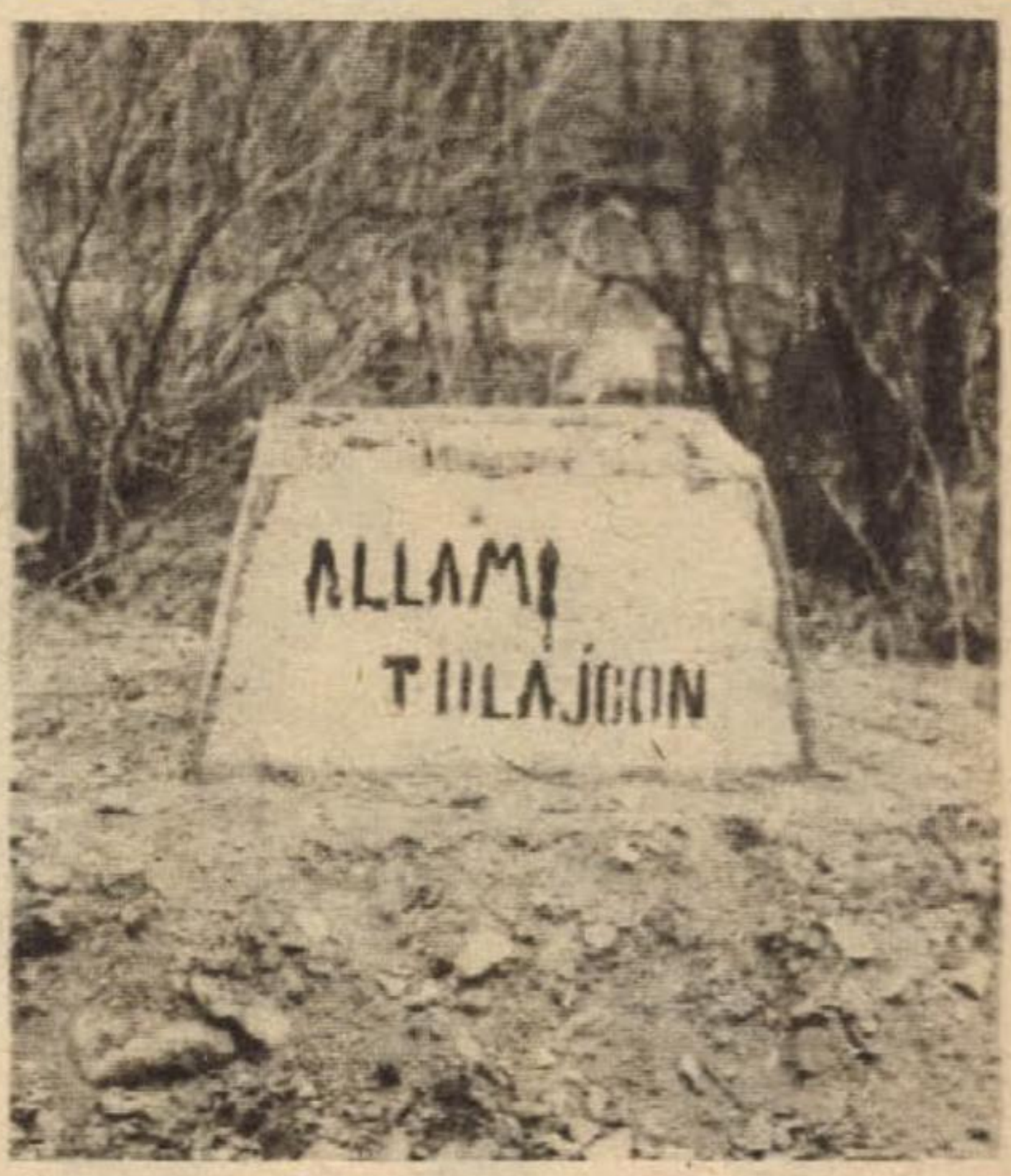

Óvjuk féltő gonddal!

(Lillafüreden fotózta Bazsányi György, miskolci olvasónk)

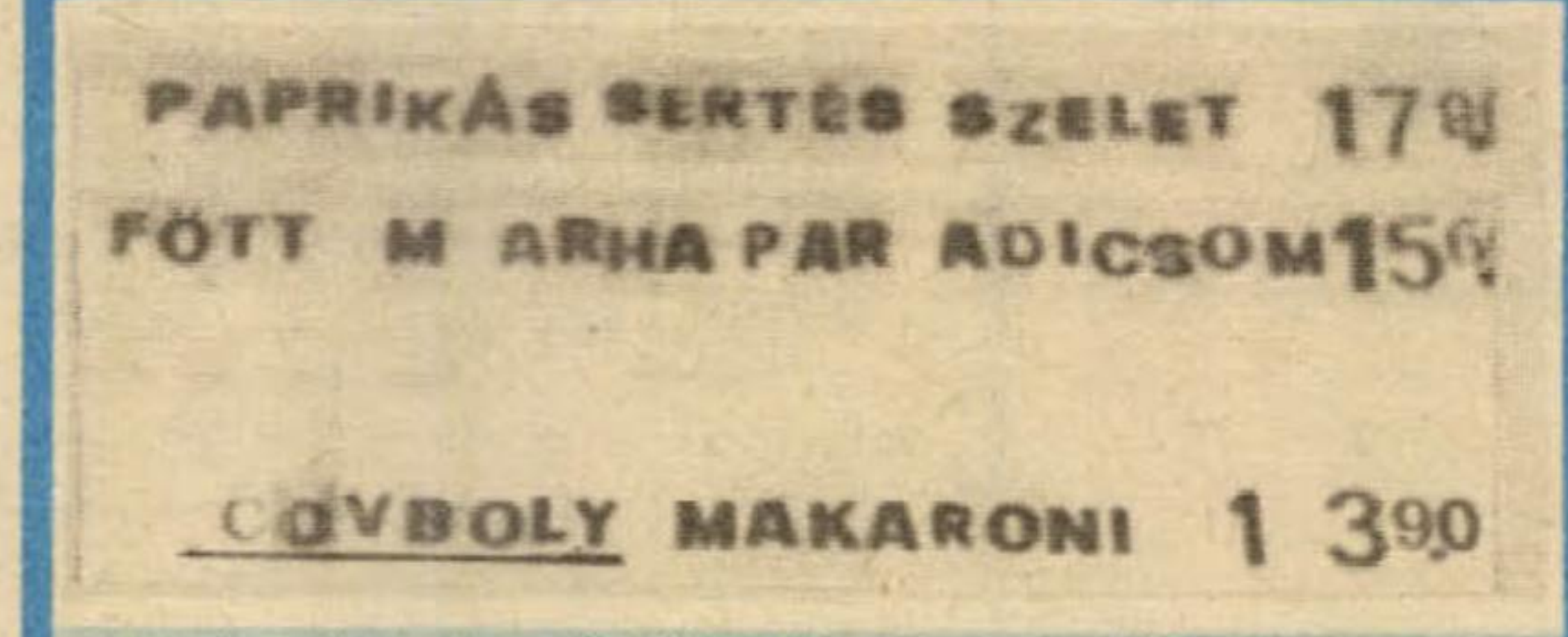

PAPRIKÁS SERTÉS SZELET 1790
FŐTT M ARHA PAR ADICSOM 1590
COVBOLY MAKARONI 1 390

A covboly az valami olyasmi, mint a hangyaboly?

(Egy önkiszolgáló étteremben fotózta Bubrik Lászlóné)

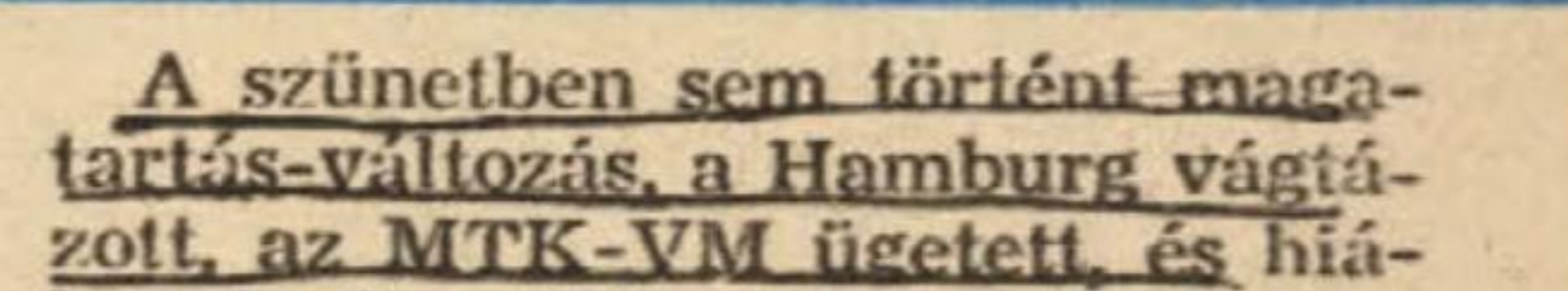

A szünetben sem történt magatartás-változás, a Hamburg vágtázott, az MTK-VM ügetett, és hiába akadt néhány lelkes játékos

Nagyszerű kondiban voltak ezek a hamburgiak. Még a szünetben is vágtáztak! Igaz, némi ügetésre az MTK-VM magatartásából is telt.

(A Népszabadságból ollózta Csabai Károly)

SKÓT VICCEK

A skót fiú és a skót lány betér egy teaszalonba. Ketten rendeltek egy csésze teát, megisszák, majd a fiú így szól a felszolgálóhoz:

— Fizetünk! Egy csésze tea volt, de különkülön fizetjük.

•

A varieté igazgatója visszaérkezik Párizsba és panaszkodik:

— Régebben három koplalóművésznőm volt, most már egy sincs. Valahányszor Skóciában vendégszereplünk, állandóan feleségül veszik őket ...

•

Skóciában a turisták találnak egy olyan barlangot, amely nem szerepel a környék térképén.

— Hát ez meg hogy lehet? — kérdik a vezetőt.

— Ez tulajdonképpen nem barlang — hangzik a válasz. Eredetileg egérlyuk volt, de egyszer a szomszédom beleejtett a lyukba egy pennyt és azóta keresi ...

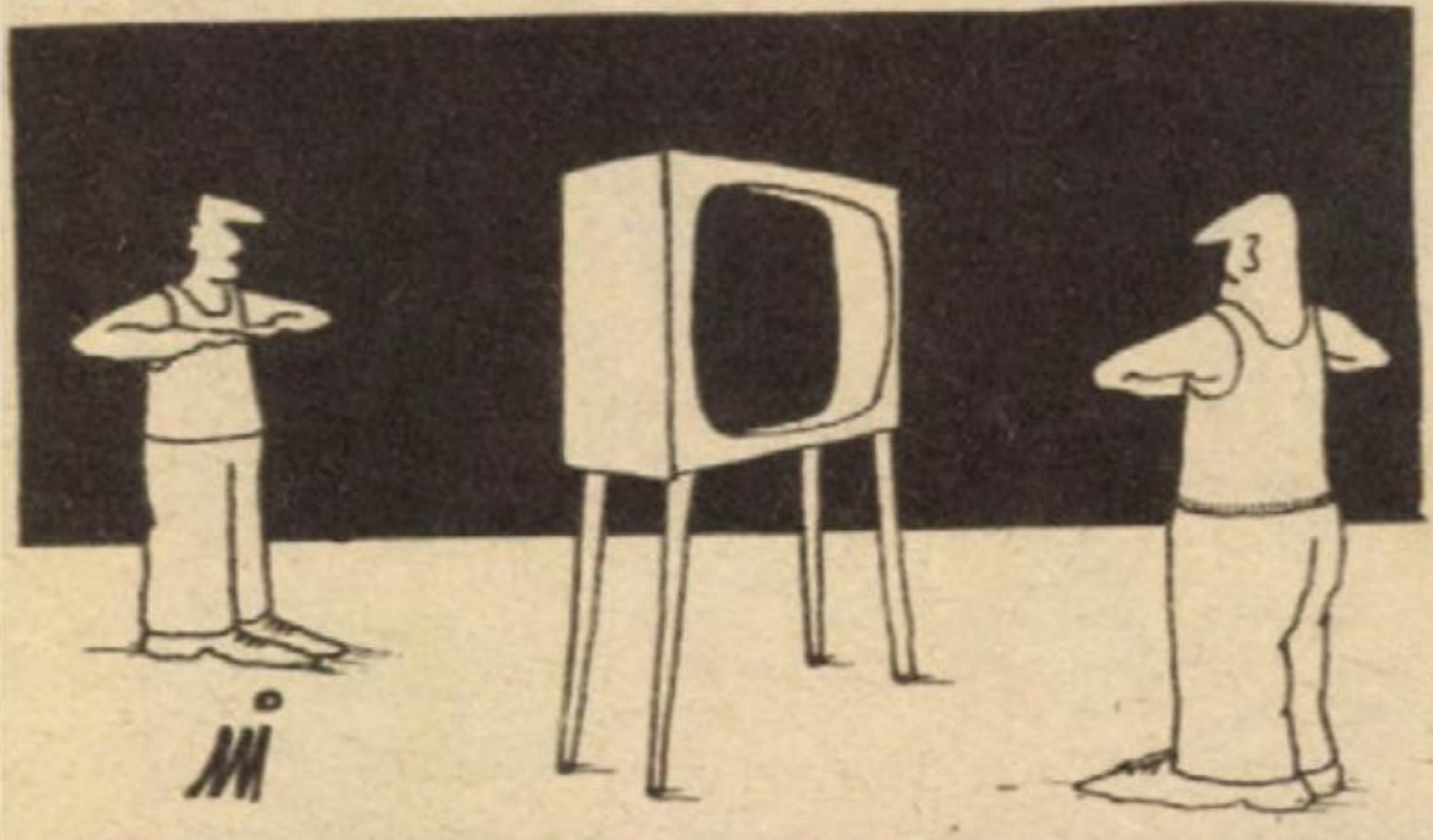

TÉVÉTORNA

HIRDETÉS HIRDETÉS

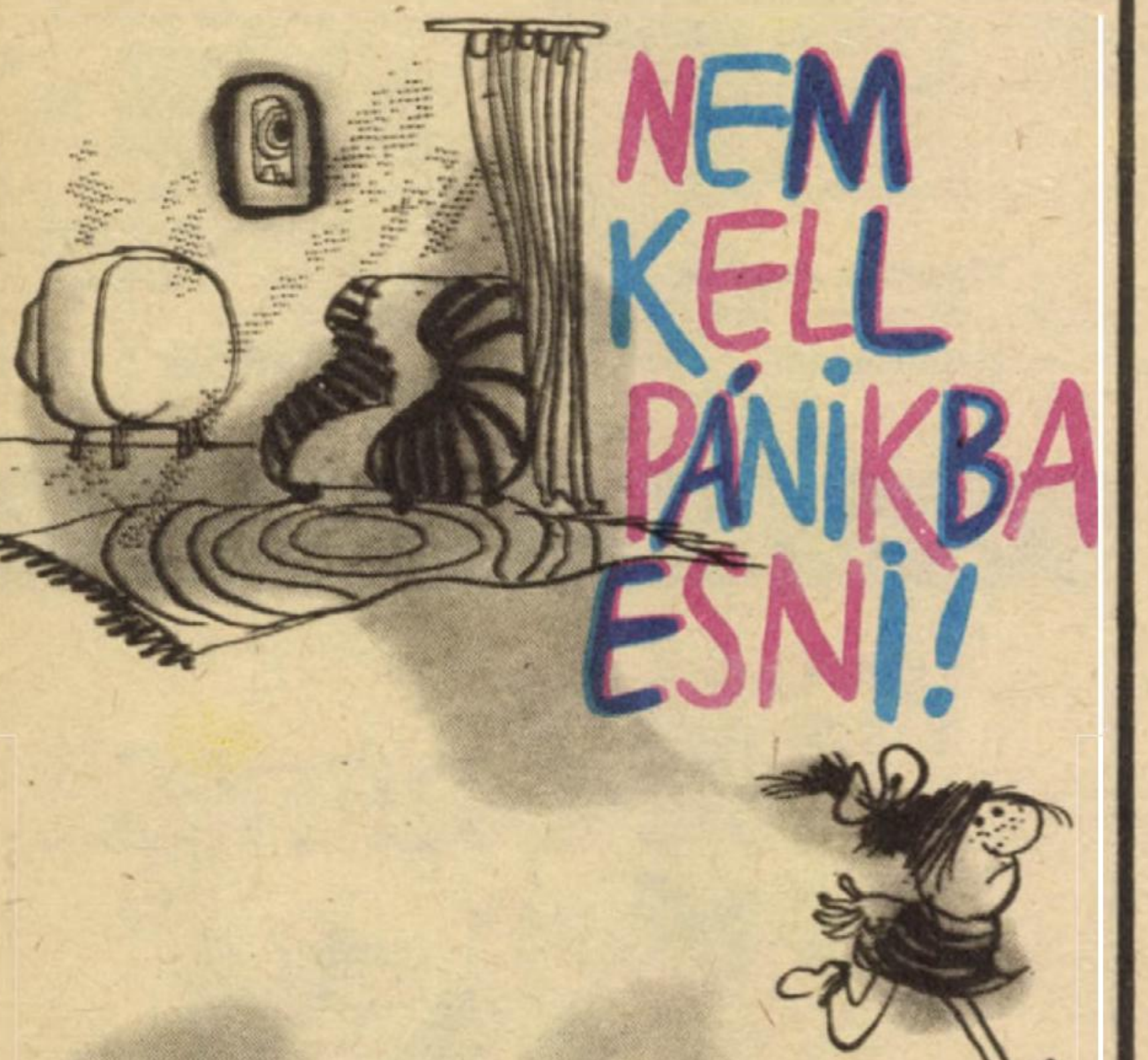

NEM KELL PÁNIKBA ESNI!
ZELMER
PORSZÍVÓVAL KÖNNYŰ A TAKARÍTÁS!
ÁRA 1380 Ft.
RAVILL

HIRDETÉS HIRDETÉS

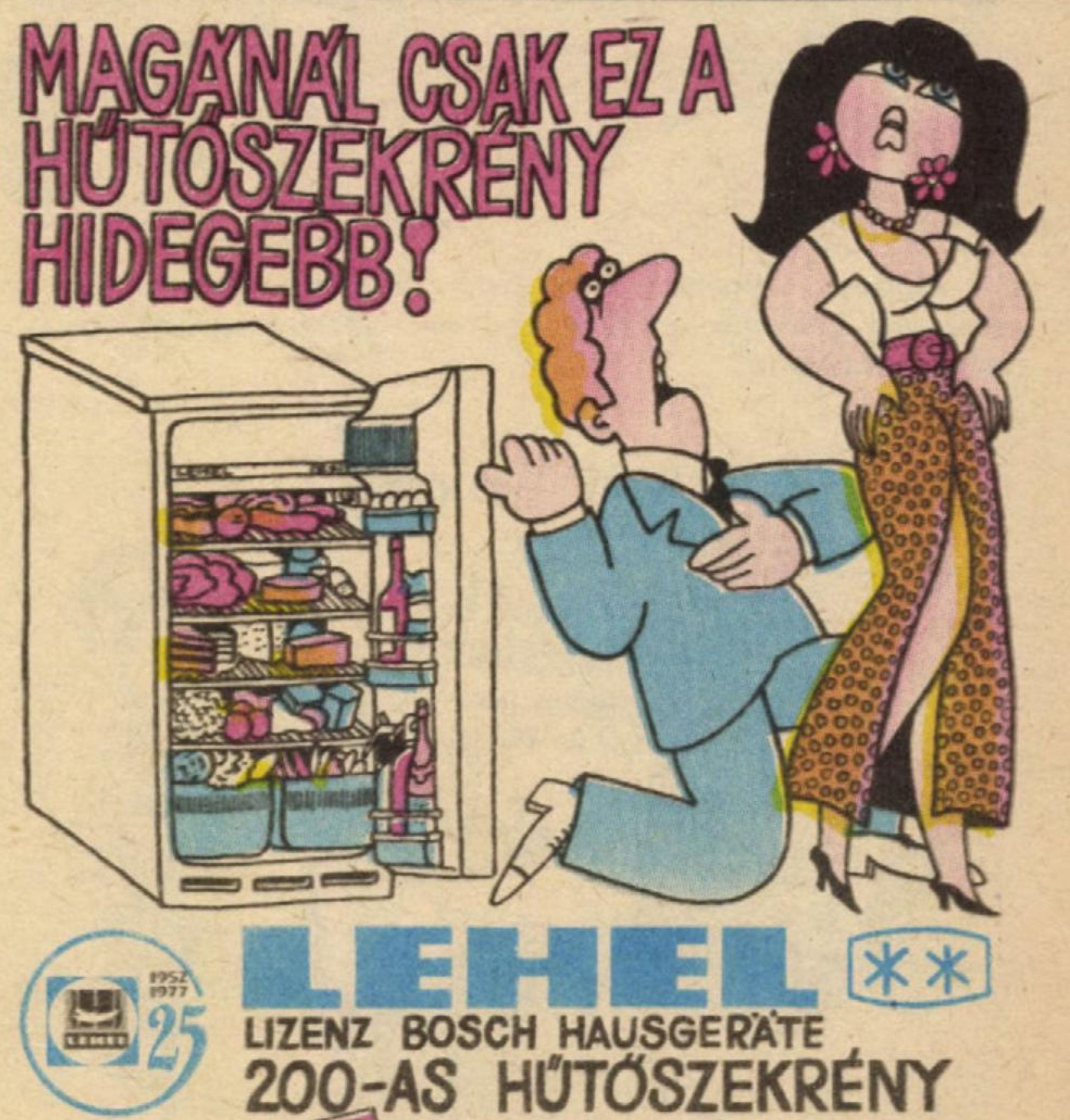

KÜLFÖLDI VADÁSZ

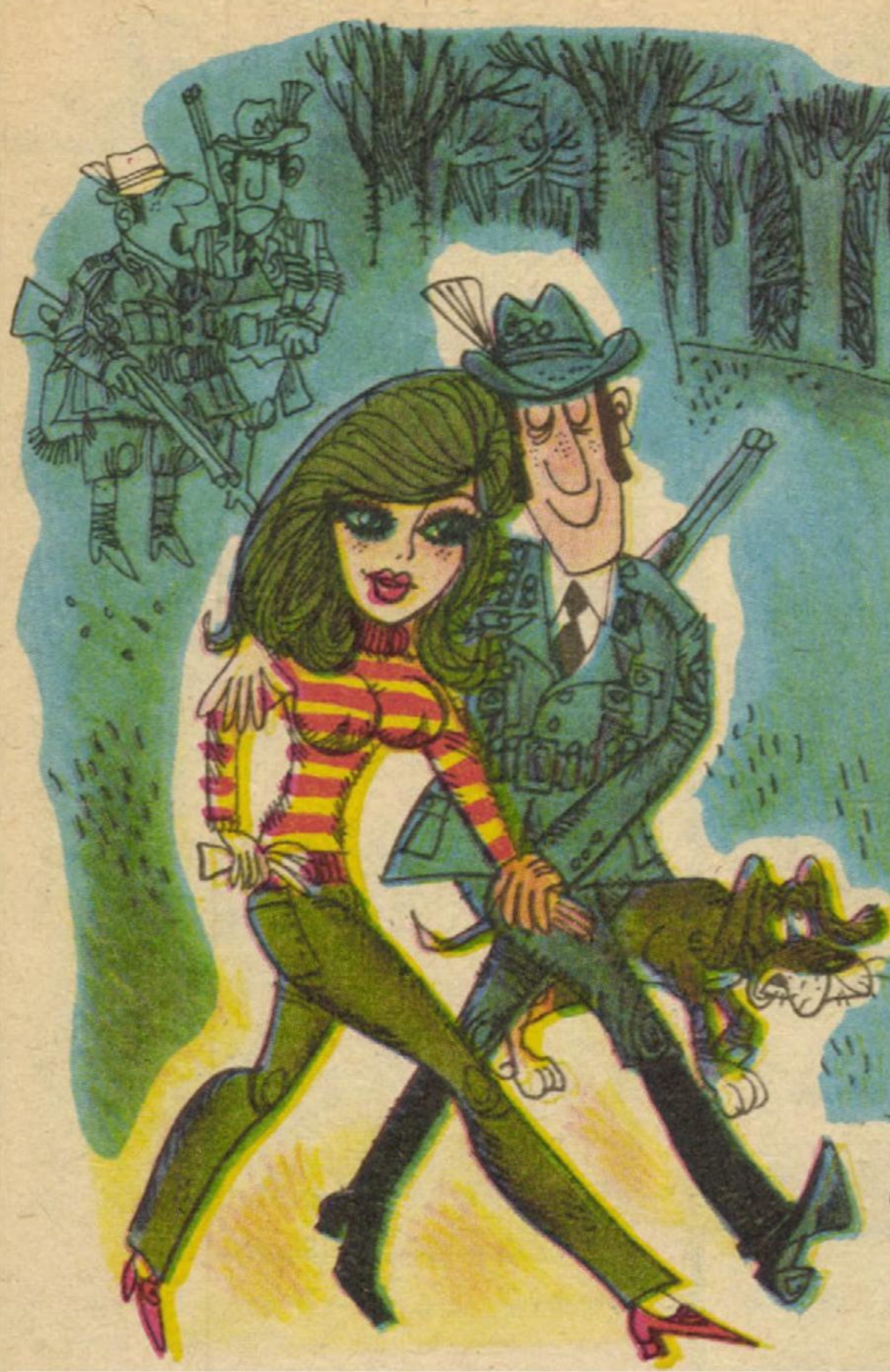

– Ha minden pénzét a nőre költi, nem marad a trófeára...

•

IDŐS A FÉRJ

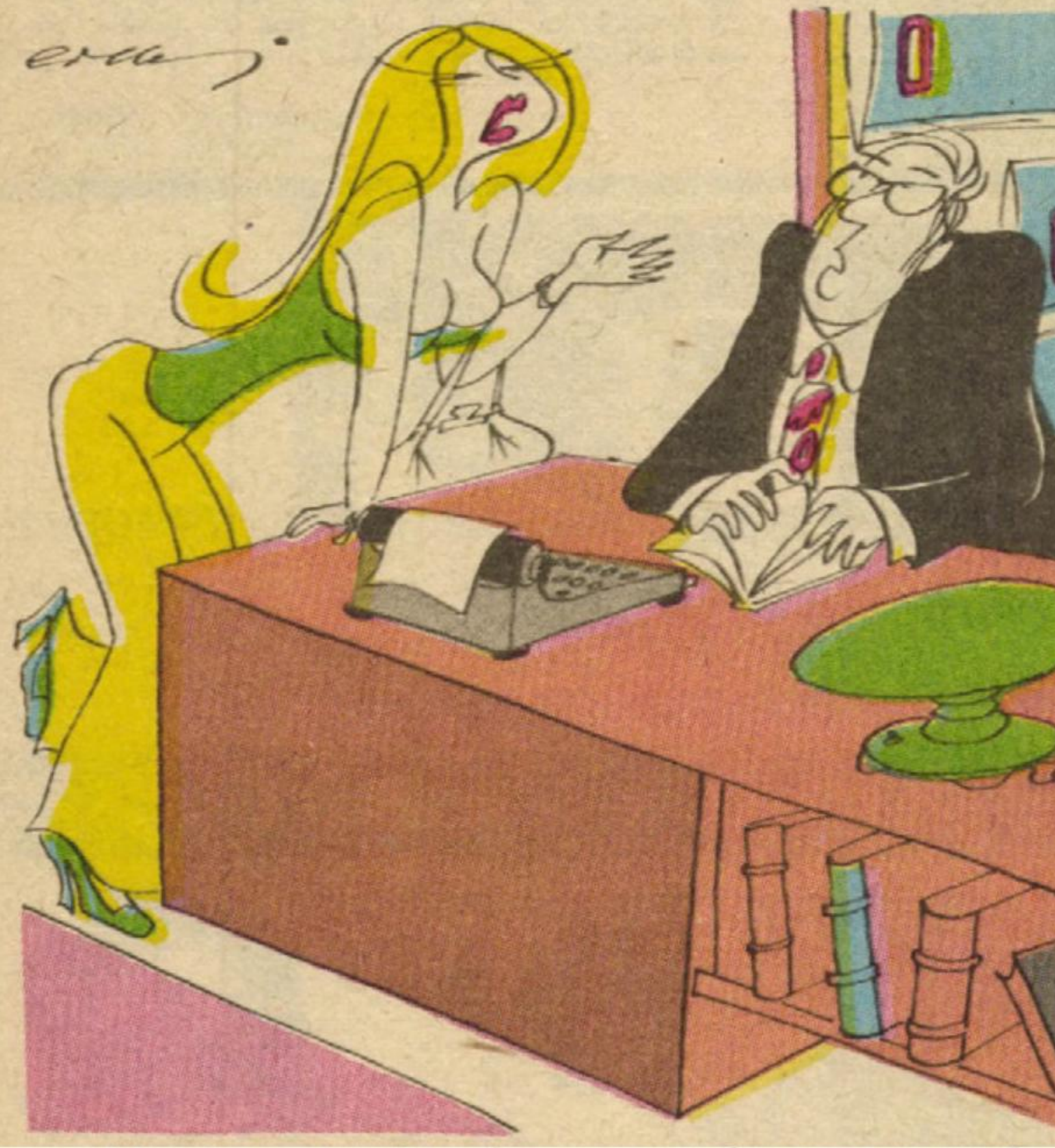

– Mondja, ügyvéd úr, van valami paragrafus, amelynek alapján a férjemet elhelyezhetném a szociális otthonban?

NAGY A KERESLET

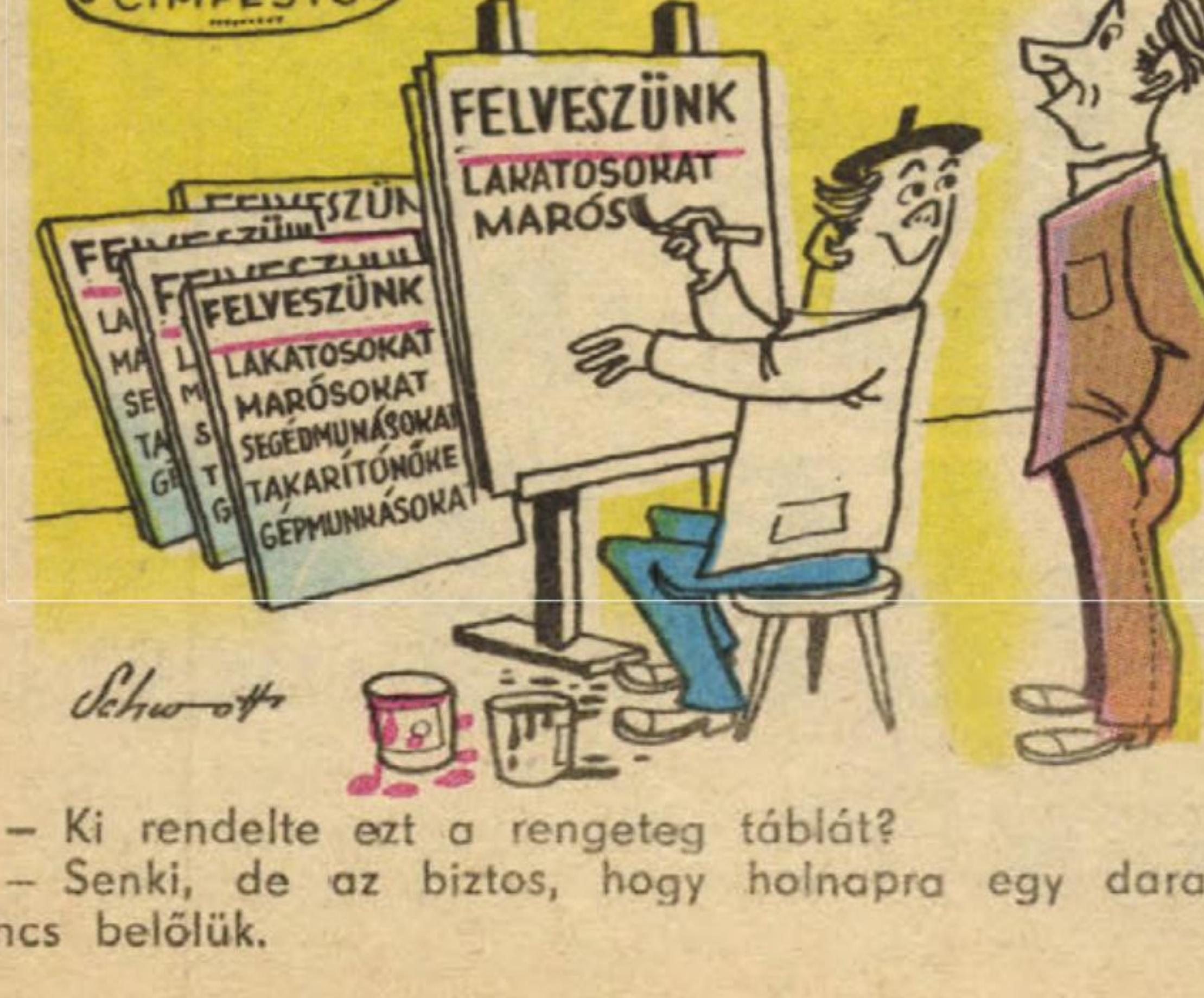

– Ki rendelte ezt a rengeteg táblát?
– Senki, de az biztos, hogy holnapra egy darab sincs belőlük.

LUDAS MATYI SZÍNHÁZBAN JÁRT

Hol csaljunk bért ma este?

Amikor a *József Attila Színházban*, a darab elején, *Berkesi András*

Kálvária

című színművében a Sonntág úrnak nevezett gyári kazánfűtő és volt földbirtokos megemlíti korábban Nyugatra távozott Kázmér fiát, már tudtam, hogy a gyerekkel még találkozunk. A második részben nyilván hazalopózik diverzálni egyet. Elégedett voltam magammal, hogy erre rögtön rájöttem, hiába, tudok én „berkesiül", akinél a disszidált ex-földbirtokoscsemeték rendszeresen hazajárnak kémkedni.

Hát alaposan orra ejtett a szerző. Kázmér nem tér haza diverzálni, még Tihanyban lovagolni, vagy a Budapest-Hiltonban urizálni sem, egyáltalán nem látjuk. Berkesi ugyanis ezúttal (nem először) társadalmi drámát szándékozott írni, de megint csak krimit szerzett. A felszínen úgy tűnik ugyan, hogy csupa életből ellesett dologról, intézményről, funkcióról, rekvizítumról van szó. Egy bércsalás áll a középpontban (tán nincs ilyen?), meg a sógorság-komaság léhán erkölcstelen összejátszása (tagadható-e létezése?), meg párt és szakszervezet, megye és járás, villaépítés és uzsorakamat, leleplező riport a megyei lapban, csak győzzük megjegyezni ezt a mozgalmas sokadalmat. Éppen csak

elhinni nem lehet

senkit és semmit, minthogy itt nem valóságos emberek és igazi rekvizítumok, élethelyzetek és intézmények szerepelnek, hanem a szerző fantáziájában született — *kategóriák* és újságcikk-részletek.

Ezek után nem csodálkozunk, hogy a legtöbb szereplő, kivált *Szilágyi Tibor* (pedig jó színész!) úgynevezett jellemének olyan logikai bukfencsorozata pörög előttünk, hogy némely figurának nemhogy két egymásután következő jelenete, de két egymást követő mondata is ellentmond egymásnak. Mondanám, hogy a szereplők sorra olyasmiket beszélnek és cselekednek, amik jellemükből és magatartásukból, helyzetükből egyáltalán nem következnének. Ezt azonban csak akkor lehetne határozottan állítani, ha ezeknek a sémáknak egyáltalán lenne jellemük, arculatuk, húsuk-vérük.

Fantáziája annyira elragadja a szerzőt, hogy olykor még az elemi realizmussal is összeütközik. Például a ma játszódó darab hősét, a 43 éves Zalka mérnököt, akit mindenáron Mohácsra akarnak küldeni főmérnöknek, háromszobás lakásba, kamaszfiúként gyümölcslopásért megbotozza Sonntág úr 1937-ben. Mondjuk nem 77-et, csak 1976-ot vesszük a színpadi időnek, akkor is: botoztatása idején négy éves volt ez a vásott kamasz. Így már könnyen megértettem a tanulságot: aki négyéves korában esik át kamaszkorán, az semmiképp se menjen el főmérnöknek egy háromszobás mohácsi főbérletbe.

Barabás Tamás

SZILÁNKOK

NŐI IDŐSZÁMÍTÁS

Gyerekkor, tinédzserkor, öregkor, középkor.

VÉDELEM

— Ha valaki bánt, szólj nekem, én megvédelek. Kivéve azt az esetet, amikor én bántalak.

FURCSA MEGHATÁROZÁS

— A lehetőségeket és az adott körülményeket figyelembe véve, hű vagyok a férjemhez.

PROGRAM

— Üzemegységünk távlati tervei között szerepel az udvariasság.

ÖNKRITIKA

Nehéz eset vagyok. Tökéletesen egyetértek azokkal, akik nem értenek velem egyet.

PORTRÉ

X. a semmiből küzdötte le magát olyan mélyre, ahol most tart.

REMEK SZÍNÉSZ

Y. olyan kiváló színész, hogy még a telefonkönyvet is remekül előadja. Meghallgattam tőle a magánelőfizetők névsorát. Nagyszerű produkció volt. A közületi előfizetők névsorát viszont egy kicsit mélyebben, szuggesztívebben, több emócióval, átéltebben kéne előadnia.

RENDELÉSEN

— Ideges vagyok. Mit ajánl ez ellen, doktor úr?
— Bemutatom önt egy még idegesebb páciensnek. Az talán használni fog.

ÉLELMES LÁNY

Brahovácz meséli:
— A lányom Texasban volt turistaúton. Egy valódi farmert hozott magával.
— És eladó a nadrág?
— Nem nadrág! Harminckét éves, bajuszos gazdálkodó.

Galambos Szilveszter

HIRDETÉS HIRDETÉS

VISSZA A TERMÉSZETHEZ!
Oázis
ERŐ, FRISSESÉG, LENDÜLET – MINDIG HAT AZ OÁZIS!
TERMÉSZETES, TISZTA ÜDÍTŐ ITAL
MINDEN PALACK 40 DEKA ALMA FINOM LEVÉT, VITAMINJÁT, AROMÁJÁT TARTALMAZZA
MINDIG Oázis-T KÉRJEN!

PECHES KISKERTTULAJDONOS

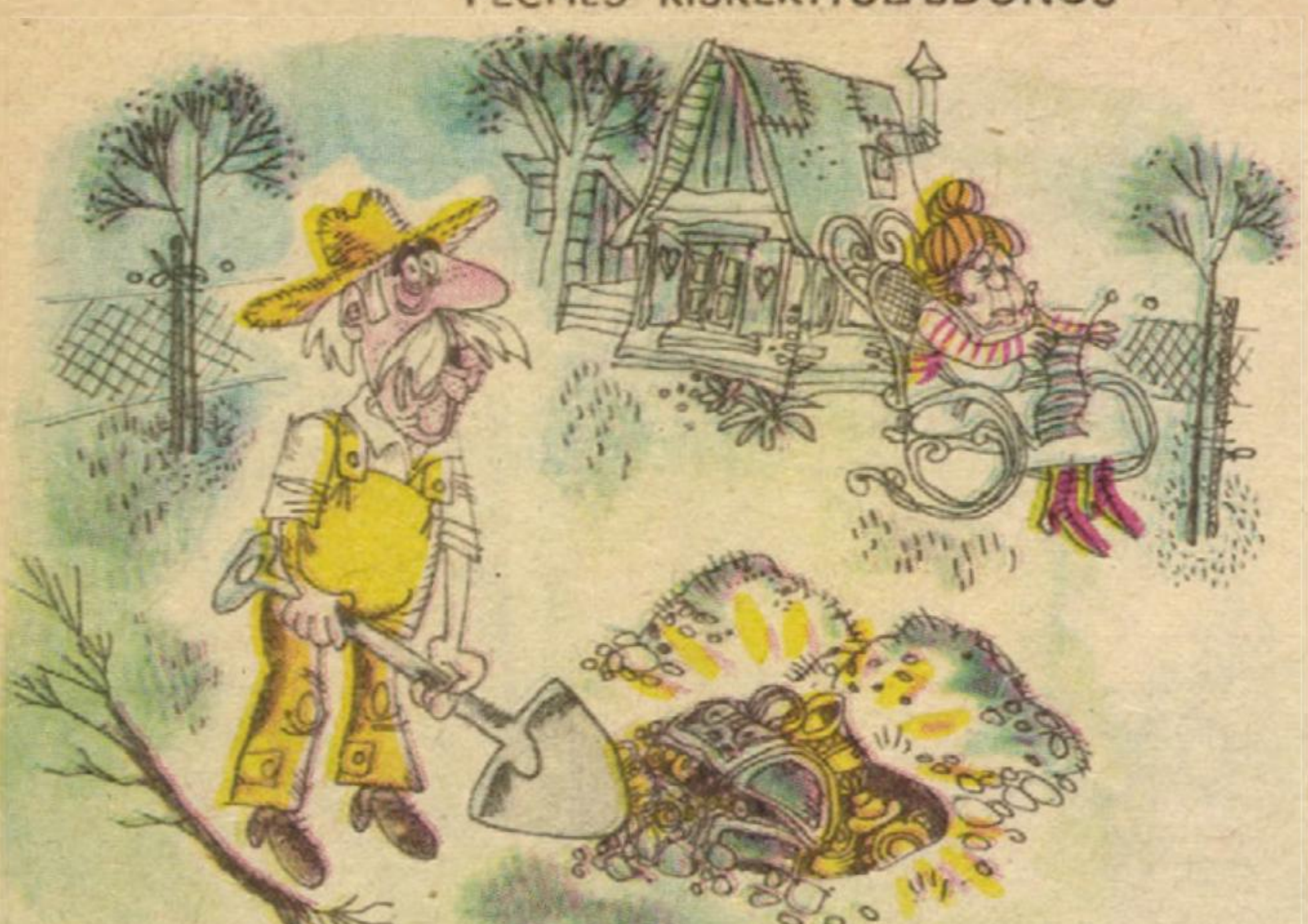

– Nem tudom elültetni a gyümölcsfát, tele van a talaj mindenféle hulladékkal!

AUTÓK A JÁRDÁKON

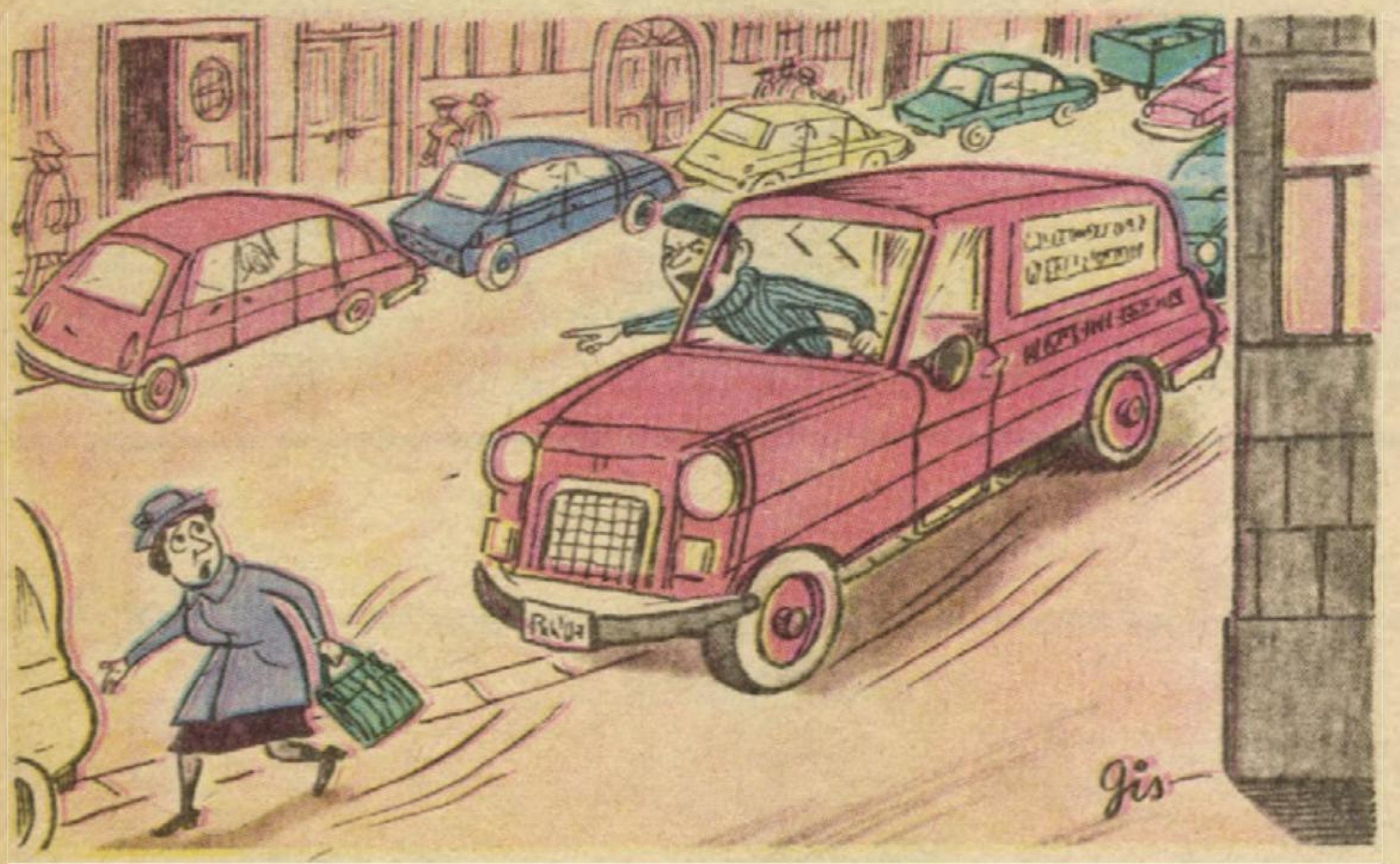

– Néni, nem tud vigyázni? Azt hiszi, az úttesten van?

PRAKTIKUS TURISTASZÓTÁR

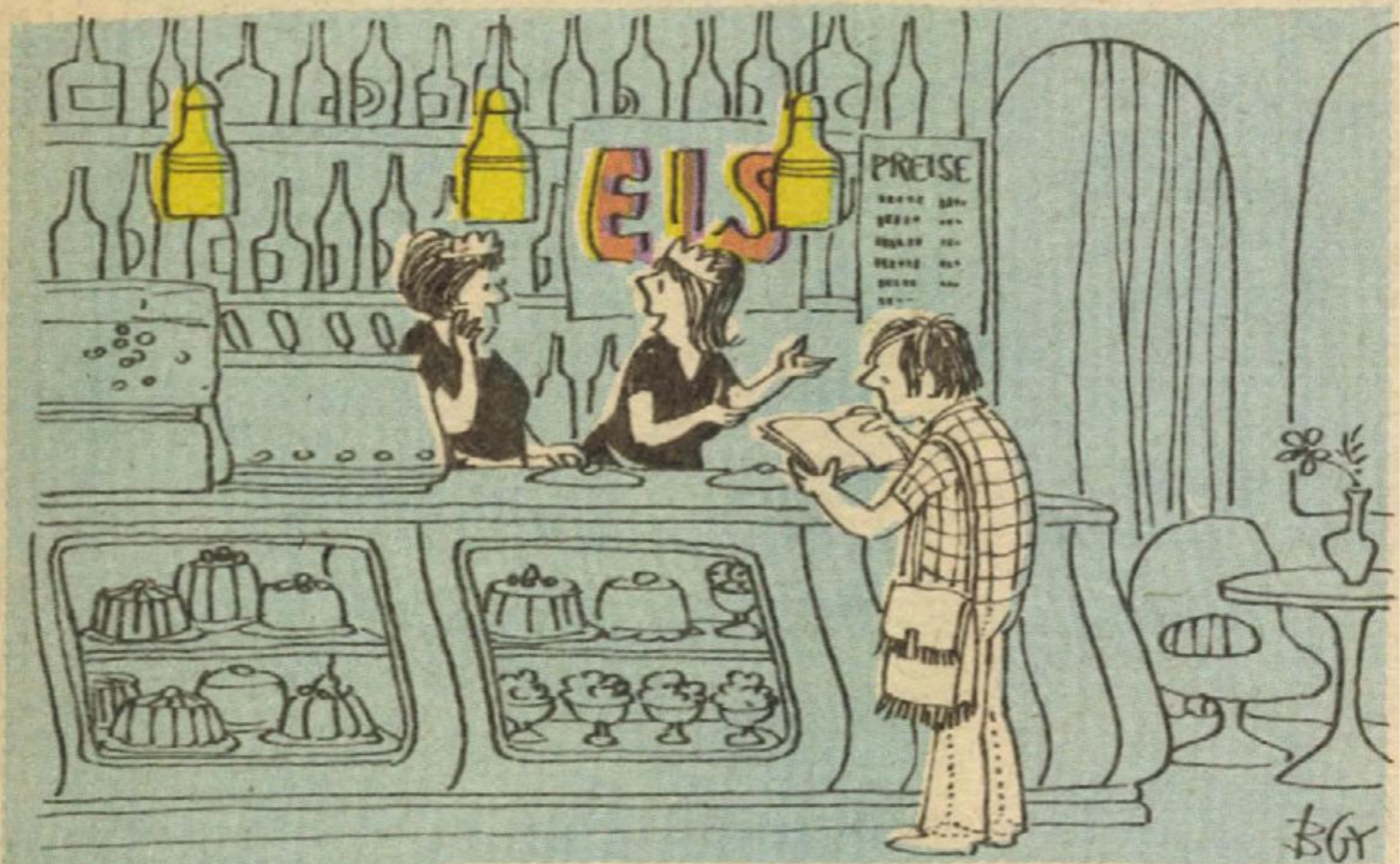

– Azt mondja, hogy az úttörők a víz mellett táboroznak. Lehet, hogy mégis egy pohár vizet akar?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-17 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Főnök úr, nagyon szeretnék már szabadságra menni!
— Szabadságra, szabadságra — morog a főnök —, én nem is értem, milyen elpuhultak a mostani fiatalok. Maga is egész nyáron ott ült a nyitott ablak mellett, mi kell még magának?!

RÉGIMÓDI ANYUKA

A hatéves kis Benőke megkérdi anyukájától: — Honnan van kisbabájuk Kovácséknak a földszinten? — A gólya hozta, Benőke. — Hát Szabóéknak a harmadik emeleten? — Azt is a gólya hozta, Benőke. — Vízszintes 1 — függőleges 22 — kérdi erre Benőke csodálkozva. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Keresett szakember
14. Vezet valahová
15. A Fülöp-szigetek legnagyobbika
16. Az öregkor élettanával foglalkozik
18. Ezen a napon
19. Szovjet harcirepülőgéptípus volt a világháborúban
20. Nyúlós dolog
21. Helyhatározórag
22. ... Sebastian
23. Fitymál, ócsárol
26. Ami nem képezheti vita tárgyát
28. Nagyforgalmú spanyol kikötőváros
30. Kettős mássalhangzó
31. Az Operaház nagyszerű rendezője volt (Gusztáv)
32. A mézeshetek kezdete
34. Nagyobb katonai egység
36. C. L. Á.
37. Nem súlyosan büntetendő vétség
38. Észrevétlenül lépked
40. B. Z.
41. Ki mint él, úgy ...
42. Mérgező hatású gyomnövény
43. É. B.
44. A titokzatos „havasi ember"
46. A. E.
47. ... sztikus
48. Igekötő
50. A. Ö.
51. A márciusi ifjak egyike volt, a szabadságharcban elesett (Pál)
53. Ki ő, ..., merre van hazája?
55. Mint a 48 vízsz.
56. Bajza monogramja
58. A horthysta hadsereg egyik rossz emlékű figurája
64. Háziállat
66. R. N.
67. Régen francia gyarmati zsoldoskatonát jelentett

FÜGGŐLEGES

1. Korszerű szovjet repülőgéptípus
2. Nagylélegzetű zenemű
3. Közismerten csúszós dolog
4. Fémhuzal
5. Angol férfinév, a rajzfilmek kacsafigurája is ezt viseli
6. Ág — németül
7. N-nel: félénk állat
8. Többnyire a tanácsi szervek szociális feladatai közé tartozik
9. Negyven évvel ezelőtt Franciaország szociáldemokrata miniszterelnöke volt (Leon)
10. Ami szomorúságot okoz
11. Mutatószó
12. A munka pénzben kifejezett ellenértéke
17. Étel, többnyire marhahúsból készül
24. Jóféle sajt
25. Orosz férfinév (becézett Sándor)
27. Célja a nevettetés
29. Kedvelt szobanövény
33. Á. I. T.
35. Fonetikus francia király
39. I-vel: fehérnemű
45. Nem is egy, nem is kettő
47. Haszontalan, semmirekellő emberre mondják.
49. A litium vegyjele
51. Az egyik legnépszerűbb ifjúsági író
52. Török név
54. „Hatol" ikerszava
57. Jó lenne (?) tudni, mit hoz
59. Kárára van
60. A vadorzó, mint neve is mutatja ... (?)
61. ... Guevara
62. Vajon ez?
63. ... izmatika
65. K. Ü.

1 M	2 O	3 N	4 D	5 D	6 A	N	7 Y	8 U	E	9 B	10 B	11 E	12 N	A
13 I	P	A	R	O	S	■	14 U	T	■	15 L	U	Z	O	N
16 G	E	R	Ó	N	T	O	L	O	17 G	U	S	■	18 M	A
■	19 R	A	T	A	■	■	■	20 G	U	M	I	■	21 I	G
22 S	A	N	■	23 L	24 E	25 S	Z	Ó	L	■	26 T	27 É	N	Y
Ɛ	■	28 C	29 A	D	I	Z	■	30 N	Y	■	31 O	L	Á	H
32 N	33 Á	S	Z	■	34 D	Á	N	D	Á	35 R	■	36 C	L	Á
37 K	I	H	A	G	Á	S	■	38 O	S	O	39 N	■	40 B	Z
41 I	T	É	L	■	42 M	A	S	Z	L	A	G	■	43 É	B
S	■	44 J	E	45 T	I	■	■	46 Á	E	■	■	47 D	R	A
48 É	49 L	■	50 A	Ö	■	51 V	52 A	S	V	Á	R	I	■	N
53 M	I	54 Ö	■	B	■	55 E	L	■	E	■	■	56 B	57 J	■
N	■	58 T	59 Á	B	60 O	R	I	61 C	S	62 E	63 N	D	Ő	R
64 Ö	65 K	Ö	R	■	66 R	N	■	H	■	67 Z	U	Á	V	■
S	Ü	L	T	S	Z	E	R	E	L	E	M	B	Ö	L

MAI GYERMEK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Hogy lehetsz ennyire régimódi, hiszen van nekünk porszívónk."

100—100 forintot nyert:

Dobó Józsefné, 1135 Bp., Petneházy u. 75/b.

Janicsek Erzsébet, 2366 Kakucs, Fő út 127.

Hepp Lászlóné, 3023 Petőfibánya, Népköztársaság u. 6.

A nyereményeket postán küldjük el.

RAFINÁLT HALAK

– Sajnos, itt húzódik a felségvizeink határa!

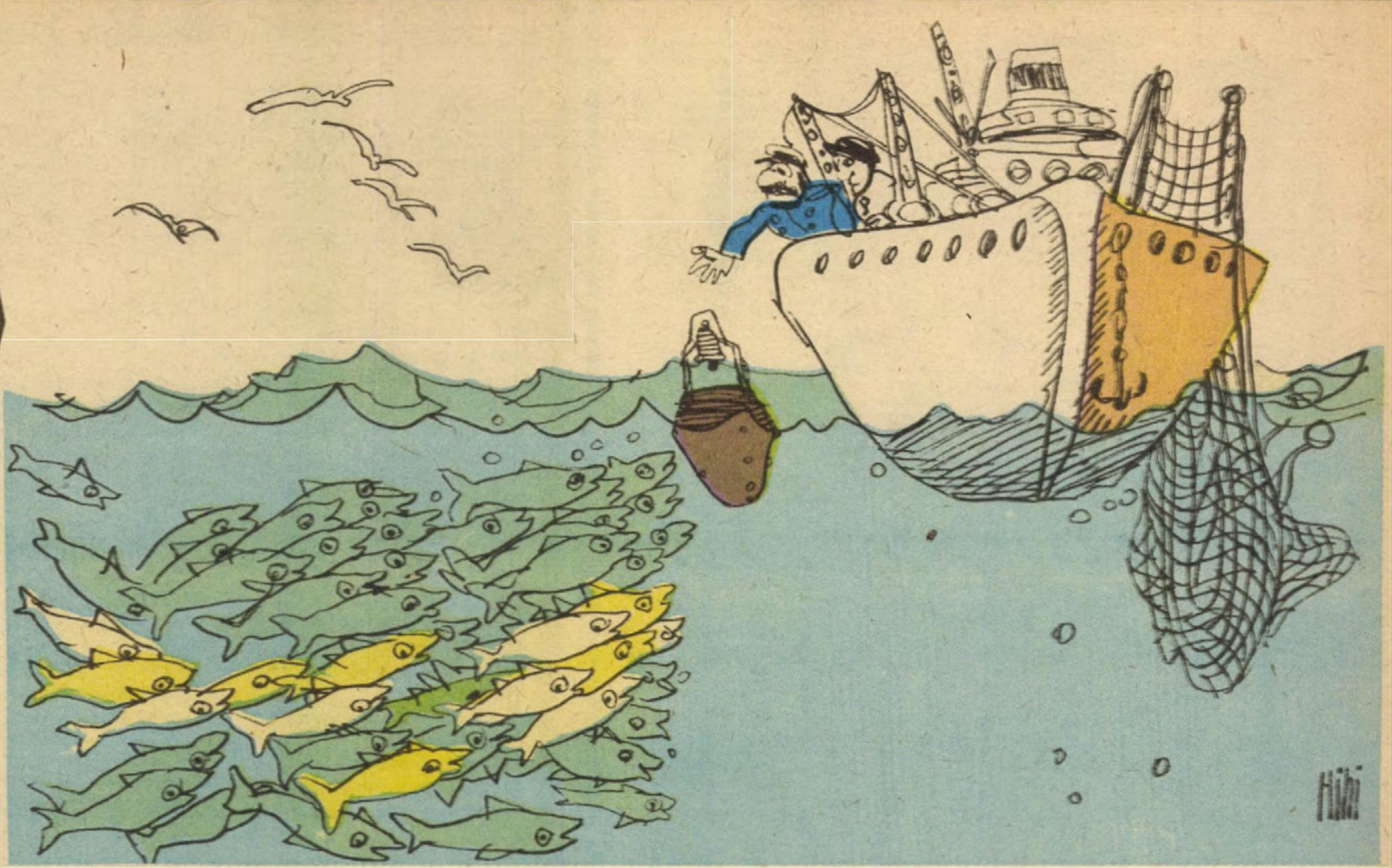

NŐI DOLGOK

– Ezer éve nem láttalak! Mesélj, mi van veled?

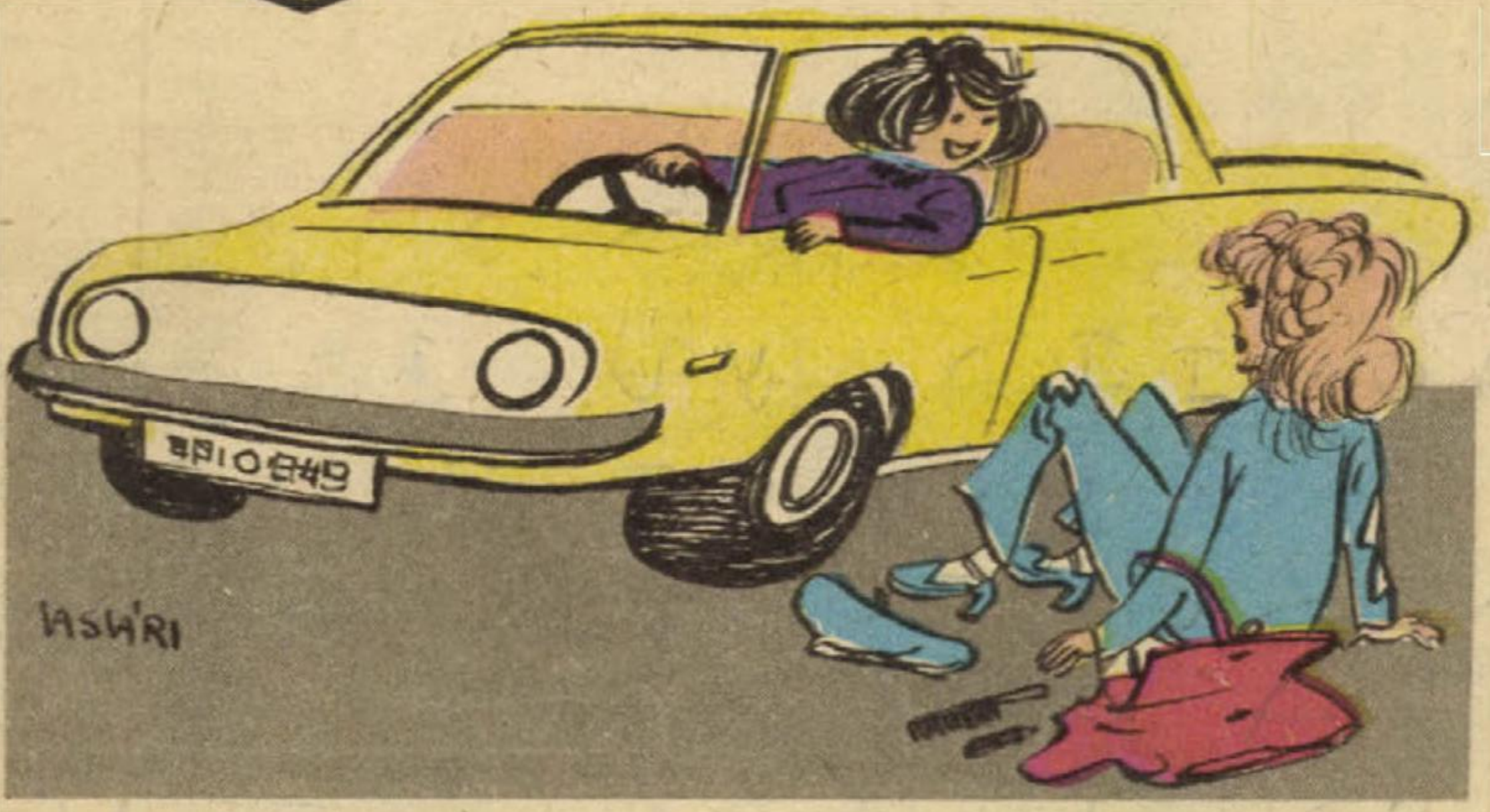

TAVASZI PRIMŐR

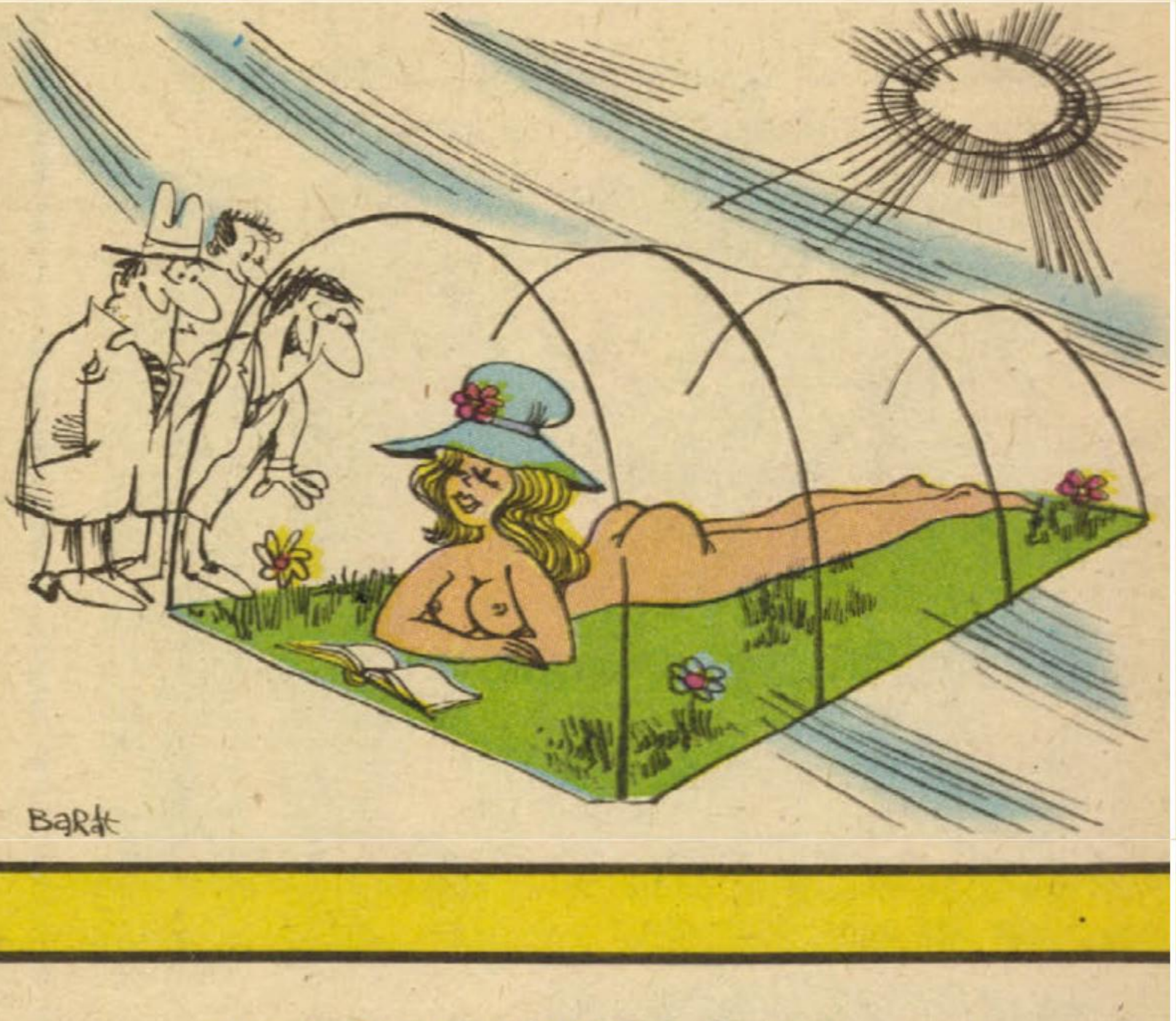

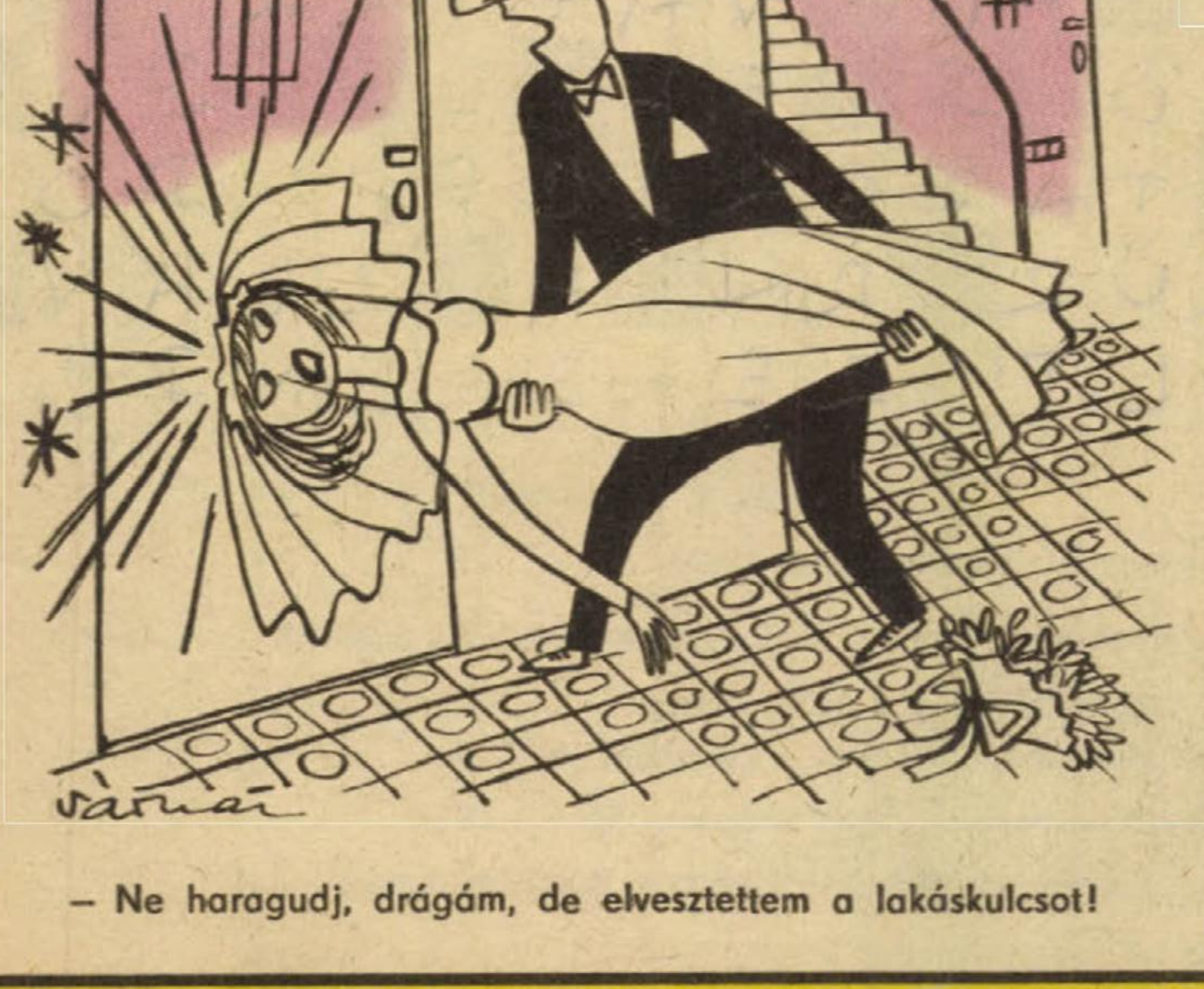

– Ne haragudj, drágám, de elvesztettem a lakáskulcsot!

MAGAS RANGÚ LÁTOGATÓ ÉRKEZIK

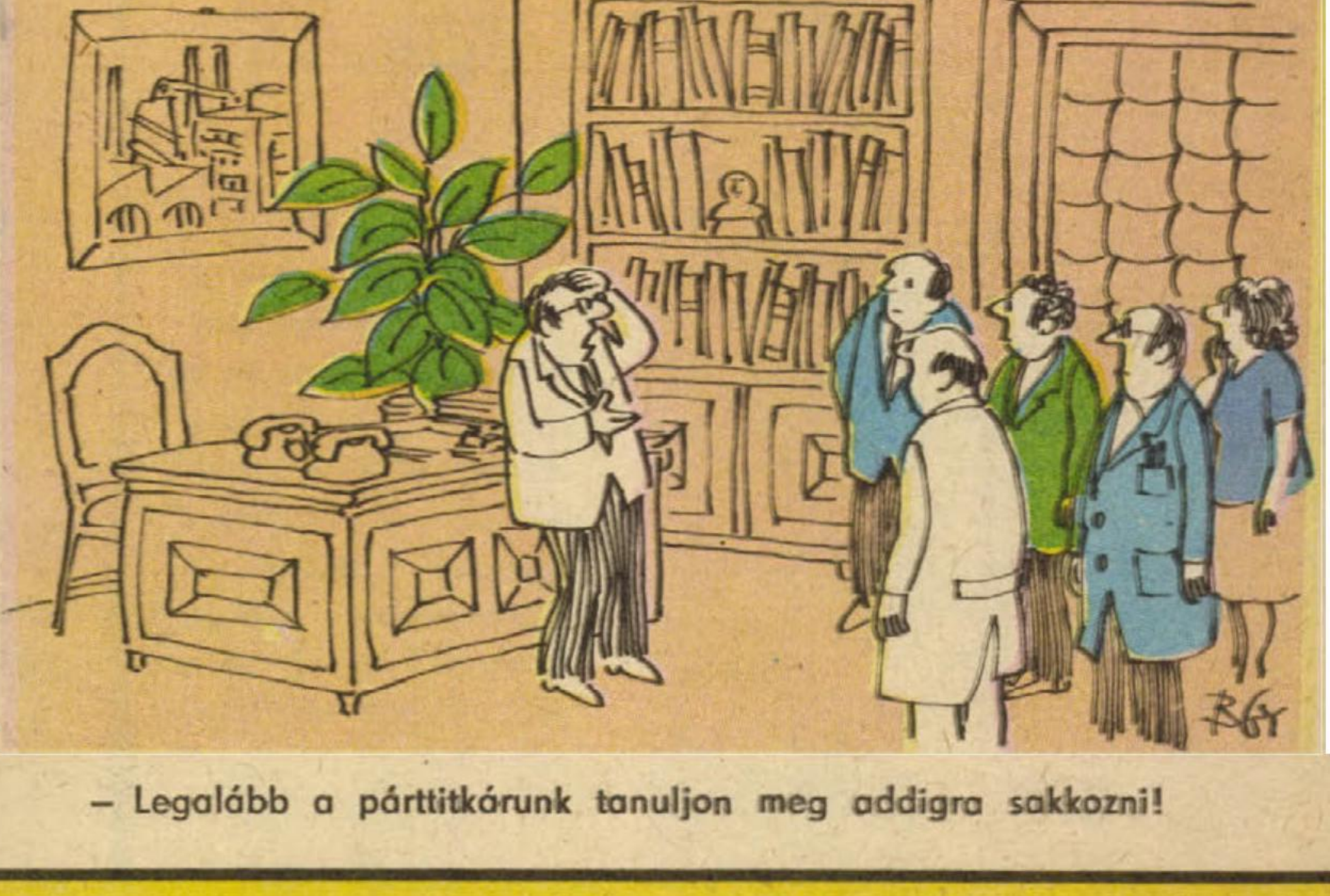

– Legalább a párttitkárunk tanuljon meg addigra sakkozni!